

JOHANNES 15 : 5

JOHANNES 12 : 24

DEEL 2

BIJBELS DAGBOEK

Bijbels dagboek
juli t/m december

“Werkt niet om de spijs die vergaat, maar om de spijs die blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des mensen u geven zal, want op Hem heeft God de Vader Zijn zegel gedrukt.”

“Ik ben het Brood des levens, wie tot Mij komt zal nimmermeer hongeren en wie in Mij gelooft zal nimmermeer dorsten”.

Johannes 6 : 27, 35

Voor zover niet anders vermeld, is gebruik gemaakt van de Statenvertaling.

1 januari 1995

1 juli

“Het Woord des Heren blijft in der eeuwigheid. Het is het levende en eeuwig blijvende Woord van God”, lezen we in 1 Petrus 1:23-25.

Vanaf het begin der mensheid heeft Gods tegenstander, de satan, geprobeerd het Woord Gods te verkrachten. Zijn tactiek is niet ontkenning van God en Zijn Woord, de Bijbel, doch verdraaiing en: “Bedoelde God het wel zo”.

Het aantal boeken geschreven door geleerde theologen, die willen bewijzen dat de Bijbel niet of slechts gedeeltelijk Gods Woord is, is niet te tellen.

Nochtans: “Het Woord des Heren blijft in eeuwigheid”. ALLES wat Hij zich heeft voorgenomen en heeft doen optekenen in het Woord zal in vervulling gaan.

“Ik heb het gesproken, Ik zal het ook doen komen; Ik heb het geformeerd, Ik zal het ook doen. HOORT NAAR MIJ”, zegt God in Jesaja 46:11-12.

“Uw Woord is DE Waarheid”, sprak de Heer Jezus (Johannes 17:17).

In Johannes 14:6 zegt Hij: “IK ben de Weg en DE Waarheid en het Leven”.

Jezus Christus heeft zich volkomen vereenzelvigd met het Woord Gods. “Het Woord is vlees geworden” (Johannes 1:14).

Christus is het Woord door Wie alle dingen geworden zijn (Johannes 1:3).

Hij is de kern van de Bijbel, het Middelpunt waarom alles draait.

“Maar het Woord des Heeren blijft in der eeuwigheid; en dit is het Woord, dat onder u verkondigd is.”
(1 Petrus 1:25).

Wat op deze aarde ook moge wankelen, Gods Woord blijft.

Omdat het GODS Woord is, kan niemand dat Woord verstaan dan door de Geest van God. God gaf ons, toen wij in Christus geloofden, Zijn Geest in ons hart. Deze Geest, de Geest der Waarheid, wil ons de weg wijzen tot de volle waarheid (Johannes 16:13), als wij ons onder Zijn leiding gelovig buigen over het Woord. Dat wonderbare, zo dierbare Woord, Dat ons ontvouwt:

“Gods gerechtigheid, Zijn heiligheid, Zijn liefde en genade”, die in Christus Jezus onze Heiland en Heer ons deel werden.

Lezen: 1 Petrus 1:22-25

2 juli

“En het uitnemendste van die is moeite en verdriet” (Psalm 90:10b). Welk een grote tegenstelling is er toch tussen het geloofsleven van een kind van God en het leven van de natuurlijke mens.

Tijden van zorg, moeite en verdriet beschouwt men als verloren tijd. Ieder goedwillend mens beklagt de ander die het zwaar heeft. Hij probeert hem af te leiden en moed in te spreken of betere tijden toe te wensen.

Een gelovige die in innige gemeenschap met zijn Heer en Heiland en zijn hemelse Vader leeft, ziet, door Gods Geest en Woord onderricht, heel het leven vanuit het Goddelijk standpunt.

Voor zo iemand zijn juist de dagen van moeite en verdriet de uitnemendste dagen van zijn leven.

Ja, het zijn de heerlijkste tijden, ondanks soms zuchten en tranen.

Juist in deze tijden leren we onze Heer en Heiland het beste kennen en ondervinden we de grote liefde waarmee onze hemelse Vader ons omringt.

En dat niet alleen. In moeilijke tijden leert Hij ons, ons oog op Hem te richten en het van Hem te verwachten.

Hoe wonderbaar is het te ondervinden dat, als het alles naar ons gevoelen te zwaar wordt, Zijn blijdschap en Zijn vrede ons doorstraalt. Het is heerlijk deze dingen te mogen ervaren.

Het wonderlijkste en heerlijkste echter is, dat de dagen van moeite en verdriet in GODS oog de uitnemendste zijn. Hij is immers bezig ons op te voeden tot zonen (Hebreeën 12:7-11). Zoals een goede vader zijn kind opvoedt tot volwassen zoon.

God heeft ons bestemd om eenmaal als zonen van Hem te worden aangesteld door Jezus Christus, naar het welbehagen van Zijn wil. (Efeze 1:5).

Hij verzekert ons dat voor hen die Hem liefhebben, ALLE dingen medewerken ten goede (Romeinen 8:28).

Zouden wij voor zulk een liefde ons hoofd niet buigen en stil zijn in Hem?

Van zulk een liefdevolle God en Vader, van zulk een grote Heiland, het voorwerp te zijn van liefde en zorg!

Lezen: Hebreeën 12:7-11

3 juli

“Door de verschijning van onze Zaligmaker Christus Jezus, Die de dood heeft te niet gedaan, is leven en onverderfelijkheid aan het licht gebracht”, lezen we in 2 Timotheüs 1:10.

Onverderfelijk leven, het is het leven in gemeenschap met God de Vader en Jezus Christus de Heer.

Dit onverderfelijke leven, dat waarlijk leven is, kan slechts ons deel worden als wij in geloof tot Christus Jezus gaan, want Hij is HET Leven.

Hij alleen kan eeuwig, onverderfelijk leven geven. Hij heeft dit aan het licht gebracht, dit wil zeggen: “Door Zijn dood en opstanding heeft Hij de mens getoond, dat Hij inderdaad het Leven is, dat Hij God de Zoon is Die leeft tot in alle eeuwicheden”.

In Adam is het ganse mensdom in de dood terechtgekomen.

Jezus Christus, de Levensvorst, Die dood en hel overwon, heeft het mogelijk gemaakt, dat de mens het onvergankelijk leven deelachtig kan worden.

Wie in Hem gelooft, is opnieuw geboren en HEEFT eeuwig leven!

“Want gelijk de Vader de doden opwekt en levend maakt, alzo maakt ook de Zoon levend, Die Hij wil” (Johannes 5:21).

“Ik en de Vader zijn één” (Johannes 10:30).

Hier spreekt Jezus Christus, God de Zoon. Zoals God de Vader, is ook God de Zoon absoluut soeverein.

“En dit is de wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft, dat een ieder, die de Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe” (Johannes 6:40).

Dit eeuwige leven kunnen we uitsluitend in en door de Zoon ontvangen, want, zo zei de Heer: “Niemand komt tot de Vader dan door Mij” (Johannes 14:6).

Welk een wonderbare liefde en genade van God de Vader, dat Hij in en door zulk een Heiland en Verlosser het eeuwige leven, dat nieuw leven is, wil schenken.

In en door Zijn geliefde Zoon is dit onvergankelijk leven, dit Goddelijk leven, ons deel geworden! “Opdat wij zouden leven door Hem” (1 Johannes 4:9).

Lezen: Johannes 5:20-24

4 juli

In 1 Korinthe 12:3 lezen we, dat niemand kan zeggen: “Jezus is Here, dan door de Heilige Geest”. Deze woorden zijn gericht tot gelovigen.

Ten opzichte van God de Vader staan wij in de verhouding van kind tot zijn Vader. We mogen als kind in Zijn huis verkeren.

Jezus Christus is onze Meester en Heer. Zo behoort het althans te zijn. “Gij dient Christus als HEER”, zegt Gods Geest in Kolossenzen 3:24.

In dit hoofdstuk, vers 9, staat: “Daar gij de oude mens met zijn praktijken UITGEDAAN hebt en de nieuwe mens AANGEDAAN hebt, die vernieuwd wordt”. Het resultaat hiervan is dan: “ALLES en IN allen is Christus” (vers 11).

De oude mens uitdoen, dus niet er tegen vechten, en de nieuwe mens aandoen.

Zoals wij een stuk oud gereedschap afdanken en het nieuwe gaan gebruiken.

De nieuwe mens aandoen is: “Het nieuwe leven openbaar maken onder de leiding van Gods Geest”. “Indien we door de Geest leven, zo laat ons ook door de Geest wandelen” (Galaten 5:25).

Als we zo door de Geest wandelen in gehoorzaamheid aan het Woord, WORDT de oude mens afgelegd en komt de nieuwe mens tot ontplooiing.

De nieuwe mens, dat is het nieuwe leven in praktijk, is geheel gericht op Jezus Christus onze Heer.

Wat wij ook doen, wij doen het van harte als voor de Heer en niet voor mensen (Kolossenzen 3:23).

Al de vermaningen die Gods Geest ons geeft in Kolossenzen 3 zijn voor ons alleen wegwijzers, waaraan we kunnen zien of wij het nieuwe leven inderdaad léven.

Als Christus HEER is van ons hart en leven, regeert Zijn vrede in ons hart en zijn wij dankbaar (vers 15). Hoe meer wij onszelf kwijt raken, hoe groter Hij voor ons wordt.

Alleen Gods Geest kan dat in ons bewerken, als wij maar door die Geest willen leven.

Door de Heilige Geest kunnen wij zeggen: “Jezus is HEER”. Uit onszelf zijn we hiertoe niet in staat, want ons ego wil altijd zichzelf handhaven.

Jezus Christus als Heer de eerste plaats geven in ons leven, betekent: “Ik leef, doch niet meer ik, doch CHRISTUS leeft in mij” (Galaten 2:20).

Lezen: Kolossenzen 3:9-25.

5 juli

Job 35:7-8: “Indien gij rechtvaardig zijt, wat geeft gij Hem, of wat ontvangt Hij uit uw hand? Uw goddeloosheid zou zijn tegen een man, gelijk gij zijt, en uw gerechtigheid voor eens mensens kind”.

De gerechtigheid van een mens kan dus nimmer hoger waarde hebben dan die van mens tot medemens.

Zij kan nimmer voor God iets betekenen. Zowel goddeloosheid als gerechtigheid raken slechts een medemens.

Daarom zegt Psalm 49:8-9: “Niemand van hen zal zijn broeder immermeer kunnen verlossen; hij zal Gode zijn rantsoen niet kunnen geven; (Want de verlossing hunner ziel is te kostelijk, en zal in eeuwigheid ophouden)”.

Gods oordeel over de mens is dan ook: “niemand is rechtvaardig, ook niet één” (Romeinen 3:10).

De mens heeft een andere gerechtigheid nodig om voor God te kunnen staan. “Gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid van Gods troon”, zegt Psalm 89:15.

Wij zullen dus gerechtigheid MOETEN bezitten om met een heilig en rechtvaardig God in contact te kunnen komen.

Gods onnaspeurlijke liefde gaf de oplossing voor dit probleem. Jezus Christus, Gods Rechtvaardige is de oplossing.

“Rechtvaardigheid Gods is geopenbaard door het geloof VAN Jezus Christus” (Romeinen 3:22).

Jezus Christus, de Rechtvaardige, heeft volkomen aan het recht Gods voldaan.

Zijn leven, Zijn lijden, Zijn sterven en Zijn opstanding waren één openbaring van Gods rechtvaardigheid. “Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in HEM.” (2 Korinthe 5:21).

Wij die in Christus geloven, zijn bekleed met ZIJN gerechtigheid. Nu staan wij in Hem rechtvaardig voor een heilig God.

“Het is uit God, dat wij in Christus Jezus zijn, Die ons geworden is wijsheid van GOD: RECHTVAARDIGHEID, en heiligmaking en verlossing” (1 Korinthe 1:30). Jezus Christus is onze rechtvaardigheid.

Welk een onuitsprekelijk genade Gods, die ons zulk een Heiland en Verlosser schonk.

Lezen: Job 35:5-8

6 juli

“Gelijk ons Zijn Goddelijke kracht alles, wat tot het leven en de godzaligheid behoort, geschonken heeft, door de kennis Desgenen, Die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd” (2 Petrus 1:3).

Het is dus alles in en door onze Heiland Jezus Christus.

Hij is de Bron waaruit het leven ontspringt en wordt tot een fontein des levens. Hem te bezitten, is alles te bezitten.

Hij is onze Zaligmaker, in Hem zijn wij gerechtvaardigd.

Hij is onze Hogepriester, die voor ons bidt.

Hij is onze Heer en Meester, in Wiens liefde wij ons mogen verheugen.

Hij is onze vrede, onze blijdschap, onze sterkte.

In Hem is God onze Vader, Die ons omringt met Zijn trouwe zorg.

In Christus vinden we alles wat wij nodig hebben voor tijd en eeuwigheid. “Alles wat tot leven en godsvrucht strekt”.

Het gewone dagelijkse leven met zijn beslommeringen, moeite en verdriet, zijn ziekte en pijn, wordt in gemeenschap met Hem geheiligd. De zon Zijner liefde doorstraalt en doorgloeit het, zodat ons hart wordt vervuld met vrede en rust.

In en door Hem mogen we altijd vrijmoedig gaan tot de troon der genade, waar barmhartigheid en genade voor ons is in overvloed (Hebreeën 4:16).

Ook van de godsvrucht, het nieuwe leven in ons, is Jezus Christus de bron. Hij werkt het in ons door Zijn Geest. ALLES wat nodig is voor ons geloofsleven, onze godsvrucht, bezitten wij in en door Hem.

Zijn Goddelijke kracht, Zijn Geest, woont in ons hart en onderwijst ons door het Woord, opdat wij onze Heiland en Heer beter zouden leren kennen.

“Blijft in Mij, en Ik in u” (Johannes 15:4). Het is de enige mogelijkheid,

waardoor ons geloofsleven kan groeien en vrucht dragen. In Hem blijven, in Zijn liefde blijven.

“Zonder Mij kunt gij NIETS doen”, zei Hij (Johannes 15:5).

Dit gelovig aanvaardend, van Hem alles verwachtend, wandelen we in nieuwheid des levens (Romeinen 6:4).

Ja, inderdaad, in Hem, onze Heer, vinden we ALLES wat tot leven en godsvrucht strekt, tot eer van God.

Lezen: 2 Petrus 1:1-4

7 juli

Toen Israël verlost was uit Egypte en door Jozua gebracht in het land Kanaän, sprak Jozua tot het volk: “Kiest u heden, wien gij dienen zult aangaande mij, en mijn huis, wij zullen de HEERE dienen!” (Jozua 24:15).

Zolang de Israëlieten in Egypte waren, konden ze NIET kiezen. Ze moesten eenvoudig de Egyptenaren dienen.

God heeft hen uit Egypte verlost en in Kanaän gebracht. Nu kunnen ze kiezen, want ze zijn vrij. Zo is het ook met ons die Gods kinderen zijn.

Volgens Romeinen 6:1-4 zijn wij IN Christus gestorven en opgestaan tot nieuw leven. Door deze heerlijke heilsfeiten zijn wij verlost uit de slavernij van zonde en dood.

Wij hebben nieuw leven ontvangen, wij zijn in Christus een NIEUWE schepping (2 Korinthe 5:17).

“Wij zijn getrokken uit de macht der duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde” (Kolossenzen 1:13).

Nu kunnen wij kiezen, want wij zijn vrij. God heeft ons als het ware volkomen klaar gemaakt, zodat wij in nieuwigheid des levens kunnen wandelen.

In Christus Jezus zijn wij heilig en rechtvaardig voor God. Met Hem gestorven zijn wij RECHTENS vrij van de zonde (Romeinen 6:7).

Als vrijgemaakte kinderen Gods kunnen wij thans, wat onze vroegere wandel betreft, onze oude mens afleggen en de nieuwe mens aandoen (Efeze 4:22-24).

Wij kunnen ons laten sterken door Gods Geest, zodat Christus door het geloof in ons hart woning kan maken (Efeze 3:16-17).

Het betekent: “Hem, onze Heiland en Heer, tot levensdoel maken. Gods Geest toestaan het nieuwe leven in ons tot openbaring te brengen. Niet mijn wil, doch Zijn wil, geopenbaard in het Woord, tot de onze maken”.

Wat zullen wij kiezen?

Leven zoals ons dat goeddunkt, of in gehoorzaamheid aan het Woord, ons stellen onder de leiding van Gods Geest en zo wandelen in nieuwigheid des levens?

Lezen: Efeze 3:14-19

8 juli

Galaten 1:4-5: “De Heer Jezus Christus, Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, naar den wil van onzen God en Vader; Denwelken zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen”.

“Zie, Ik kom, om Uw wil te doen, o God”, heeft onze Heer gesproken bij Zijn komst in de wereld (Hebreeën 10:5 en 7). “Ik en de Vader zijn één” (Johannes 10:30). Hoe onnaspeurlijk is deze eenheid.

God heeft Zichzelf gegeven in Zijn Zoon. Jezus Christus heeft in volkomen eenheid met de Vader Zichzelf gegeven voor onze zonden.

Hij heeft geheel aan het recht Gods voldaan en nu kan God al Zijn liefde en genade over ons uitstorten.

Jezus Christus gaf Zichzelf voor onze zonden om ons te trekken UIT de tegenwoordige boze wereld.

Vóór wij in Hem geloofden, waren we dood door onze misdaden en zonden en wandelden wij overeenkomstig de loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht (Efeze 2:1-2).

Wij konden eenvoudig niet anders wandelen, want we waren gebonden aan zonde en dood en onderdanen van de overste van de macht der lucht, van satan. Nu in Christus onze Heiland zijn wij vrij.

Wij zijn onderdanen van het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde, zegt Kolossenzen 1:13.

Wij zijn UIT deze boze wereld getrokken. We horen er niet meer bij. We leven nog in deze wereld, doch we wandelen niet meer naar de geest van deze wereld.

Nu is het geworden: “Wandelt waardig den HEERE” (Kolossenzen 1:10).

Wij behoren bij Hem, wij leven in en door Hem, geleid door Gods Geest. Zulk een leven is naar de wil van onze God en Vader.

Daarom vermaant Gods Geest ons in 1 Johannes 2:15: “Hebt de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is”, en in Romeinen 12:2: “En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds”.

De Heer Jezus zei tot Zijn Vader: “Ik bid NIET voor de wereld, maar voor degenen, die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn Uwe” (Johannes 17:9). Wij zijn met Hem hemelburgers!

Lezen: Galaten 1:1-5

9 juli

In Romeinen 12:2 zegt het Woord tot Gods kinderen: “En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij”.

Dit is het wonderbare geheim van het geloofsleven. Wij worden vernieuwd in ons denken. Aan de tekst gaat vooraf: “Stelt uwe lichamen tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande”.

Naarmate deze gesteldheid van ons hart aanwezig is, kan het nieuwe leven in ons groeien en bloeien.

Onze lichamen Gode stellen betekent, dat wij onszelf geheel tot Zijner beschikking stellen.

Het is, zoals de jonge Samuël tot God zei: “Spreek, want Uw knecht hoort” (1 Samuël 3:10). Of zoals Abraham zei toen God hem riep: “Zie, hier ben ik!” (Genesis 22:1).

Het is niet onszelf offeren aan God, doch het is Hem volkomen de vrijheid geven ons te gebruiken, zoals Hij dat graag wil. Het is Zijn Woord lezen en herlezen met het verlangen in het hart: “Spreek Heer, want Uw knecht hóórt”.

Zo ons hart en leven richten op Hem, zo leven door geloof. God wijst ons in Zijn Woord steeds op Christus, Gods Geliefde. HIJ moet ons leven zijn. Het nieuwe leven, het geloofsleven, behoort Jezus Christus tot doel te hebben.

Zulk een geloofsleven vernieuwt en hervormt ons denken. Het maakt het mogelijk dat wij worden, zoals 2 Timotheüs 2:21 het uitdrukt: “Een vat ter ere, geheiligd en bekwaam tot gebruik des Heren, tot alle goed werk toebereid”.

Een vat, gereed tot gebruik door Hem, te zijn, hoe weinig of hoe dikwijls HIJ dat wil.

Niet zelf aan het werk gaan voor Hem, doch stil zijn en Hem toestaan ZIJN werk in ons te volbrengen. Hervormd worden en vernieuwd in ons denken, is een gevolg van het nieuwe leven dat Gods Geest in ons wil bewerken.

Het is de heerlijke ervaring van al Gods kinderen wier leven Christus is.

Zo zullen we leren verstaan wat Gods wil is.

Lezen: Romeinen 12:1-2

10 juli

“Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en in der eeuwigheid” (Hebreeën 13:8).

God Zelf zegt van Hem in Hebreeën 1:10-11: “Gij, Heere! hebt in den beginne de aarde gegrond, en de hemelen zijn werken Uwer handen; Dezelve zullen vergaan, maar Gij blijft altijd” en in vers 12: “Gij zijt DEZELFDE”.

Jezus Christus is de eeuwige, onveranderlijke God. Deze grote God heeft in de volheid des tijds Zijn heerlijkheid en majesteit afgelegd en is de mensen gelijk geworden. “En heeft Zichzelve voor ons overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekenden reuk” (Efeze 5:2).

In de eerste plaats ging het bij Hem om de eer van God. Zijn werk der verlossing was een welriekende reuk voor Zijn God. God werd door dit werk op zijn hoogst verheerlijkt. Zijn heiligheid, Zijn gerechtigheid, maar ook Zijn liefde en genade zijn er door tot openbaring gekomen.

Omdat Jezus Christus dezelfde is tot in eeuwigheid, was Hij alleen in staat dit werk der verlossing te volbrengen en God volkomen genoegdoening te geven voor de smaad Hem door de zonde aangedaan.

God kan voor eeuwig rusten in dat volbrachte werk. Omdat Jezus Christus Dezelfde is en blijft tot in eeuwigheid, is de verlossing die Hij ons heeft aangebracht, eeuwig.

“Een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende”, zegt Hebreeën 9:12.

Hij kon zeggen, sprekend over Zichzelf als het Brood Gods: “Die dit Brood eet, zal in der EEUWIGHEID leven” (Johannes 6:58).

Welk een zaligheid, welk een zekerheid hebben wij, die in Christus Jezus geloven! Onze behoudenis ligt voor eeuwig vast in Hem. Niet in ons, maar in Hem.

“Want zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons” (2 Korinthe 1:20). In Christus zijn al de beloften Gods, die Zijn Woord ons ontvouwt, ja en amen.

Wij mogen er op bouwen, ze ons toeëigenen. God heeft ons zo onmetelijk rijk gemaakt in Christus Jezus onze Heer. Ons het eigendom te mogen weten van Hem, in Wie wij voor eeuwig zijn opgesloten in Gods liefdearmen.

Lezen: Hebreeën 1:8-12

11 juli

Vanaf het ogenblik dat Jezus Christus is opgestaan uit de doden, probeert de boze dit feit te doen loochenen.

Paulus schrijft in 1 Korinthe 15:14: “En indien Christus niet opgewekt is, zo is dan onze prediking ijdel, en ijdel is ook uw geloof”. Christus Jezus, de LEVENDE Heer, is het fundament, de inhoud van het evangelie.

Als wij dit loochenen, zijn wij de beklagenswaardigsten van alle mensen, want dan hebben we onze hoop gevestigd op een mens als wij.

Welk nut heeft het voor ons een goeden hoogstaand mens tot voorbeeld te nemen, als God zegt dat de GEHELE WERELD, dat is IEDEREEN, strafbaar (verdoemelijk) voor Hem is (Romeinen 3:19).

Juist door Zijn opstanding uit de doden heeft Christus krachtiglijk bewezen Gods Zoon te zijn (Romeinen 1:4). God heeft Hem uit de doden opgewekt en Hem gezet aan Zijn rechterhand” (Efeze 1:20).

Christus heeft de dood van zijn kracht beroofd en onvergankelijk leven aan het licht gebracht (2 Timotheüs 1:10).

Gods gerechtigheid wordt ons toegerekend, wij die ons geloof vestigen op Hem Die Jezus onze Here uit de doden opgewekt heeft. “Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking” (Romeinen 4:25).

Welk een heerlijk evangelie, welk een wondere zaligheid een levende Heer te hebben.

Jezus Christus, Gods Zoon, is de waarachtige God en het EEUWIGE LEVEN (1 Johannes 5:20).

“Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid”, zegt Hij Zelf (Openbaring 1:18).

“Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt” (Romeinen 8:34).

“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het EEUWIGE leven, en komt NIET in de verdoemenis, maar is UIT den dood overgegaan IN het leven” lezen we in Johannes 5:24.

Zowel Zijn dood door de kruisiging, als Zijn opstanding tracht men te loochenen. Door geloof mogen wij, Gods kinderen, verstaan dat Hij voor ons de dood gesmaakt heeft en dat Hij nu met eer en heerlijkheid is gekroond.

Wij kennen Hem als de opgestane Heer, in en door Wie wij mogen léven.

Lezen: 1 Korinthe 15:3-8, 12-22

12 juli

“Tot kennis van de verborgenheid van God, Christus, In Denwelken al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn” (Kolossenzen 2:2-3).

Hoe boven alles hoog en heerlijk is de Persoon Christus Jezus. Hij is de wondere verborgenheid van God, die geen mens kan doorgronden. In Hem zijn AL de schatten der wijsheid en kennis verborgen.

In 1 Korinthe 2:7-8 spreekt het Woord over de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid, die bedekt was, die God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons.

Als de oversten dezer eeuw deze wijsheid gekend hadden, zo zouden zij de Heer der heerlijkheid niet gekruisigd hebben. “Christus, de kracht Gods, en de wijsheid Gods” (1 Korinthe 1:24).

Welk een onuitsprekelijke genade van God, dat Hij ons zulk een Heer en Heiland heeft gegeven.

Christus, de Heilige, de Rechtvaardige, Gods Geliefde, Gods wijsheid! Hij die uitermate verhoogd is, Wiens Naam is boven alle naam. In Wie God alles heeft gevonden wat Hem genoegdoening kon schenken.

Deze Heer en Heiland is ons geworden wijsheid van God: “Rechtvaardigheid, heiligmaking en verlossing” (1 Korinthe 1:30).

Jezus Christus, God van alle eeuwigheid, voor wie eens alle knie zich zal buigen, wil nu zijn: “Onze rechtvaardigheid, onze heiliging, onze verlossing”.

Ja, Hij wil alles voor ons zijn. Hij wil door Zijn Geest in ons hart wonen. In Hem heeft God ons verzegeld met de Heilige Geest der belofte (Efeze 1:13), zodat we voor eeuwig Gods eigendom zijn.

Zouden wij zulk een Heer niet de hoogste plaats in ons hart en leven geven?

Zouden wij er ons hart niet op zetten om Hem te kennen, om Hem welbehagelijk te zijn?

Het is niet een kwestie van verstand, van intelligentie.
Het is een zaak van het hart.

Het is onszelf verliezen in Hem, die Gods Verborgenschap is. Hem te kennen, is Hem liefhebben, het is: "In Hem ALLES vinden!"

Lezen: 1 Korinthe 1:22-31

13 juli

“Zo wandelt in vreze den tijd uwer inwoning; wetende dat gij niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost zijt uit uwe ijdele wandeling, die u van de vaderen vaderen overgeleverd is, maar door het dierbaar bloed van Christus” (1 Petrus 1:17-19).

Gods kinderen zijn vrijgekocht met het kostbare bloed van Christus.

De waarde van Zijn bloed kunnen wij niet bevatten. Hij, de eeuwige God, de Heer der heerlijkheid, moest vlees en bloed aannemen om Zijn bloed te kunnen storten. Om ons vrij te kopen uit de slavernij van de zonde en dood!

“In Hem hebben wij de verlossing door Zijn bloed, de vergeving van de misdaden, naar de rijkdom van Gods genade” (Efeze 1:7).

“Gij zijt duur gekocht, zo verheerlijkt dan God in uw lichaam”, zegt 1 Korinthe 6:20. De NBG-vertaling luidt: “Want gij zijt gekocht en betaald. Verheerlijkt dan God met uw lichaam”.

Duur gekocht, gekocht en betaald, niet met zilver of goud, maar met Zijn kostbaar bloed!

Door dat bloed zijn wij gerechtvaardigd en behouden geworden van Gods toorn (Romeinen 5:9).

Wij zijn nu in Christus geliefde kinderen Gods. Wij zijn in Christus kostbaar in Gods oog. Is dat niet wonderlijk?

Wij, eens in onszelf nietswaardige zondaars, voor zulk een dure prijs gekocht en nu het eigendom van die grote God en Zaligmaker!

Zouden we dan niet in vreze, dat is voorzichtig wandelen? Voorzichtig wandelen overeenkomstig onze hoge positie in Christus. Gods Geest Die in ons hart woont, wil ons dit leren, als wij ons maar gelovig onder Zijn leiding willen toetsen aan het Woord van God.

In vreze wandelen is, als vreemdeling in deze wereld: “Ons oog gericht houden op Jezus Christus, onze Leidsman en Voleinder des geloofs” (Hebreeën 12:2).

Lezen: 1 Petrus 1:17-21

14 juli

Toen Mozes was gestorven, heeft God Jozua als leider van Israël bevel gegeven Kanaän in te trekken. “Wees sterk en wees moedig, handel nauwkeurig naar de wet, wijk daarvan niet af naar rechts of naar links”, sprak God en beloofde hem: “Elke plaats die uw voetzool betreden zal, geef Ik ulieden” (Jozua 1).

Hier komt weer naar voren het Goddelijke principe: “De rechtvaardige zal uit geloof leven”.

Dit houdt in: “God geloven op Zijn Woord en vanuit dat geloof leven”. Het was de zonde van de eerste mens. Hij geloofde niet God maar geloofde satan en was ongehoorzaam.

Jozua moest beginnen zich aan Gods Woord te houden en, levend vanuit geloof in dat Woord, bezit nemen van Kanaän. Elke plaats DIE HIJ BETRAD, was van hem en zijn volk. Niet eerder.

Ook van Gods kinderen vraagt de Heer om uit geloof te leven. Gehoorzaamheid des geloofs bewerken, was de opdracht van de apostel Paulus (Romeinen 1:5).

Eerst gehoorzaamheid des geloofs aan het evangelie aangaande Gods Zoon om behouden te worden, vervolgens gehoorzaamheid des geloofs om behouden te leven.

“Handel nauwkeurig naar de wet”, zei de Heer tot Jozua. De Heer Jezus zei: “Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij hem maken” (Johannes 14:23).

Zijn Woord bewaren betekent het geloven en vanuit dat geloof leven.

Gelovig bezit nemen van al de geestelijke zegeningen die God ons schonk in Christus. Hoeveel somt Gods Geest er niet op in de Efezebrief!

In Christus uitverkoren om voor God heilig en onberispelijk te zijn, in liefde te voren verordineerd om als zonen aangesteld te worden, begenadigd in de Geliefde, met Hem opgewekt en een plaats gekregen in de hemel (2:6), enz. enz.

Al die wondere zegeningen in Christus, het is ons Kanaän. Elke plaats die wij betreden, hoort ons toe.

Laten we vanuit het geloof in Zijn Woord al die zegeningen tot ons persoonlijk bezit maken!

Lezen: Efeze 1

15 juli

“De God der blijdschap mijner verheuging”, noemt de psalmist zijn God (Psalm 43:4).

Psalm 68:4: “Maar de rechtvaardigen zullen zich verblijden; zij zullen van vreugde opspringen voor Gods aangezicht, en van blijdschap vrolijk zijn”. Psalm 32:11: “Verblijdt u in den HEERE “.

God is zo geweldig groot in Zijn liefde tot de mens. Hij wil niets liever dan dat de mens blij en gelukkig is. Hij schiep de mens als een volkomen harmonieus wezen en gaf hem alles wat tot vrede en vreugde kon strekken.

Toen de mens bewust de zijde van Gods tegenstander koos, kwam God hem tegemoet met de belofte van de komende Verlosser.

De gehele geschiedenis door zien we hoe Hij ontelbare malen alles in het werk stelde om de zondigende mens weer in Zijn nabijheid te brengen en hem Zijn vreugde te doen smaken.

Al de offeranden getuigen ervan, dat Hij genadig en barmhartig is en gaarne vergevende. Hij kon door middel van het bloedig offer vergeven en de zonden bedekken, omdat de offeranden zagen op het volmaakte offer van Zijn Zoon.

Het gehele Oude Testament spreekt van Gods liefde en erbarming. Hij, de Heilige, moest dikwijls straffen, omdat Hij nu eenmaal heilig is, maar altijd weer opnieuw, als de mens berouw toonde en via het offer tot hem ging, was Hij bereid hem in genade aan te nemen en zijn hart te verblijden.

De gelovigen van het Oude Testament, die met het oog des geloofs Gods liefdevolle weg met hen zagen, konden niet anders dan zich in Hem verblijden.

Hoe wonderbaar was Hij voor hen in Zijn barmhartigheid. Steeds weer wees Hij op de komende Vredevorst en het komende vrederijk.

“Ik, Ik ben het, Die u troost”, sprak Hij tot Zijn volk (Jesaja 51:12).

Hoe getuigen de Psalmen van Zijn liefdevolle vertroosting!

Wie Hem zo leerde kennen, kon het uitzingen: “Gij zijt de God der blijdschap mijner verheuging”. Eén van de vruchten van geloofsleven is: “Zich verheugen in God”. Ook voor de oudtestamentische gelovigen.

Lezen: Psalm 43

16 juli

“Verblijdt u in de Here te allen tijd; wederom zeg ik: Verblijdt u” (Filippenzen 4:4).

Het is de bedoeling van onze hemelse Vader, dat we ons verblijden in Hem en in onze Heer Jezus Christus. God heeft van Zijn kant alles gedaan om ons blij en gelukkig te kunnen maken.

Hij gaf Zichzelf in Zijn dierbare Zoon, onze Heiland. Christus verliet Zijn eeuwige heerlijkheid en heeft, door het grote werk der verlossing dat Hij volbracht, ons vrijgekocht uit de slavernij van zonde en dood.

De psalmist zong in Psalm 43:4 over “De God der blijdschap mijner verheuging”. Hij zag uit naar de komende Verlosser. Hoeveel te meer redenen hebben wij om ons te verblijden in die God, Die nu onze Vader is in Christus Jezus.

Hij schonk ons in Hem het nieuwe leven. Hij gaf Zijn Geest in ons hart Die ons troost en leidt.

Deze Geest wil ons uit het Woord onderrichten, opdat wij Christus onze Heer zouden leren kennen in al Zijn heerlijkheid en schoonheid. Opdat wij zouden verstaan, hoe wij hem welbehagelijk kunnen zijn.

Hoe meer we Hem leren kennen, hoe groter onze blijdschap wordt. God heeft ons ALLES in Hem geschonken. Zijn gerechtigheid, Zijn liefde, Zijn overvloed van genade.

Hij heeft ons begenadigd in de Geliefde, in de Zoon Zijner liefde (Efeze 1:6). Christus Jezus te kennen, Hem te geloven, maakt dat wij ons in Hem verheugen met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde (1 Petrus 1:8).

Een vreugde en blijdschap die leidt tot aanbidding van Zijn Persoon. “Blijft in deze Mijn liefde” (Johannes 15:9), sprak onze Heiland tot de zijnen en Hij liet op deze woorden volgen: “Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn blijdschap in u blijve, en uw blijdschap vervuld worde” (Johannes 15:10-11).

In Zijn liefde blijvende, worden wij vervuld met blijdschap. Een blijdschap die eeuwig is, omdat het Zijn blijdschap is.

Lezen: Filippenzen 4:4-7

17 juli

“Verblijdt u in den Here te allen tijd” (Filippenzen 4:4).

Hoe dikwijls proberen wij, kinderen Gods, niet vreugde en troost te vinden op allerlei andere wijzen dan juist in de Heer.

Wij behoren in en door Jezus Christus te leven.

Slechts als wij door geloof leven, als ons leven is afgestemd op Hem, kunnen we ons in Hem verblijden.

“TE ALLEN TIJD”, zegt het Woord. Niet alleen in dagen van vrede en voorspoed, doch vooral in moeilijke dagen. Juist in moeilijke tijden die ons geen vreugde zijn, kunnen we ons IN HEM verblijden.

In Hem, niet in onszelf of in onze omstandigheden. “Als droevig zijnde, maar altijd blijde”, zegt Gods Woord in 2 Korinthe 6:10 en hoe dikwijls is dit niet waar in het geloofsleven.

Welk een wonderlijk leven is dat nieuwe leven in ons.

Hoe heerlijk is het in innige gemeenschap met onze God en Vader en onze Heiland Jezus Christus te mogen leven. Ons te verheugen in de trouwe zorg van onze hemelse Vader, vrede en blijdschap te vinden in onze Heer en Meester.

Zulk een geloofsleven, dat Christus tot Middelpunt heeft, is vol blijdschap, omdat, waar Christus is, altijd blijdschap is.

Alleen in en door Hem kan deze blijdschap volkomen zijn. “Gewen u toch aan Hem, en heb vrede; daardoor zal u het goede overkomen”, lezen we in Job 22:21. Ons aan Christus te gewennen, Zijn wil te leren verstaan!

Welke wending ons leven dan ook zal nemen, in Hem kunnen we te ALLEN tijd onze vreugde vinden. Ook in Thessalonicenzen 5:16 lezen we: “Verblijdt u te allen tijd”, en in vers 18: “Dankt God in alles, want dit is de wil van God in Christus Jezus over u”.

Het is de wil van onze God, dat wij blij en gelukkig zijn in Christus onze Heer, Die Zelf Gods vreugde is.

Als wij het oog des geloofs richten op Hem, zullen we onder alles kunnen danken. Gods Geest werkt dat in ons.

Lezen: 1 Thessalonicenzen 5:16-24

18 juli

“Hetzij dan dat wij leven, hetzij dat wij sterven, wij zijn des Heren” (Romeinen 14:8b).

Wij zijn DES HEREN! Als wij hierover gaan nadenken, wordt het ons zo wonderlijk te moede.

Aan wie kunnen we beter toebehoren dan aan de Heer. Hij heeft door het offer van Zijn leven bewezen, dat Hij ons liefheeft.

Voor ons, verloren in zonde en dood, heeft Hij Zijn heerlijkheid verlaten.

Hij volbracht het grote werk der verlossing zo volkomen, dat voor ons niets anders meer is overgebleven dan in Hem te geloven. Geloven in Hem, de eeuwige God, de Heer der heerlijkheid.

In Hem zijn we kinderen van God geworden en voor eeuwig Zijn eigendom. Toen de Heer Jezus over ons tot Zijn Vader sprak, zei Hij: “Zij zijn Uw. En al het Mijne is Uw, en het Uwe is Mijn” (Johannes 17:9-10).

Wij zijn opgesloten in de Goddelijke liefde van God de Vader en van God de Zoon. Wij zijn DES HEEREN!

Daarom zegt Gods Geest tot ons: “Niemand van ons leeft voor zichzelf en niemand sterft voor zichzelf, want hetzij dat wij leven, wij leven den Here; hetzij dat wij sterven, wij sterven den Here” (Romeinen 14:7-8).

Zo behoort het bij ons te zijn. Christus moet de heerschappij over ons leven hebben. Daartoe is Hij gestorven en levend geworden, opdat Hij over ons zou

heersen (Romeinen 14:9). Wij zijn verlost uit de slavernij van zonde en dood en mogen nu liefdeslaven zijn van Jezus Christus, onze liefdevolle Heer en Meester.

Hij Die onze gerechtigheid, onze heiligmaking, onze verlossing is, heeft er recht op dat Hij ook onze HEER is. Wie is groter en heerlijker dan Hij? Hem geloven, Hem kennen, Hem liefhebben, Hem welbehagelijk zijn!

Het brengt nu een diepe vrede met zich mede en eenmaal een delen in Zijn heerlijkheid.

Als wij ons stellen onder de leiding van Gods Geest en zo het geloofsleven leven in gehoorzaamheid aan het Woord, zal ons hart met steeds groter vreugde zich verlustigen in die heerlijke waarheid: "Wij zijn des Heren!"

Lezen: Romeinen 14:7-9

19 juli

In Daniël 3 lezen we de geschiedenis van Sadrach, Mesach en Abednego, de drie joodse mannen die weigerden het gouden beeld, dat koning Nebukadnezar had opgericht, te aanbidden.

“Zal het zo zijn, onze God, Dien wij eren, is machtig ons te verlossen uit den oven des brandenden vuurs, en Hij zal ons uit uw hand, o koning! verlossen. Maar zo niet, u zij bekend, o koning! dat wij uw goden NIET zullen eren, NOCH het gouden beeld, dat gij hebt opgericht, zullen aanbidden”, hebben zij gezegd (Daniël 3:17-18).

We weten, dat de oven zevenmaal heter werd opgestookt, doch dat de mannen ongedeerd bleven in het vuur, omdat er Eén bij hen was Die met hen in het vuur is gegaan.

God heeft deze gelovigen niet bewaard voor het vuur. Ze moesten er ingaan. Zij gingen echter niet alleen, er was Eén bij hen Die hen er doorheen hielp.

Maar zo niet, hebben de mannen gezegd. Zo God hen niet uit het vuur zou redden en zij deze straf des konings met de dood zouden moeten bekopen, zij zouden trouw blijven aan hun God.

Is hun geloof vaak niet beschamend voor ons?

Wij die zoveel meer bezitten dan zij. Die God kennen als onze liefdevolle Vader en een Heiland hebben die Zijn leven voor ons gaf. Wij laten ons soms zo gemakkelijk door moeilijkheden van de wijs brengen.

“Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij”, zong David in Psalm 23:4.

Hij is met ons, waarvoor zouden we dan vrezen? Al zien we de weg niet, die Hij met ons gaat en gaan we door een duister dal, Hij is er altijd.

“Zo God vóór ons is, wie zal tegen ons zijn?” (Romeinen 8:31).

God is altijd vóór ons. Hij heeft ons lief met een eeuwige, onveranderlijke liefde in Christus Jezus onze Heer. “En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn” (Romeinen 8:28).

Zouden we dan niet stil en gelovig aan Zijn hand door het leven gaan? Er is niemand die ons meer liefheeft, ons beter kent en beter weet wat goed voor ons is dan Hij, Die Zichzelf in Christus aan ons heeft gegeven.

Lezen: Daniël 3

20 juli

“Ik ben de HEERE, en niemand meer. Ik formeer het licht, en schep de duisternis; Ik maak den vrede en schep het kwaad, Ik, de HEERE, doe al deze dingen” (Jesaja 45:6-7).

De Here God is absoluut en soeverein. “De HEERE is groot en zeer te prijzen, en Zijne grootheid is ondoorgrondelijk”, zegt Psalm 145:3.

“Bij wien dan zult gij God vergelijken, of wat gelijkenis zult gij Hem toepassen” (Jesaja 40:18).

Vers 22: “Hij is het, Die daar zit boven den kloot der aarde, en derzelve inwoners zijn als sprinkhanen” en vers 28: “De eeuwige God, de HEERE, de Schepper van de einden der aarde”.

Paulus zegt in 1 Timotheüs 1:17: “Den Koning nu der eeuwen, den onverderfelijken, den onzienlijken, den alleen wijzen God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen”.

Als we zo over de grootheid en majesteit van onze God nadenken, komt er aanbidding en bewondering in ons hart, dat deze grote God nu onze Vader is in Christus Jezus onze Heer.

“Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden en wij zijn het ook” (1 Johannes 3:1).

God, Die zo geweldig groot is in majesteit en heerlijkheid, is even geweldig en groot in Zijn liefde. Zijn onuitsprekelijke liefde voor de mens, die gegrond is op gerechtigheid.

In de eerste plaats moest de eer van Zijn Naam hersteld worden, omdat Hij, behalve de Liefde, ook de Heilige en de Gerechtige is. Immers: “Gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Uws troons” (Psalm 89:15).

Jezus Christus, de Eerstgeborene der ganse schepping moest hiertoe mens worden. Een andere mogelijkheid was er niet en met minder kon God niet voldaan worden.

Christus heeft door het bloed Zijns kruises alle dingen weer tot God verzoend, zowel de dingen, die op de aarde zijn, als de dingen, die in de hemelen zijn (Kolossenzen 1:14,20).

In Christus Jezus onze Verlosser en Zaligmaker is God onze Vader. Hoe wonderbaar groot is Hij in Zijn liefde en genade ten aanzien van ons die in Christus Jezus geloven.

Lezen: 1 Johannes 3:1-3

21 juli

“En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt”, heeft de Heer Jezus gezegd (Johannes 17:3).

Hem kennen, de enige, waarachtige God, zoals Hij Zich geopenbaard heeft in Zijn Zoon Christus Jezus!

De Heer sprak hier over hen die Hem toebehoren. Hij zei uitdrukkelijk: “Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld” (vers 9). Hij bad voor ons die kinderen Gods zijn geworden in Christus Jezus, onze Verlosser!

Voor ons gelden de woorden: “Dit is het eeuwige leven, Hem te kennen, onze God en Vader Jezus Christus onze Heer”.

Het eeuwige leven, dat het nieuwe leven is, ons door God geschonken toen wij tot geloof kwamen.

Door Gods Geest zijn wij opnieuw geboren, nieuwe mensen geworden. Het nieuwe leven in ons, het eeuwigheidsleven, is gericht op Jezus Christus de Heer tot eer van God de Vader.

Hem te kennen, te weten wie Hij is en wat God ons in Hem schonk. Hoe weinig gelovigen verstaan deze wondere zaligheid. Alleen als ons oog en hart gericht zijn op Hem, als wij Gods Geest toestaan het nieuwe leven in ons te leven, zal het ons innig verlangen worden om Hem te kennen.

Hem kennen zoals Gods dierbaar Woord ons Hem toont. Zijn grootheid, Zijn schoonheid, Zijn onuitsprekelijke liefde te leren zien!

En te verstaan om bekleed te zijn met Zijn gerechtigheid,
in Hem geliefde kinderen Gods te zijn!

In Christus heeft God ons gezegend met alle geestelijke
zegening in de hemel (Efeze 1:3). Het zijn geestelijke
zegeningen uit de hemelse sfeer, die we reeds hier mogen
genieten.

Christus te ontdekken in het Woord, deze grote en
wonderbare Heer te kennen, het doet ons die heerlijke
vrede, die het eeuwigheidsleven eigen is, genieten.

Lezen: Johannes 17:1-5

22 juli

In Markus 6:6 lezen we, dat de Heer Jezus Zich verwonderd heeft over het ongeloof van hen die Hem omringden. Hij had dag in dag uit het evangelie van het Koninkrijk der hemelen gepredikt, talloze zieken genezen en vele bezetenen van boze geesten bevrijd.

Zelfs een mens die door een legioen demonen was bezeten en door niemand te temmen was, is door Hem verlost. “Wat heb ik met U te doen, Jezus, Gij Zoon Gods, des Allerhoogsten?” hebben de boze geesten uitgeroepen, toen de Heer Jezus de bezetene naderde (Markus 5:7).

De Heer wekte de dochter van Jairus op uit de dood en deed nog vele andere wonderen en tekenen. In elk opzicht heeft Hij bewezen, dat Hij inderdaad Diegene was Die komen zou.

Ook Johannes de Doper getuigde van Hem, dat Hij de Zoon van God was (Johannes 1:34). De Heer verwonderde Zich over hun ongeloof. In Johannes 5:40 zegt Hij: “En gij WILT tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben”.

In Psalm 69:5 zegt het Woord, ziende op Christus: “Die mij ZONDER OORZAAK haten, zijn meer dan de haren mijns hoofds”. De Heiland Zelf haalt deze woorden aan: “Zij hebben Mij zonder oorzaak gehaat” (Johannes 15:25).

En toch was dit voor Hem geen rem op Zijn liefde. Hij Zélf is DE Liefde, DE Gerechtige, DE Heilige, zoals God de Vader DE Liefde, DE Gerechtige, DE Heilige is.

“Ik en de Vader zijn één”, heeft Hij gezegd (Johannes 10:30) en: “Die Mij haat, die haat ook Mijn Vader” (Johannes 15:23).

De hoogst Goddelijke liefde, die gegrond is op recht, is bewezen doordat Christus, toen wij nog zondaars waren, voor ons is gestorven (Romeinen 5:8).

Hij is nu de opgestane Heer en zit aan Gods rechterhand.

Welk een Heiland heeft God ons in Hem geschonken!

In en door Hem mogen we leven doorgeloof tot eer van God. Hem ons volle vertrouwen geven, Hem geloven op Zijn Woord.

Als kind ons verlustigen in de liefde van onze hemelse Vader, als liefdeslaaf van onze Heer en Meester met Hem door het leven gaan. Zulk een geloofsleven is God welbehagelijk.

Lezen: Markus 5:35-6:6

23 juli

“In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade” (Efeze 1:7).

In Christus Jezus HEBBEN wij de verlossing door Zijn bloed, de vergeving van de misdaden naar de rijkdom van Gods genade.

In dit eerste hoofdstuk van de Efezebrief doet Gods Geest ons zien hoe rijk wij zijn in Christus Jezus onze Heer. Wij HEBBEN de verlossing door Zijn bloed. Deze verlossing uit de macht van de zonde en dood kan nooit meer ongedaan gemaakt worden, want zij ligt vast in Hem.

Hij heeft ons met Zijn bloed vrijgekocht, Hij betaalde met Zijn kostbaar bloed. In Hem hebben wij de vergeving van de zonden naar de RIJKDOM VAN GODS GENADE.

Hoe groot en wijd deze rijkdom Zijner genade is, kunnen we met ons menselijk verstand niet bevatten.

Alles wat God doet, is volkomen. Wij hebben de vergeving van al wat wij misdeden. Deze vergeving is zo totaal, zo volkomen, dat wij nu voor een heilig God rein en smetteloos zijn.

Hij heeft ons bekleed met de gerechtigheid van Jezus Christus en aldus is het probleem van de zonde voor eeuwig opgelost.

God kan nu al Zijn liefde en genade over ons uitstorten.

Wij mogen tot deze heilige God naderen in de waarde van het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon.

Wij zijn in Christus kinderen Gods geworden. In Hem zijn wij heilig en onberispelijk voor God (Efeze 1:4).

In onze verhouding tot Hem als KIND TOT VADER mogen wij in Zijn huis verkeren.

Als kind mogen we onze zonden, die wij telkens weer zullen doen, belijden en Hij vergeeft en reinigt ons op grond van het bloed van Christus (1 Johannes 1:7-9).

Gods Woord zegt in Hebreeën 9:12, dat Christus met Zijn eigen bloed eens voor altijd is binnengegaan in het Heiligdom (in de hemel), waardoor Hij een Eeuwige verlossing verwierf.

Welk een rijkdom bezitten wij in Hem!

Lezen: Hebreeën 9:11-12

24 juli

Door de profeet Samuël had God koning Saul bevolen de Amalekieten te verslaan. Al hun bezittingen moest hij in de ban doen.

Amalek was Israël aangevallen, toen zij nog in de woestijn waren.

Deuteronomium 25:18 zegt van hen: “Hoe hij u op den weg ontmoette, en sloeg onder u in den staart al de zwakken achter u, als gij moede en mat waart; en hij vreesde God niet”.

Amalek was een gezworen vijand van God en Zijn volk. Saul heeft Amalek inderdaad verslagen. Hij was echter ongehoorzaam aan Gods bevel en spaarde de koning der Amalekieten, Agag, en het beste van het vee.

Toen Samuël Saul hierover bestrafte, antwoordde hij heel vroom, dat hij het beste gespaard had om het aan de Heer te offeren. Samuël zei hierop: “Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette der rammen” (1 Samuël 15:22b).

Luisteren naar wat God ons zegt in Zijn Woord en Zijn stem gehoorzamen, is vaak zo moeilijk voor ons. Het betekent ons richten naar Hem en onze eigen wil opzij zetten.

In Jesaja 48:17-18 zegt de Heer tot Zijn volk: “Ik ben de HEERE, uw God, Die u leert, wat nut is, Die u leidt op den weg, dien gij gaan moet. Och, dat gij naar Mijn geboden geluisterd hadt! zo zou uw vrede geweest zijn als een rivier, en uw gerechtigheid als de golven der zee”.

Hoe hebben wij, die in Christus Jezus geloven, de waarheid van deze woorden ondervonden!

Altijd heeft God het beste met ons voor, altijd omringt Hij ons met Zijn liefde en trouw en wil Hij dat het ons welgaat. In Christus heeft Hij ons die wonderbare vrede gegeven en in Hem Zijn gerechtigheid geschonken.

Wij zijn, toen wij behouden werden, gehoorzaam geweest aan Zijn evangelie en hebben ons in geloof toevertrouwd aan onze Verlosser en Zaligmaker.

Nu wij kinderen Gods zijn, is het Zijn bedoeling, dat wij in gehoorzaamheid aan Zijn Woord het nieuwe leven leven.

“Hetgeen gij ook geleerd, en ontvangen, en gehoord, en in mij gezien hebt, doet dat; en de God des vredes zal met u zijn”, zegt Gods Geest in Filippenzen 4:9.

Lezen: 1 Samuël 15:17-23

25 juli

“DOOR GELOOF verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods is toebereid, alzo dat de dingen, die men ziet, niet geworden zijn uit dingen, die gezien worden” (Hebreeën 11:3).

In vers 1 staat: “Het geloof is een bewijs van de zaken, die men NIET ziet”.

Het is het Goddelijke principe: “DOOR GELOOF VERSTAAN”. De wereld wil alles wetenschappelijk bewijzen, God zegt: “Het geloof is een bewijs”.

God de Allerhoogste is de Auteur van de Bijbel. Zijn Geest heeft Zijn Woord door mensen laten opschrijven (2 Petrus 1:21).

Het is het Woord GODS, het Woord van Hem Die de hemel, de aarde en de mens schiep. Voor wat de mens betreft, mogen we vragen naar de bewijzen van de waarheid zijner woorden.

God eist onvoorwaardelijk geloof.

“Des HEREN Woord is recht” (Psalm 33:4). Hij heeft er recht op dat wij Hem volkomen geloven. Er is ook geen andere mogelijkheid voor de mens om tot kennis der waarheid te komen of om Gode welgevallig te zijn (Hebreeën 11:6).

“Uw Woord is de Waarheid”, zei de Heer Jezus tot Zijn God en Vader (Johannes 17:17).

DE Waarheid. Buiten het Woord om is er geen waarheid aangaande God en de eeuwige dingen.

Alleen in en door het Woord heeft Hij Zichzelf doen kennen. De Bijbel toont ons Zijn grootheid en Zijn almacht, maar ook Zijn heiligheid, rechtvaardigheid, liefde en genade, geopenbaard in Jezus Christus, Zijn Zoon.

Alleen door dit Woord kunnen we leren verstaan wat Zijn wil is met ons.

Door geloof verstaan wij. Wij, die in Christus kinderen Gods zijn. Gods Woord openbaart ons de verborgen wijsheid Gods (1 Korinthe 2:7), door Gods Geest Die in ons woont, als wij ons gelovig buigen voor dat Woord.

“Doch wij hebben niet ontvangen den geest der wereld, maar den Geest, Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn” (1 Korinthe 2:12).

Hoe kostbaar is de Bijbel, het Woord Gods, voor hen die geloven!

Lezen: 1 Korinthe 2:6-12

26 juli

In Efeze 1:9 spreekt het Woord over de Verborgenheid van Gods wil, naar (in overeenstemming met) Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelf. Deze verborgenheid van Zijn wil blijkt te zijn: “Om al wat in de hemel en op de aarde is onder één Hoofd, dat is Christus, samen te vatten”.

Kolossenzen 2:3 noemt de verborgenheid van God: “Christus, in Wie al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn”.

Christus is Gods verborgenheid, Hij is Zijn welbehagen.

“Christus is vóór alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem. Hij is het begin, de Eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alle dingen de Eerste geworden is” (Kolossenzen 1:17-18).

Zo ziet God Hem. Jezus Christus staat centraal. Hij is het Middelpunt van alles. God heeft alles onder Zijn voeten gesteld en Hem als Hoofd boven al wat is, gegeven aan de Gemeente (Efeze 1:22).

Welk een heerlijk Hoofd heeft God ons gegeven! Hij is het Hoofd van de Gemeente, Die Zijn lichaam is.

Ieder die in Jezus Christus gelooft, is door Gods Geest toegevoegd aan deze Gemeente. Wij zijn zo één met Hem. Wij zijn Zijn leden. In Hem zijn wij ook volkomen één met elkaar.

Deze eenheid is Goddelijk en kan nimmer verbroken worden. Veel gelovigen denken, dat ze die eenheid met elkaar moeten en kunnen bevorderen door kerken en

kringen samen te brengen. God ziet deze kerken en kringen niet eens, ze hebben voor Hem geen waarde. Voor Hem is Christus alles.

Hij ziet Zijn kinderen uitsluitend in en door Christus. In Hem zijn wij samengebonden.

Gods bedoeling met ons is: “Christus alleen”.

Christus behoort het Middelpunt, het doel van ons geloofsleven te zijn. Alleen HIJ en niets en niemand anders.

De Gemeente van Christus is het werk GODS door Zijn Geest. Hij bouwt haar op. Wij behoren ons aan de Waarheid, dat is Gods Woord te houden en zo in liefde in elk opzicht naar HEM toe te groeien, naar Christus Die het Hoofd is (Efeze 4:15).

Eens in de volheid des tijds komt God tot Zijn doel: “Alles samengevat onder één Hoofd namelijk: onze Heer en Heiland Jezus Christus”.

Lezen: Efeze 1:9-12

27 juli

De apostel Petrus schrijft in zijn tweede brief: “Aan degenen, die even dierbaar geloof met ons verkregen hebben, door de rechtvaardigheid van onzen God en Zaligmaker, Jezus Christus” (2 Petrus 1:1).

In Romeinen 3:21-22 lezen we dat de rechtvaardigheid Gods is openbaar geworden “door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen die geloven”.

Als kind van God geloven wij in de rechtvaardigheid van onze God en Heiland Jezus Christus. Gods Geest doet het ons verstaan door het Woord van God.

Hoe kostbaar is dat geloof voor ons. Te weten dat Christus door Zijn geloof Gods rechtvaardigheid heeft geopenbaard. Deze rechtvaardigheid is ons deel geworden.

Jezus Christus Zelf is nu onze gerechtigheid, onze rechtvaardigheid (1 Korinthe 1:30).

In Romeinen 3:1-21 maakt het Woord ons duidelijk dat elk mens, zonder uitzondering, strafwaardig staat voor de heilige God.

Gelukkig leert Romeinen 3:24: “En worden om NIET gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is”.

Wij die in Hem hebben geloofd. ZIJN geloof was het waardoor Gods gerechtigheid tot openbaring kwam. Zijn gerechtigheid wordt ons toegerekend.

Wij staan in de waarde van Jezus Christus voor een heilig God. Wij zijn in Hem Gods geliefde kinderen. God schonk ons in Christus Jezus het eeuwige leven (Romeinen 6:23), dat nieuw leven is.

Nu mogen wij als kinderen Gods leven in en door onze Heiland, Jezus Christus. Zijn rechtvaardigheid, die Hij door Zijn bloed voor ons verwierf (Romeinen 5:9), is de basis van ons geloofsleven.

In Hem gerechtvaardigd, mogen we al de kostbare en zeer grote beloften, die God ons schonk in Zijn Woord, ons eigen maken en hebben we deel aan de Goddelijke natuur (2 Petrus 1:4).

Wij zijn geworden rechtvaardigheid Gods in Christus onze Heer, Die daartoe voor ons tot zonde werd gemaakt (2 Korinthe 5:21).

Lezen: Romeinen 3:21-26

28 juli

“Den Allerhoogste hebt gij gesteld tot uw Vertrek; U zal geen kwaad wedervaren” (Psalm 91:9-10).

Deze Psalm is profetisch en spreekt over onze Heer Jezus Christus. De satan kende deze psalm ook wel als zodanig, want hij haalde de verzen 11 en 12 aan, toen hij de Heer in de woestijn verzocht en Hem vroeg Zich van het dak des tempels te werpen (Mattheüs 4:6).

“Den Allerhoogste hebt gij gesteld tot uw Vertrek”. Dit was een uiting van het geloofsleven van Christus. Hij heeft altijd en in elke omstandigheid volkomen op Zijn God vertrouwd.

Gods gelofte: “Geen onheil zal U treffen”, is in Zijn leven bewaarheid geworden. Toen de Here Jezus in de hof van Gethsemané was, werd het Hem zeer bang te moede, doch Hij heeft Zich tot driemaal toe geheel aan Zijn God toevertrouwd met de woorden: “Niet Mijn wil, Uw wil geschiede”.

Zijn lichaam dreigde te bezwijken onder deze satanische verzoeking nog vóór Hij het werk der verlossing had volbracht. God heeft Hem gesterkt door Zijn engel te zenden (Lukas 22:43).

Hem heeft geen onheil getroffen. Hij heeft het werk der verlossing ten einde toe kunnen volbrengen. “Den Allerhoogste hebt gij gesteld tot uw Vertrek”.

Deze gezindheid van onze Heer en Heiland moet ook de onze zijn. In Hem hebben wij een vertrek (een schuilplaats) bij de Allerhoogste, Die nu onze liefdevolle Vader is.

IN Christus zijn wij beminden van God geworden.
Hij wil niets liever dan dat wij ons volkomen aan Hem
toevertrouwen, ons geloof alleen op Hem stellen.

Als Gods Geest ons waarschuwt tegen de listen van
satan, zegt Hij: “Weest krachtig IN DE HEER en in de
sterkte ZIJNER macht” (Efeze 6:10).

Altijd schuilen bij onze Vader in Christus, de Allerhoogste,
altijd blijven in de liefde van onze Heiland, ons stellen
onder de leiding van Gods Geest, Die in ons woont, Gods
Woord lezen en herlezen om te weten welk een rijkdom
wij bezitten in Christus.

Zo leven door geloof is: “De Allerhoogste tot ons Vertrek
stellen”.

Lezen: Psalm 91:9-16

29 juli

“Maar die de waarheid DOET, komt tot het licht, opdat zijn werken openbaar worden, dat zij in God gedaan zijn” (Johannes 3:21).

In 1 Johannes 1:6 lezen wij: “Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wij in de duisternis wandelen, zo liegen wij, en DOEN de waarheid niet”.

De waarheid doen, is een bepaalde levenshouding.

De waarheid doen, heeft met Jezus Christus te maken. “De genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden” (Johannes 1:17). Hij is vol van genade en waarheid (Johannes 1:14).

“Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik der waarheid getuigenis geven zou. Een ieder, die uit de waarheid is, hoort Mijn stem”, sprak de Heer tot Pilatus (Johannes 18:37).

Dit is de toetssteen, waaraan wij kunnen weten of wij de waarheid doen: “Naar Zijn stem horen”.

Buiten Christus om is geen waarheid, want Hij is, behalve DE Weg en HET Leven, ook DE Waarheid. De waarheid doen, is naar Jezus Christus luisteren, opmerken wat HIJ tot ons te zeggen heeft in Gods dierbaar Woord.

God heeft ons de Geest der waarheid gegeven, Die ons de weg wil wijzen tot al de waarheid (Johannes 16:13), als wij ons aan Zijn leiding willen overgeven.

“Heilig ze in Uwe Waarheid; Uw Woord is de Waarheid”, bad de Heer voor ons tot de Vader (Johannes 17:17).

Ons door Gods Woord laten heiligen, opdat Gods Geest ons kan leren de Heer waardig te wandelen en Hem in alles te behagen (Kolossenzen 1:10), dat is de waarheid DOEN.

“Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren”, heeft de Heiland gezegd (Johannes 14:23).

Dit is niet een verstandelijke instelling, doch een van het hart. Hem liefhebben met geheel ons hart en aldus in en door Hem de waarheid doen.

Als wij zo leven, zijn we niet in de duisternis en vrezen we het licht niet, doch zullen wij vol blijdschap wandelen in het licht van Gods aangezicht.

Lezen: 1 Johannes 1:5-9

30 juli

In Genesis 4:1-16 lezen we de geschiedenis van Kaïn en Abel. Kaïn offerde de Heer de vruchten der aarde, Abel bracht een eerstgeborene van een dier ten offer. Dit offer was welgevallig voor de Heer, het offer van Kaïn niet.

In plaats dat Kaïn zich voor zijn God verootmoedigde toen de Here hem waarschuwde, werd hij boos en doodde zijn broeder.

In 1 Johannes 3:12 staat, dat de werken van Kaïn boos waren en die van Abel rechtvaardig.

Door het geloof heeft Abel Gode een meerdere offerande geofferd dan Kaïn en hierdoor werd van hem getuigd, dat hij rechtvaardig was (Hebreeën 11:4).

Kaïn en Abel hadden natuurlijk van hun ouders, Adam en Eva, gehoord hoe de Here hen, toen zij in zonde gevallen waren, een bedekking van een dierenvel had gegeven. Het bloed dat hierdoor heeft moeten vloeien, zag op

Jezus Christus het Lam Gods, dat eenmaal Zijn kostbaar bloed zou geven.

Abel geloofde God en daardoor heeft hij een beter offer gebracht. Hij offerde op de wijze, die God welgevallig was. Kaïn kwam met de vrucht van zijn eigen werk. Hij wilde God dienen, zoals het hem goeddunkte. Zijn hart was niet op de rechte plaats.

Als hij zijn God had liefgehad, had hij Hem gediend op de wijze die God behaagde. Deze gezindheid van Kaïn is de gezindheid van deze wereld, ook van de christelijke.

Vroom zijn, godsdienst bedrijven met plechtige ceremonieën, wil de mens gaarne. Het is ook veel aangenamer, want de mens kan dan blijven zoals hij is. Ook vele gelovigen maken zich hieraan schuldig.

In Kolossenzen 2:20-23 waarschuwt Gods Geest ertegen. Er is maar één mogelijkheid om God te behagen: “Geloven in Jezus, de Christus Gods”.

Hem erkennen als Verlosser maakt ons kinderen Gods. Als kind van God Hem behagen, kan alleen als we leven in en door Christus.

Dit leven is geestelijk leven door geloof, dat Christus en Christus alléén tot doel heeft.

Lezen: Genesis 4:1-16

31 juli

In Daniël 9:14 lezen we: “Want de HEERE, onze God, is rechtvaardig in al Zijn werken, die Hij gedaan heeft”.

In Zacharia 3:1-9 ziet de profeet de hogepriester Jozua staan voor de Engel des Heren en satan aan zijn rechterhand om hem aan te klagen. Dit was ook geen wonder, satan had groot gelijk, want Jozua was bekleed met vuile klederen.

God echter heeft van de hogepriester Jozua de vuile klederen laten afnemen en hem doen bekleden met feestklederen en hem een reine hoed op het hoofd doen zetten.

Toen dat geschied was, heeft Hij gezegd: “Hoor nu toe, Jozua, gij hogepriester! gij en uw vrienden, die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken; want ziet, Ik zal Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen” (Zacharia 3:8).

We lezen niet dat Jozua één woord heeft gezegd of maar iets heeft gedaan. Hij stond weerloos en sprakeloos voor de heilige God. Had hij een bevoorrechte positie bij God, dat hij maar zonder meer zijn vuile klederen kreeg verwisseld voor feestklederen?

Zo is het niet. God is de Heilige en Rechtvaardige, Hij kan nooit anders dan rechtvaardig handelen. Het was om Zijn Knecht de Spruite, Die eens komen zou. Om Jezus Christus wil, Die de zonde der wereld zou dragen, kon God Jozua genadig zijn.

Is het zo ook niet met ons? Wij hadden geen enkel verweer voor een heilig God, wij konden niets doen om onze “vuile klederen” kwijt te raken, om verlost te worden uit de macht van zonde en dood.

God echter, de Heilige en de Rechtvaardige, heeft ons OM NIET gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus (Romeinen 3:24).

Jezus Christus onze Heer, Die God uit de doden heeft opgewekt, is overgeleverd om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking (Romeinen 4:24-25).

Daarom kan God rechtvaardig blijven als Hij goddelozen rechtvaardigt.

Jezus Christus heeft ons bekleed met het kleed van ZIJN gerechtigheid. Wij zijn in Hem Gods geliefde kinderen en dienen nu ook ten wonderteken.

Onze gerechtigheid in Christus is zo volkomen, dat zelfs satan er niets tegenin kan brengen.

Welk een wonderteken van Goddelijke rechtvaardigheid zijn wij in Hem!

Lezen: Zacharia 3:1-9

1 augustus

“... Naar de rijkdom Zijner genade, met welke Hij (God) overvloedig is geweest over ons in alle wijsheid en voorzichtigheid (verstand)” (Efeze 1:7b en 8).

Juist omdat de gehele verlossing is naar de rijkdom Zijner genade, is deze verlossing zo vast en zo zeker. Er is immers in geen enkel opzicht enige verdienste van ons bij.

Het is alles genade en deze genade komt voort uit Gods onnaspeurlijke liefde.

Zij komt voort uit liefde en is gegrond op recht, op Goddelijk recht. Daarom staat er ook, dat Hij Zijn genade overvloedig heeft bewezen in alle wijsheid en verstand.

Zijn ondoorgrondelijke wijsheid heeft het gehele plan der verlossing reeds vóór de nederwerping der wereld gepland. In de volheid des tijds heeft Hij Zijn Zoon uitgezonden in de wereld (Galaten 4:4).

Jezus Christus heeft aan het recht Gods voldaan en heeft de eer van Gods Naam hersteld. Het probleem: “Zonde, dood en satan is in zijn totaliteit opgelost”.

Nu kan God de rijkdom van Zijn genade uitgieten over een ieder die in Jezus Christus gelooft. De rijkdom van deze genade kunnen wij niet bevatten, evenmin als wij kunnen verstaan hoe hoog de prijs was, die Hij daarvoor betaalde.

Niemand minder dan Jezus Christus, de Heer der heerlijkheid, moest mens worden zoals wij. Hij, het eeuwige Woord, is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (Johannes 1:14).

Hij heeft Zich vernederd tot de dood des kruises, ja, Hij heeft Zijn ziel uitgestort in de dood (Jesaja 53:12).

“Dewelke, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelf te weeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen, zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij uitnemender Naam boven hen geërfd heeft” (Hebreeën 1:3-4).

In Hem, de opgestane Heer, de Vorst des levens, zijn wij behouden geworden uit genade, door het geloof (Efeze.2:8). Het is Gods wonderbare gave aan ons.

Niet uit onze werken, doch uitsluitend uit pure genade, die wij alleen maar in geloof behoeften aan te grijpen en waardoor wij voor eeuwig behouden werden.

Lezen: Efeze 2:1-8

2 augustus

“Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen” (Titus 2:11).

Dit is de genade Gods voor deze wereld. God biedt elk mens verlossing aan in Zijn Zoon Jezus Christus en wel uit louter genade.

Hij schonk ons die geloven in Christus Jezus, deze verlossing door genade, toen wij behouden werden. De stroom van Zijn genade vloeit altijd onverminderd voort.

Hij gaf ons eerst genade om behouden te WORDEN, daarna geeft Hij genade om behouden te LEVEN.

Nu Hij in Christus Jezus onze Vader is, heeft Hij in Hem voor ons een troon der genade opgericht, waarheen wij altijd met vrijmoedigheid mogen gaan om barmhartigheid en hulp te verkrijgen ter bekwamer tijd (Hebreeën 4:16).

Onze hemelse Vader wil niets liever dan ons in Christus Zijn genade, ja, Zijn overvloed van genade geven. Hij kan dat doen, omdat wij in Christus Jezus onze Heiland gerechtvaardigd zijn door Zijn genade.

Wij zijn ook erfgenamen geworden overeenkomstig de hope des eeuwigen levens (Titus 3:7).

Deze hope is Christus Jezus Zelf (1 Timotheüs 1:1).
“Hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus”, zegt het Woord in 1 Petrus 1:13.

Gods Geest spreekt hier over geloofsleven en laat erop volgen: “Als gehoorzame kinderen, wordt niet gelijkvormig

aan de begeerlijkheden, die te voren in uw onwetendheid waren; maar gelijk Hij, Die u geroepen heeft heilig is, wordt ook gij zelve heilig in al uw wandel” (1 Petrus 1:14,15).

Om dit nieuwe leven te beleven, mogen wij volkomen op de genade van onze God en Vader en onze Heiland onze hoop vestigen.

“Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van Jezus Christus”, lezen wij in Filippenzen 1:6.

Ook deze wonderbare Goddelijke genade, waarover wij onbeperkt mogen beschikken om behouden te kunnen leven, is het resultaat van het volbrachte werk van Christus, in Wie God Zichzelf aan ons heeft gegeven.

Wij zijn opgenomen in de Goddelijke liefde uit louter genade. Deze onuitputtelijke genade is Gods geschenk aan ons.

Lezen 1 Petrus 1:13-19

3 augustus

“Alle ziel zij den machten, over haar gesteld, onderworpen; want er is geen macht dan van God, en de machten, die er zijn, die zijn van God geordineerd. Alzo dat die zich tegen de macht stelt, de ordinantie van God wederstaat” (Romeinen 13:1-2).

Het is een INSTELLING (ordonnantie) van Godswege, dat er overheden en machten boven ons gesteld zijn. Het is ook heel logisch, want onze God is een God van orde.

Dit betekent natuurlijk niet dat de bepaalde personen of partijen door God op die plaats zijn gesteld.

In 1 Timotheüs 2:1-2 vermaant Gods Geest de gelovigen om gebeden te doen voor koningen en hooggeplaatsten. “Want dat is goed en aangenaam voor God”, zegt vers 3, want, en daar gaat het om, Hij wil dat alle mensen behouden worden (vers 4).

Het is de bedoeling dat wij een stil en rustig leven hebben. Dit is in het belang van de verbreiding van het evangelie. Oorlog en vervolging vormen hiertoe een belemmering.

In ons land hebben zulke gebeden nu geen functie, omdat hier rust en volkomen vrijheid is voor de verkondiging van het evangelie. Dat was in de dagen van Paulus vaak anders.

Wij kinderen Gods behoren niet tot deze wereld. “Onze wandel is in de hemelen (wij zijn burgers van een rijk in de hemelen; NBG), waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus” (Filippenzen 3:20).

Wij leven wel IN de wereld, doch wij behoren er niet bij.

Zoals een ambassadeur zich niet mag inlaten met de politiek van het land waarin hij geplaatst is, mogen wij ons niet inlaten met de politiek van de wereld.

Wij behoren in stilheid onze weg te gaan, zoals onze Heiland dat heeft gedaan. Hij is ons Voorbeeld, opdat wij Zijn voetstappen zouden navolgen (1 Petrus 2:21).

“Al wat gij doet met woorden en werken, doet het alles in de Naam van de Here Jezus Christus, dankende God de Vader door Hem” (Kolossenzen 3:17).

Ons leven moet op Hem gericht zijn en daarom zegt Gods geest: “Zoekt de dingen die BOVEN zijn, waar Christus is” (Kolossenzen 3:1)

Dit is het NIEUWE leven beleven.

Lezen: Romeinen 13:1-7

4 augustus

In Mattheüs 14:22-33 lezen we hoe de Heer Jezus alleen was op de berg om te bidden, terwijl zijn discipelen die nacht in het schip op het meer waren. Zij hadden wind tegen en te kampen met hoge golven. In de vierde nachtwake kwam de Heer hen tegemoet, wandelend op het water.

Toen zij Hem herkenden, riep Petrus: “Here, als Gij het zijt, beveel mij dan tot U te komen op het water”. Op Zijn antwoord: “Kom”, wandelde Petrus over het water naar Hem toe.

Op een gegeven ogenblik richtte Petrus zijn blik van de Heer af op de golven, waardoor hij begon te zinken. De Heiland greep hem vast en zei: “Gij kleingelovige”.

In Hebreëën 11 noemt Gods Geest vele voorbeelden van mensen die door geloof leefden, om ons vervolgens in Hebreëën 12:1 te vermanen: “Laat ons afleggen allen last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt”.

Met “zonde” wordt hier bedoeld “ongeloof”. “Ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs”, zegt vers 2.

Zolang Petrus zijn oog op de Heer gericht had, wandelde hij rustig op de golven. Hoe dikwijls richten wij, die door geloof kinderen Gods zijn, niet onze ogen op de omstandigheden of verwachten wij het van mensen.

Gods bedoeling met ons is, dat wij Hem zullen vertrouwen. Zijn wil is, dat wij ons oog richten op Jezus Christus, Zijn geliefde Zoon, in wie Hij ons Zijn liefde en genade overvloedig wil schenken.

“Gij kleingelovige”, zei de Heer vol liefde tot Petrus en greep hem vast.

In Johannes 13:1 zegt Gods Woord van de Heer, toen Zijn einde nabij kwam, dat Hij de Zijnen, die Hij in de wereld liefhad, liefgehad heeft tot het einde.

Zijn liefde voor de Zijnen is onveranderlijk en eeuwig. Ze is niet afhankelijk van de mate van hun geloof.

In deze grote liefde zijn ook wij opgesloten (Johannes 17:20). In Christus zijn wij voor eeuwig geliefde kinderen Gods.

Gods Geest woont in ons hart en wil steeds weer ons oog richten op Christus, onze Leidsman en Voleinder des geloofs.

Lezen: Mattheüs 14:22-33

5 augustus

Paulus heeft van de Heer het apostelschap ontvangen om geloofsgehoorzaamheid te bewerken onder al de heidenen voor het evangelie van God aangaande Zijn Zoon (Romeinen 1:1-5).

Zonde en dood hebben hun intrede in de wereld gedaan, toen Adam geloofsgehoorzaamheid aan God heeft afgewezen.

Eva luisterde naar de stem van de boze, nam de verboden vrucht en gaf ook Adam ervan. In plaats dat Adam God geloofde, die gezegd had: “Ten dage dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven”, of, zoals de grondtekst zegt: “stervende sterven”, geloofde hij de woorden van de boze, gesproken tot Eva, en was God ongehoorzaam.

Vanaf dat ogenblik is er nooit meer een mens geweest, die in volkomen geloofsgehoorzaamheid aan Zijn God heeft geleefd.

Door de zonde is de mens in het rijk van de dood terechtgekomen en er was geen mogelijkheid voor hem zichzelf eruit te verlossen.

God heeft echter in Zijn wonderbare liefde Zelf verlossing gebracht. Jezus Christus, de Heer der heerlijkheid, God van alle eeuwigheid, is Mens geworden.

Hij was volkomen Mens en heeft in volmaakte geloofsgehoorzaamheid aan Zijn God het grote werk der verlossing volbracht.

Hij is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, de dood des kruises (Filippenzen 2:8).

God heeft door Hem volkomen genoegdoening ontvangen voor de smaad Hem aangedaan door de zondigende mens. Jezus Christus is opgestaan uit de doden en is gezeten aan Gods rechterhand.

Thans kan God het evangelie aangaande Zijn Zoon doen verkondigen en door Zijn Geest geloofsgehoorzaamheid in het hart bewerken.

Wij, die geloven in Christus en kinderen Gods zijn, mogen het nieuwe leven, het geloofsleven, beleven in gehoorzaamheid aan Gods Woord.

“Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was”, zegt Filippenzen 2:5. Gods Geest wijst dan op de geloofsgehoorzaamheid van Christus.

Gods Geest wil die gezindheid (dat gevoelen) in ons bewerken.

Hoe heerlijk zulk een Heiland te mogen geloven, te mogen gehoorzamen!

Lezen: Hebreëën 5:6-10

6 augustus

Geloof en gehoorzaamheid zijn onafscheidelijk aan elkaar verbonden.

In Hebrëeën 11:8 lezen we: “Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou”.

Dit is het wonder van geloofsgehoorzaamheid. Gehoorzamen aan Gods stem en op weg gaan zonder te weten waar men terechtkomt.

Wij zijn in Christus Jezus kinderen Gods geworden en hebben Gods Geest in ons hart, die ons in alle waarheid wil leiden.

Niettegenstaande dat zijn wij altijd weer geneigd zelf de touwtjes in handen te houden. Het roer van ons levensschip geheel in handen geven van onze Heer en Meester, hoeveel strijd kost dat vaak niet?

In Markus 1:40-45 lezen we hoe een melaatse door de Heer werd genezen.

Hij gebod hem naar de priester te gaan, overeenkomstig de wet van Mozes en verder met niemand over de genezing te spreken. De man echter deed alles om zijn wonderbare genezing ruchtbaar te maken, zodat, zo staat in vers 45, de Heiland niet meer openlijk de stad kon binnenkomen.

De genezen melaatse heeft wellicht uit pure dankbaarheid iedereen van de Heer verteld.

Het was echter beter geweest dat hij geluisterd had naar de Heer en gehoorzaam was geweest in het geloof dat de Heer beter kon beoordelen wat het beste is.

Zo gaat het ons ook zo dikwijls. Als we Gods weg met ons niet begrijpen of te moeilijk vinden, proberen we zelf in te grijpen in plaats van stil te zijn, onze hemelse Vader te vertrouwen en in de liefde van onze Heiland te blijven.

Gods Woord zegt immers dat God vóór ons is (Romeinen 8:31). Hij is altijd vóór ons. Hij doet alle dingen medewerken ten goede voor ons die Hem liefhebben (Romeinen 8:28).

Hem liefhebben, in Zijn gemeenschap leven en blijven in de liefde van onze Heer en Heiland geeft ons rust en vrede, hoe de omstandigheden ook zijn. Hem van harte geloven en gehoorzamen is tot Gods eer.

Lezen: Markus 1:40-45

7 augustus

Gods Woord zegt tot ons die geloven in 1 Petrus 2:9: “Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk”.

In Handelingen 15:14 staat dat God bezig is een volk voor Zijn Naam uit de heidenen te vergaderen. Israël is Gods volk met een AARDSE bestemming, het verwacht een AARDS koninkrijk, namelijk het duizendjarig Rijk, geregeerd door hun Messias.

Ons burgerschap is in de HEMELEN (Filippenzen 3:20).

Wij hebben dus een HEMELSE bestemming. Als VOLK Gode ten eigendom zijn wij uitverkoren, een heilige natie en een koninklijk priesterschap.

Als priesters worden wij in Hebreëën 13:15 vermaand om door Christus altijd Gode op te offeren een offerande des lofs, dat is, de vrucht der lippen, die Zijn Naam belijden.

Wij zijn ook een heilige natie, want in Christus zijn wij apart gezet. Wij zijn UIT de tegenwoordige wereld getrokken (Galaten 1:4).

De brief aan de Hebreëën is tot ons als zijnde het VOLK van God gericht. Daarom legt Gods Geest ons in deze brief uit, dat wij als VOLK van God een Hogepriester nodig hebben.

Onze Hogepriester is Jezus Christus. Van de GEMEENTE die Zijn lichaam is, is Christus Jezus het HOOFD (Efeze 1:22). Elke gelovige wordt nu, in deze genadetijd, door Gods Geest toegevoegd tot de Gemeente.

Wij zijn leden van Zijn Lichaam, Christus is het Hoofd. God is door Zijn Geest bezig het Lichaam van Christus op te bouwen.

Hij wil dat wij ons aan de waarheid, dat is Zijn Woord, houden en in liefde in elk opzicht naar Christus toe groeien, naar Hem die het Hoofd is (Efeze 4:12, 15).

Christus en Zijn Gemeente, het is het wondere geheim Gods, dat van eeuwen her verborgen was gebleven in God (Efeze 3:9).

Als deze genadetijd voorbij is, haalt God Zijn Gemeente thuis (1 Korinthe 15:50-54). Mensen die ná deze Opname van de Gemeente tot geloof komen, behoren wel tot het VOLK van God, doch kunnen dan niet meer tot de Gemeente toegevoegd worden.

Lezen: Efeze 4:12-16

8 augustus

Israël is verlost uit Egypte door het bloed van het paaslam. “Wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbijgaan”, sprak de Heer tot hen (Exodus 12:13).

Door het bloed ontkwamen zij aan het oordeel Gods. Geleid door een wolkkolom trokken zij door de woestijn naar de Schelfzee of Rode Zee (Exodus 13:17-18 en 21).

Op wonderbare, krachtige wijze heeft God Zijn volk door de Rode Zee geleid en aan de macht van Farao een einde gemaakt (Exodus 14).

Nu pas was de verlossing van Israël volkomen. Zij werden verlost door bloed en door Gods kracht. Eerst toen konden Mozes en het volk het lied der verlossing aanheffen (Exodus 15).

De verlossing van Israël typeert de onze uit het rijk der duisternis. Ook wij zijn verlost door bloed. Jezus Christus is het Lam Gods, dat voor ons is geslacht.

Door Zijn kostbaar bloed (leven) zijn wij verlost (1 Petrus 1:19). Er is echter nog meer met ons gebeurd. In Romeinen 6:4 staat: “Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden”.

Wij zijn dus met Christus in de dood gegaan en met Hem opgewekt tot nieuw leven. Dit heeft Gods kracht, dat is Gods Geest, bewerkstelligd.

Gods kracht voerde Israël door de Rode Zee en deed hen eruit opkomen als verlost volk, bevrijd van hun vijanden.

In Christus gingen wij “door de Rode Zee”, dat is in Zijn dood, in Hem stonden wij op om als verlost in nieuwheid des levens te wandelen, bevrijd van de macht der zonde.

Wij zijn in Hem gestorven en zo rechtens vrij van de zonde (Romeinen 6:7).

Door onze dood in Christus heeft de zonde (onze oude meester “Farao”), zijn macht over ons verloren. Door onze opstanding in Hem zijn we NIEUWE mensen geworden.

Eerst als we deze heerlijke waarheden gelovig tot ons persoonlijk bezit maken, er vanuit gaan leven “in nieuwheid des levens”, kunnen we het lied der verlossing aanheffen.

Christus’ bloed deed ons behouden worden, Gods Geest doet ons behouden leven.

Lezen: Romeinen 6:3-4, 7-11

9 augustus

God verloste Israël uit Egypte door het bloed van het paaslam en Zijn wolkkolom leidde hen naar de Rode Zee (Exodus 13:17-18.21).

Het volk was ten strijde toegerust, toen ze uit Egypte vertrokken. Bij de Rode Zee werden ze door de Egyptische legermacht ingehaald. Ze vreesden zeer, zegt Exodus 14:10.

De Heer sprak daarop tot hen door Mozes en zei: “De HERE zal voor ulieden strijden en gij zult STIL zijn” (Exodus 14:14).

De Heer heeft geheel het wonder van hun verlossing volbracht. Nu konden zij juichen en zingen: “De Here is mijn Kracht en mijn Lied. HIJ is mij tot Heil geweest. UW rechterhand, o HEERE heeft de vijand verbroken!” (Exodus 15:2,6).

In Romeinen 5:8 zegt het Woord: “Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren”.

Ook onze verlossing is geheel buiten ons om door God in Christus tot stand gebracht.

Reeds bij de wieg der mensheid heeft Hij gezegd tot de boze: “IK zal vijandschap zetten tussen u en deze vrouw” (Genesis 3:15).

Zijn grote plan der verlossing was al gereed vóór de nederwerping der wereld (1 Petrus 1:20).

Jezus Christus stierf voor ons toen wij nog zondaars waren, toen elk mens nog zondaar was. Omdat ieder mens in Adam van nature zondaar is, was er ook geen mogelijkheid voor hem ook maar het geringste aan zijn verlossing te bewerken.

Het was Gods onnaspeurlijke liefde die Zichzelf gaf in Zijn Zoon. Door het bloed van Christus zijn wij die geloven gerechtvaardigd en behouden geworden van Gods toorn (Romeinen 5:9).

Wij zijn met Christus gestorven en opgestaan tot nieuw leven en zo ontkomen aan de heerschappij van de zonde (Romeinen 6:7-8).

Gods Geest heeft dit met ons gedaan. Ook wij kunnen nu zingen: "HIJ is mij tot Heil geweest".

Door geloof mogen wij ons deze complete verlossing eigen maken.

Door geloof het nieuwe leven leven in en door Christus, onze Heer.

Het is alles Gods werk, Gods kracht in ons.

Lezen: Exodus 15

10 augustus

God heeft op machtige wijze Israël verlost uit de slavernij van Egypte. Hij heeft hen met een sterke hand uit Egypte geleid, zegt Exodus 13 enige malen.

Het was een wonderbare nacht, een nacht van waken was het voor de Heer om hen uit het land Egypte te leiden (Exodus 12:42).

Hoe heeft Hij alles met Goddelijke wijsheid volbracht! Hoe kostbaar is in Zijn oog het bloed van het Paaslam, waarvan het paaslam in Egypte een beeld was.

Het eerste wat Hij dan ook aan Zijn volk opdroeg, was om elk jaar het paasfeest te vieren, want het was een Pascha voor de Here (Exodus 12:11).

Te Zijner ere moest deze nacht gevierd worden. Het ziet alles op Christus, onze Heiland.

Juist op de dag af gingen al de legerscharen des Heren uit het land van Egypte, lezen we in Exodus 12:41.

In de volheid des tijds, juist op de dag af, zond God Zijn Zoon (Galaten 4:4).

God heeft in Zijn Zoon het werk der verlossing volbracht. Het bloed (dit is: het Leven) van Zijn Zoon, ons opgestane Paaslam, is zeer kostbaar (1 Petrus 1:19).

Dit Leven wordt ons in het avondmaal aangereikt als het bloed van het nieuwe verbond tezamen met het ongezuurde brood. Het brood is het Lichaam van Christus, dat zonder zonde is (1 Korinthe 5:8).

God heeft ons gegeven om bij brood en beker de dood (afwezigheid) van onze Heer te gedenken. “Want zo dikwijls als gij dit brood zult eten, en deze drinkbeker zult drinken zo verkondigt de dood des Heeren, totdat Hij komt” (1 Korinthe 11:26).

Hij is gestorven en opgestaan. Hij leeft nu als onze Hogepriester voor Gods aangezicht. Steeds weer opnieuw gedenken wij de wonderbare verlossing door Zijn bloed! (Hebreeën 9:12).

Dit herdenken is niet een voortzetting van het joodse paasfeest. Dit was slechts een schaduw der toekomstige dingen, maar het Lichaam is van Christus (Kolossenzen 2:17).

Lezen: 1 Korinthe 11:23-26

11 augustus

God heeft het volk Israël met sterke hand uit de slavernij van Egypte verlost.

Deze wonderbare verlossing was echter niet het uiteindelijke doel van God met Zijn volk. Hij wilde het volk tot ZIJN volk maken.

In Exodus 19:4-6 zegt de Here tot hen: “Gijlieden hebt gezien, wat Ik den Egyptenaren gedaan heb; hoe Ik u op vleugelen der arenden gedragen, en u tot Mij gebracht heb. Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn; En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn”.

Dat was Gods bedoeling. Daartoe moest het volk uit Egypte verlost worden, opdat het God in vrijheid kon dienen en leven als een heilig volk.

In 1 Korinthe 10:6 en 11 zegt Gods Geest dat de geschiedenis van Israël ons ten voorbeeld is gegeven. God heeft ook ons met sterke hand verlost uit de slavernij van zonde en dood.

Door het bloed van Christus, Gods geliefde Zoon, zijn wij verlost en door Gods Geest opnieuw geboren. Wij zijn voor eeuwig gered en weten dat we eens lichamelijk in de hemel zullen komen.

Dit is echter niet het uiteindelijke doel van God met ons. Gods Geest zegt in 1 Petrus 2:9 tot ons: “Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de

deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht”.

God heeft ons in Christus apart gezet. Het is Zijn bedoeling, dat wij zullen leven als een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, God ten eigendom.

Aandachtig naar Hem luisteren, Zijn Woord bewaren, het gehoorzamen.

“Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat WIJ ZOUDEN LEVEN DOOR HEM” (1 Johannes 4:9).

Leven in en door Christus tot eer van God!

Lezen: 1 Petrus 2:7-10

12 augustus

God heeft Israël verlost uit de Egyptische slavernij en het tot Zijn eigen volk gemaakt. Hij had Zijn volk lief (Deuteronomium 7:6-8). Hij wilde graag in hun midden wonen.

God is echter heilig en kan geen zonde dulden en de Israëlieten waren zondige mensen. Zij hebben wel Gods wetten ontvangen, doch God wist dat zij niet in staat zouden zijn deze wetten volkomen na te leven.

Omdat Hij toch graag in hun midden wilde zijn, heeft Hij in Zijn liefde en genade hen een tabernakel, priesters en levieten en allerlei offerdiensten en feesten gegeven. Deze zijn vervat in de ceremoniële wet.

Elke Israëliet kon nu, als hij gezondigd had, naar de priester gaan om het voorgeschreven offer te laten brengen. Zo kon God hem vergeven en hem genadig zijn.

Omdat de mens een geboren zondaar is, is hij zich lang niet van alle zonden bewust. Daarom heeft God, die niets door de vingers kan zien, aan het volk ook een hogepriester gegeven.

God woonde in het Heilige der heiligen, dat met een zwaar gordijn was afgescheiden van het Heilige. In dit Heilige der heiligen, Gods Heiligdom, waar Hij woonde boven het verzoendeksel van de ark des verbonds, mocht niemand binnentreden, behalve eenmaal per jaar de hogepriester. Ieder ander zou onmiddellijk sterven.

De hogepriester mocht op grote verzoendag met bloed in Gods Heiligdom gaan om verzoening te doen voor het ganse volk, voor al het kwaad dat zij onbewust hadden bedreven (Hebreeën 9:7).

Omdat de hogepriester zelf een zondig mens was, moest hij eerst door offers zichzelf reinigen, alvorens hij met bloed voor God mocht komen ten behoeve van het volk (Leviticus 16).

Al de offeranden en feesten waren een voorafschaduwning van Jezus Christus en Zijn werk. Toen Hij het werk volbracht had, heeft God Zelf de voorhang van Zijn heiligdom gescheurd van boven naar beneden.

In Christus is de weg tot God open.

Lezen: Leviticus 16:2-3, 15-17

13 augustus

In Christus Jezus zijn wij het eigendom van God geworden. Hij heeft ons voor Zich verworven tot prijs Zijner heerlijkheid (Efeze 1:14).

In Christus heeft Hij ons lief met een onuitsprekelijke liefde (Johannes 17:23). Hij wil graag dat wij in nauwe gemeenschap met Hem leven.

Hij wil ons niet alleen als Vader in Zijn Vaderhuis laten verkeren, doch ook als een heilig God ons de vrije toegang tot Zijn hemels Heiligdom verlenen.

Hij is echter de Heilige, die geen zonde door de vingers kan zien. Wij gelovigen, zullen zolang we in dit lichaam zijn, bewust en onbewust steeds zondigen. Bovendien schieten we in ons geloofsleven veel tekort. God heeft hierin op Goddelijke wijze voorzien door Jezus Christus, onze Heer, aan te stellen als onze Hogepriester bij God.

Daarom, zegt Hebreëën 2:17, moest Hij in alles de broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw Hogepriester zou zijn, om de zonden van het volk te verzoenen.

Als volk van God hebben wij een Hogepriester nodig. De hogepriester in Israël ging met het bloed van een offerdier in Gods Heiligdom op aarde.

Onze Hogepriester is met Zijn bloed, eens en voor altijd binnengegaan in het Heiligdom dat Boven is, waardoor Hij een EEUWIGE verlossing heeft verworven (Hebreëën 9:12).

Hij is ons ten goede voor Gods aangezicht verschenen en heeft door Zijn offer de zonde weggedaan (Hebreeën 9:24-26).

Hoe groot is God in Zijn heiligheid, maar ook in Zijn liefde. Altijd ziet Hij ons in de waarde van het bloed van Zijn geliefde Zoon, onze Hogepriester.

Onze Hogepriester zorgt er voor dat wij steeds rein en heilig voor God zijn.

Hoe rustig mogen wij zijn. Jezus Christus vult bij een heilig God aan, wat wij tekort komen.

Wil dit zeggen, dat wij nu maar kunnen leven, zoals wij dat willen? We weten beter. In gemeenschap leven met God en met onze Heer en Heiland is een nauwgezet leven tot eer van God.

Lezen: Hebreeën 9:22-25

14 augustus

Jezus Christus als Hogepriester is heilig, zonder schuld of smet, afgescheiden van zondaren, hoger dan de hemelen, zegt Hebreëen 7:26.

Hij is Priester in eeuwigheid naar de ordening van Melchizédek (Hebreëen 7:17). Reeds in Psalm 110:4 wordt dit van Christus gezegd. Over Melchizédek lezen we in Genesis 14:18-20 en in Hebreëen 7:1-3.

Volgens de Mozaïsche wetten moest een priester leviet zijn en als zodanig staan ingeschreven in het geslachtsregister. Hij mocht slechts van zijn 30e tot zijn 50e jaar dienst doen (Numeri 4:3, Nehemia 7:63-64).

Melchizédek was Priester van de Allerhoogste God. Hij was als priester niet onderworpen aan de bovengenoemde verordeningen. In zijn priesterschap was hij type van Christus als Hogepriester.

De Heer Jezus stamde naar de mens niet uit Levi, doch uit Juda. Op aarde had Hij dus nooit priester kunnen zijn. Hij is echter niet Priester naar aardse afkomst, maar krachtens het onvergankelijke leven (Hebreëen 7:16). Hij is boven de hemelen verheven.

Hij is Priester in EEUWIGHEID.

Omdat Hij de Eeuwige is en met Zijn eigen bloed eens en voor altijd in het Heiligdom is binnengegaan, heeft Hij voor ons een EEUWIGE verlossing verworven (Hebreëen 7:12).

Juist doordat Hij in eeuwigheid blijft, kan Hij ook VOLKOMEN zaligmaken wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te bidden (Hebreëen 7:25).

“Volkomen zaligmaken”, slaat niet op het feit dat we nu zeker in de hemel komen, doch het betreft ons geloofsleven, dat we hier op aarde beleven.

“Wie door Hem tot God gaan”, ook dit is NU. Altijd mogen we vrijmoedig tot God gaan, altijd is onze Heiland, onze Hogepriester, voor en met ons bezig bij God.

Hoe wonderbaar volkomen is het werk der verlossing, dat God in Christus heeft volbracht.

We mogen vrijmoedig tot God in Zijn Heiligdom gaan door het bloed van Christus langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft.

Láten we dan ook toegaan met een waarachtig hart in volle verzekerdheid des geloofs (Hebreeën 10:19-22).

Lezen: Hebreeën 7:21-28

15 augustus

Gods Woord zegt van Christus onze Hogepriester: “Die ... hoewel Hij de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft uit hetgeen Hij heeft geleden. En geheiligd zijnde, is Hij allen, die Hem gehoorzaam zijn, een oorzaak der eeuwige zaligheid geworden” (Hebreeën 5:8-9).

Als Mens was Hij de volkomen Gehoorzame. Als God moet ieder voor Hem buigen. Hij heeft op aarde in volkomen gehoorzaamheid aan Zijn God geleefd.

Hij was de eerste en ook de enige Mens die God heeft kunnen behagen. Hij was gehoorzaam tot de dood des kruises. Zo werd Hij voor ons die Hem gehoorzamen een oorzaak van eeuwige zaligheid. Hij is door God begroet als Hogepriester (Hebreeën 5:10; Voorhoeve vert.).

“Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde. Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd” (Hebreeën 4:15-16).

Hij, onze Hogepriester, heeft onder ons geleefd en gewandeld. Hij kent het leven met zijn moeite, verdriet en pijn. Hij weet wat het is niet begrepen te worden, versmaad te worden of eenzaam te zijn.

Hij heeft echter in volmaakte afhankelijkheid van Zijn God en Vader geleefd en alles wat Hem deerde in Gods hand gegeven.

Zijn leven was een volmaakt geloofsleven, dat uitliep op de dood des kruises. Hij is onze Naaste geworden, Hij heeft Zich met ons vereenzelvigd.

Alleen Hij kan een barmhartig en getrouw Hogepriester zijn (Hebreeën 2:17).

In en door Hem is voor ons bij de troon der genade altijd barmhartigheid, hulp en genade in overvloed.

Hoe heeft God in Zijn liefde alles voor ons in orde gemaakt, zodat wij in stil vertrouwen het geloofsleven kunnen beleven!

Lezen: Hebreeën 4:14-16

16 augustus

“Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, Die, als Hij gescholden werd, niet wedschold, en als Hij leed, niet dreigde; maar gaf het over aan Dien, Die rechtvaardiglijk oordeelt” (1 Petrus 2:21-23).

Hoe tegengesteld zijn deze Goddelijke principes aan die van de wereld!

Jezus Christus, de God van alle eeuwigheid, die Mens werd om de mens te verlossen, behoefde slechts één woord te spreken en elk schepsel in hemel en op aarde zou aan zijn voeten liggen. Hij schold niet terug en dreigde niet als Hij leed, doch Hij gaf alles in Gods hand.

Hoe wonderlijk groot was Hij in Zijn diepe vernedering. Hij die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, aan de zonden afgestorven zijnde, voor de gerechtigheid leven zouden (vers 24). Dit is het grote doel van God met ons.

Daartoe schonk Hij ons de verlossing in Christus Jezus. Opdat wij voor de gerechtigheid zouden leven. Dit is mogelijk omdat wij door het bloed (leven) van Christus zijn gerechtvaardigd (Romeinen 5:9).

Wij zijn in Christus gestorven en in Hem opgestaan tot nieuwheid des levens en nu rechtens vrij van de zonde (Romeinen 6:4,7).

Voor de gerechtigheid leven, is geloofsleven gericht op Jezus Christus, de opgestane Heer. Het is nieuw leven door gelóóf en het heeft Hém tot doel en Hém tot voorbeeld.

In de wereld, ook in de christelijke wereld, geldt het principe van zelfhandhaving.

Nieuw leven houdt in: "Onszelf volkomen verliezen in Christus, de Heer". Ons ego van de troon af en Hij op de troon.

Niet onszelf handhaven, doch alles overgeven aan Hem, onze God en Vader die rechtvaardig oordeelt.

Zulk leven, dat geheel indruist tegen onze menselijke natuur, wil God in ons bewerken door Zijn Heilige Geest".

"Want hiertoe zijt gij geroepen". Welk een verheven roeping is ons deel. Door geloof ons op Hem als ons voorbeeld te richten!

Lezen: 1 Petrus 2:21-24

17 augustus

“De HEERE is mijn Herder; mij zal niets ontbreken” (Psalm 23:1)

Een herder in het Oosten liep vooraan, de schapen volgden hem. Overdag leidde hij zijn schapen, soms door donkere dalen en over gevaarlijk gesteente, naar groene weiden en “rustige wateren”, zoals bronnen en beekjes.

‘s Nachts waakte hij over zijn kudde. Hij zorgde voor hen en beschermde hen tegen slangen en wild gedierte.

In Jesaja 40:11 lezen we van de God van Israël: “Hij zal Zijn kudde weiden gelijk een herder; Hij zal de lammeren in Zijn armen vergaderen, en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden”, en in Ezechiël 34:16:

“Het verlorene zal Ik zoeken, en het weggedrevene zal Ik wederbrengen, en het gebrokene zal Ik verbinden, en het kranke zal Ik sterken; maar het vette en het sterke zal Ik verdelgen, Ik zal ze weiden met oordeel”.

In Johannes 10:11 zegt de Heer Jezus tot de joden: “Ik ben de goede Herder. De goede Herder stelt Zijn leven voor de schapen”. Hij is de Herder Israëls (Psalm 80:2), maar Israël heeft Hem tot nu toe niet als zodanig aanvaard.

In 1 Petrus 2:25 noemt het Woord onze Heiland: “De Herder en Opziener onzer zielen”.

Hij gaat ons in dit leven voor, wij mogen Hem volgen. Hij is onze Leidsman en Voleinder des geloofs (Hebreeën 12:2). Hij troost ons als wij verdrietig zijn, Hij helpt ons als de weg moeilijk is.

Hij bewaart ons, Hij bidt voor ons (Romeinen 8:34).

Hij heeft ons lief met een eeuwige liefde en wil graag dat wij in Zijn liefde blijven (Johannes 15:9). Hij is onze Metgezel, ja, Hij wil ons léven zijn.

“De Heer is mijn herder; mij zal NIETS ontbreken”.

Hij is onze trouwe Herder, geeft ons ALLES wat nodig en goed voor ons is. ALLE dingen werken immers mede ten goede voor ons, die God liefhebben? (Romeinen 8:28).

Moeite, verdriet, blijdschap en vreugde, al wat het leven met zich meebrengt, wordt geheiligd door Zijn persoon.

“Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want GIJ ZIJT MET MIJ; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij” (Psalm 23:4). Dit zingt de psalmist: “Gij zijt met mij”.

Hoe wonderbaar heerlijk met Hem door het leven te gaan!
In en door Hem te mogen leven!

Lezen: Psalm 23

18 augustus

In Handelingen 20:35 wijst de apostel Paulus ons op hetgeen de Heer Jezus gezegd heeft, met de woorden: “Het is zaliger te geven, dan te ontvangen”.

In Lukas 14:12-14 zegt de Heiland tot de Farizeeën en Schriftgeleerden, die Hem ter maaltijd hadden genodigd, dat als men rijk is en een gastmaal wil geven, men niet gegoeden moet uitnodigen, doch bedelaars, lammen, enz. Want, zo zei de Heer, “Gij zult zalig zijn, omdat zij niet hebben om u te vergelden (terug te betalen)”.

Zijn woorden “zalig zijn” slaan niet op ons gevoel, zoals wij dit als regel uitleggen. Voor ons eergevoel is het prettiger om te kunnen geven dan te moeten ontvangen.

De Farizeeën en Schriftgeleerden waren zeer vroom en meenden dat zij door streng de wet te houden God konden behagen. Zij waren er erg op gesteld bij het volk in aanzien te staan en van hen eer te ontvangen.

“Hoe kunt gij geloven, gij, die eer van elkander neemt, en de eer, die van God alleen is, niet zoekt”, zei de Heer Jezus (Johannes 5:44).

“Gij zult zalig zijn, omdat zij niets hebben om terug te betalen”. Aan een gastmaal voor bedelaars en ongelukkigen is geen eer te behalen.

Zulk een gastmaal, als dat gegeven wordt uit een dankbaar hart tot eer van God, is voor de gastheer zaliger. Dat heeft voor God meer waarde, dan zich streng aan de wet te houden zonder dat het hart er bij is betrokken.

Als het leven is gericht op eigen roem, eigen goedheid, eigen vroomheid, is er geen plaats voor geloof. Geloven is een zaak van het hart, volgens Gods Woord.

Met het HART gelooft men (Romeinen 10:9). Zulk geloof is gericht op God en Zijn Woord. Als wij Hem geloven, Hem liefhebben, zoeken we ook Hem te behagen. Dan weten we dat alles wat wij bezitten, moet zijn tot Zijn eer. Dan is geven niet anders dan gelovig doen wat Zijn Woord ons leert.

Zulk een geven is zaliger dan ontvangen.

Lezen: Lukas 14:12-14

19 augustus

“Het is zaliger te geven, dan te ontvangen”, zei Paulus tot de gelovigen van wie hij afscheid nam (Handelingen 20:35). Hij zei dit met het oog op de gezindheid van zijn hart, dat er altijd op uit was om aan zwakken aandacht te schenken.

“Dengene nu, die zwak is in het geloof, neemt aan, maar niet tot twistige samensprekingen” (Romeinen 14:1).

“Maar wij, die sterk zijn, zijn schuldig de zwakheden der onsterken te dragen, en niet onszelven te behagen” (Romeinen 15:1).

“Daarom neemt elkander aan, gelijk ook Christus ons aangenomen heeft, tot de heerlijkheid GODS” (Romeinen 15:7).

Zo vermaant Gods Geest de gelovigen bij monde van Paulus.

Het is de gezindheid van onze Heer en Meester, die Zichzelf voor ons heeft overgegeven, voor ons die niets hadden om terug te betalen. Hebt elkaar lief, gelijk Ik u liefgehad heb, zegt Hij in Johannes 13:34.

Als wij door geloof het nieuwe leven leven, brengt Gods Geest in ons Zijn liefde tot openbaring. Door de Heilige Geest heeft God Zijn liefde in onze harten uitgestort (Romeinen 5:5).

Met deze liefde mogen we Hem en elkaar liefhebben. Zo ons leven richten op onze Heer en Heiland maakt het waar ten opzichte van elkaar: “Het is zaliger te geven dan te ontvangen”.

Liefde geven is niet altijd voor ons eergevoel zaliger, want het houdt ook in: “Elkaar de voeten wassen” (Johannes 13:14).

Voor ons, Gods kinderen, is zowel het geven als het ontvangen een genade van God. Zijn genade geeft ons in Christus ALLES wat tot leven en godzaligheid strekt (2 Petrus 1:3).

ZIJN vrede, ZIJN blijdschap, ZIJN kracht, ja, alles wat wij nodig hebben, schenkt Hij ons uit louter genade. Ons gehele geloofsleven staat zo in het teken van “ontvangen”.

In 2 Korinthe 8:1-5 spreekt het Woord over de milde gaven van de gemeente te Macedónië. Gods Geest noemt deze gaven “GENADE Gods” (vers 1). Zo is het in het geestelijke leven.

Te mógen geven, is genade van God. Te mogen ontvangen, is ook Zijn genade. Het gaat er immers alleen maar om dat de Naam van onze Heer in ons verheerlijkt wordt en wij in Hem, naar de genade van onze God en van de Heer Jezus Christus (2 Thessalonicenzen 1:12).

Lezen: 2 Thessalonicenzen 1:11-12

20 augustus

“Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen” (Johannes 17:4).

Dit was het doel van Zijn leven in deze wereld: “Zijn Vader te verheerlijken”. Hij heeft voor Zijn God en Vader het volmaakte geloofsleven geleefd in volkomen gehoorzaamheid aan Hem.

Hij heeft als mens geleefd in algehele afhankelijkheid van Zijn God. Gods Naam groot maken en Hem verheerlijken, was Zijn levensdoel.

“Ik kan van Mijzelf niets doen. Gelijk Ik hoor, oordeel Ik, en Mijn oordeel is rechtvaardig; want Ik zoek niet Mijn wil, maar den wil des Vaders, Die Mij gezonden heeft” (Johannes 5:30).

“Want Ik doe altijd, wat Hem behagelijk is” (Johannes 8:29).

“Hetgeen Ik dan spreek, dat spreek Ik alzo, gelijk Mij de Vader gezegd heeft” (Johannes 12:50).

AL Zijn werken en tekenen, die Hij gedaan heeft, waren werken des geloofs, die Hij volbracht tot eer en heerlijkheid van Zijn Vader. Hij deed ze in de Naam Zijns Vaders (Johannes 10:25).

Hij heeft Zichzelf ontledigd (dat is Zijn heerlijkheid als God afgelegd) en de gestalte van een dienstknecht aangenomen hebbende, is Hij de mensen gelijk geworden.

In Zijn gedaante (uiterlijk) als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, de dood des kruises (Filippenzen 2:7-8).

Hij, Gods Geliefde, was de Man des geloofs. Door Zijn geloof heeft Hij Zijn God verheerlijkt en daardoor onze verlossing mogelijk gemaakt.

Hoe onnaspeurlijk is Hij in Zijn grootheid en in Zijn liefde.

Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de Naam boven ALLE Naam gegeven, opdat ALLE knie zich voor Hem zou buigen en alle tong zou belijden: "Jezus Christus is HERE, tot heerlijkheid van God en de Vader" (Filippenzen 2:9-11).

Welk een Heiland heeft God ons geschonken in Zijn Zoon.

Hoe is Hij het waard dat we hem nu reeds toestaan Heer en Meester van ons leven te zijn tot eer van onze God en vader.

Lezen: Filippenzen 2:5-11

21 augustus

God woonde temidden van Zijn verlostte volk in het Heilige der heiligen, dat van het Heilige gescheiden was door een voorhangsel (Exodus 26:31-33). De weg tot dat Heilige der heiligen was voor iedereen gesloten. Slechts éénmaal per jaar mocht de hogepriester binnengaan met bloed om verzoening voor het volk te doen (Leviticus 16).

Al de offeranden hadden slechts één doel, namelijk het mogelijk te maken dat de Heilige God kon wonen in het Heiligdom temidden van Zijn verlostte volk.

Toen Jezus Christus het werk der verlossing op Golgotha had volbracht, scheurde het voorhangsel van boven naar beneden doormidden. Al de offeranden met hun ceremonieën hadden plotseling hun functie verloren.

Het waren schaduwdiensten, die wezen naar Christus. In Kolossenzen 2:17 staat: “Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus”.

In Hebrëeën 10:19-22 leert het Woord ons die geloven dat wij volle vrijmoedigheid hebben om in te gaan in Gods Heiligdom dat Boven is door het bloed van Jezus Christus, onze Hogepriester.

De gelovige Israëliet mocht zijn hogepriester niet in het Heiligdom volgen. Van onze Hogepriester zegt het Woord: “Daar de VOORLOPER voor ons is ingegaan, Jezus” (Hebrëeën 6:20).

Wij mogen Hem volgen in het Heiligdom. Christus heeft de nieuwe, levende weg daarheen ingewijd door het voorhangsel, dat is Zijn vlees.

Hij is met Zijn bloed het Heiligdom ingegaan en heeft voor ons verzoening aangebracht, zodat de Heilige God ons altijd in Zijn nabijheid kan ontvangen.

Wij hebben de vrije toegang gekregen tot het Heilige der heiligen, dat boven is.

Hoe wonderbaar veelomvattend is het werk der verlossing van Jezus Christus.

Eenmaal bij de voleinding der eeuwen is Christus geopenbaard om door Zijn offer de zonde teniet te doen (Hebreeën 9:26). In Hem worden wij geheiligd, apart gezet, en zijn wij voor eeuwig volmaakt (Hebreeën 10:14)

Wij, eens verloren zondaars, zijn voor altijd geheiligd door het offer van het lichaam van Christus (Hebreeën 10:10).

Lezen: Hebreeën 10:19-22

22 augustus

Het is belangrijk voor ons - Gods kinderen - dat wij steeds weer herinnerd worden aan Gods grote liefde en genade, die Hij uitgestort heeft over ons in Christus Jezus, onze Heiland.

“Doch ik zal ook naarstigheid doen bij alle gelegenheid, dat gij na mijn uitgang van deze dingen gedachtenis moogt hebben. Want wij zijn geen kunstelijk verdichte fabelen nagevolgd, als wij u bekend gemaakt hebben de kracht en toekomst van onzen Heere Jezus Christus, maar wij zijn aanschouwers geweest van Zijn majesteit” (2 Petrus 1:15-16).

Het is alles Goddelijke werkelijkheid. Het zijn kostbare en zeer grote beloften, die God ons heeft geschonken in Christus Jezus.

Deel te mogen hebben aan de Goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf (2 Petrus 1:4). De goddelijke natuur, dat is de openbaring van het nieuwe leven in ons. Het nieuwe leven dat wij mogen leven, is in en door Jezus Christus onze Heer.

“Houd in gedachten, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt”, zegt het Woord in 2 Timotheüs 2:8. Hij is de opgestane Heer, Die nu zit aan Gods rechterhand ver boven alle macht en heerschappij (Efeze 1:20-22).

Het is goed ons steeds weer opnieuw te herinneren de grootheid en majesteit van onze Heer en Meester, Die om ons te verlossen Zich heeft vernederd, gehoorzaam geworden tot de dood des kruises (Filippenzen 2:7-8).

Nu is Hij de Hoogstverhevene, Hij is het Middelpunt, het Centrum van het ganse heelal. Hij, die zo groot is en zo wonderbaar, wil door Zijn Geest in ons hart wonen. In ons, eens verloren in zonde en dood, nu ontkomen aan dat verderf en Gods geliefde kinderen geworden.

Hoe is Hij het waard, dat Hij ook van ons leven het Middelpunt is.

God schonk ons Zijn Geest in ons hart en Zijn dierbaar Woord de Bijbel, opdat wij nooit zouden vergeten welk een onmetelijke liefde Hij ons bewees in Christus Jezus, Zijn geliefde Zoon, onze Heiland, en: “Opdat wij zouden leven door Hem” (1 Johannes 4:9).

Lezen: 2 Petrus 1:15-18

23 augustus

Het is zulk een grote genade van God, dat Hij Zijn kinderen van Zijn Geest in het hart heeft gegeven (1 Johannes 4:13).

De Heer Jezus zegt van de Heilige Geest: “Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik gezegd heb” (Johannes 14:26). En in Johannes 16:14: “Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen”.

Door Gods Geest zijn wij, toen wij behouden werden, opnieuw geboren (Titus 3:5). Nu woont Zijn Geest in ons hart. Gods Geest die ons sterkt in de inwendige mens, opdat Christus door het geloof in ons hart wone (Efeze 3:16-17).

Dit is de bedoeling van Gods Geest met ons. Hij wil Jezus Christus in ons verheerlijken.

Hoe belangrijk is het, dat wij ons aan de leiding van Gods Geest toevertrouwen.

“Wandelt door de Geest en volbrengt de begeerlijkheid van het vlees niet” (Galaten 5:16). Eigenlijk staat er: “Wandelend door de Geest, voldoet gij niet aan het begeren van het vlees”.

Als wij door geloof het nieuwe leven willen beleven, of beter gezegd, als wij door geloof Gods Geest toestaan het nieuwe leven in ons te openbaren, dan gaat dit ten koste van onze ego. Dan wandelen we niet meer “naar het vlees”, dat is “naar eigen begeren, naar eigen inzicht”, maar dan laten wij door Gods Geest ons oog richten op Jezus Christus als onze Heer en Meester.

Dan laten we ons in gehoorzaamheid door Gods geest uit het Woord onderrichten, opdat we zouden weten hoe we de Heer waardig kunnen wandelen en Hem kunnen behagen (Kolossenzen 1:10).

Uit onszelf zouden we dit nooit kunnen opbrengen, want ons eigen begeren, ons eigen verlangen, druist rechtstreeks in tegen dat van Gods Geest (Galaten 5:17).

Hoe heerlijk is het dat de Geest ons alles wil leren, dat Hij ons wil opvoeden in de kennis van onze Heer en Heiland, de kennis die ALLES te boven gaat (Filippenzen 3:8).

Dat is de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heer, zegt Paulus. Het is Zijn Geest, Die ons daartoe sterkt in de inwendige mens en die altijd met ons bezig wil zijn om Christus in ons te verheerlijken.

Lezen: Johannes 16:12-15

24 augustus

In 2 Korinthe 1:21-22 zegt Gods Woord tot de gelovigen: “Maar Die ons met u bevestigt in Christus, en Die ons gezalfd heeft, is God; Die ons ook heeft verzegeld, en het onderpand des Geestes in onze harten gegeven”.

Wij zijn dus met de Heilige Geest gezalfd, verzegeld en hebben Hem als onderpand. In 1 Johannes 2:20 en 27 spreekt het Woord ook over onze zalving.

In Efeze 1:13-14 lezen we: “In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte; Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid”.

In het Oude Testament, als God iemand tot een bepaalde taak riep, werd de betrokken persoon door een profeet of priester gezalfd.

Onze Heiland is door God gezalfd met de Heilige Geest en met kracht (Handelingen 10:38).

De Heer Zelf haalt de profetie uit Jesaja 61:1-2 omtrent Zijn persoon aan: “De Geest des Heren is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft” (Lukas 4:18).

Ook wij, kinderen Gods, zijn door Hem gezalfd met de Heilige Geest. Hoe belangrijk is het ons aan de leiding van Gods Geest toe te vertrouwen.

Wordt vervuld met de Geest, vermaant God ons in Efeze 5:18. Dat betekent dat wij in ons hart en leven ruimte moeten maken voor de Geest. Alle hindernissen opruimen

en ons geheel uitleveren aan onze Heer en Heiland, zodat Gods Geest in ons het nieuwe leven kan openbaren.

Wij zijn niet alleen gezalfd, doch ook verzegeld. God heeft Zijn eigendomsmerk op ons gezet. Nu kan geen macht in de hemel of op aarde ons meer van Hem scheiden.

In Christus zijn wij voor eeuwig Zijn bezit, want wij zijn duur gekocht (1 Korinthe 6:20).

Ons lichaam is een tempel van de Heilige Geest, wij zijn niet meer van onszelf (1 Korinthe 6:19).

De Geest is ook het onderpand van onze erfenis in Gods heerlijkheid. Deze erfenis zal ons deel zijn, als wij in dit leven door geloof het nieuwe leven beleven, geleid door Gods Geest. Dit nieuwe leven is: "Christus IN ons, de hoop der heerlijkheid" (Kolossenzen 1:27).

Lezen: 2 Korinthe 1:20-22

25 augustus

Kort voordat de Heer Jezus naar het kruis van Golgotha ging, sprak Hij de volgende woorden: “Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt, en God is in Hem verheerlijkt. Indien God in Hem verheerlijkt is, zo zal ook God Hem verheerlijken in Zichzelve, en Hij zal Hem terstond verheerlijken” (Johannes 13:31-32).

De Heer had met deze woorden Zijn opstanding op het oog. Nog pas had Hij tot Zijn Vader gezegd: “Vader verheerlijk Uw Naam”, waarop Gods stem uit de hemel sprak: “Ik heb Hem verheerlijkt, en Ik zal Hem wederom verheerlijken” (Johannes 12:28). Ook hier werd op Zijn komende opstanding gedoeld.

In vers 31 van Johannes 12 staat: “NU is het oordeel dezer wereld; nu zal de overste dezer wereld buiten geworpen worden”.

Jezus Christus, de eeuwige God, de Heer der heerlijkheid, is de mensen gelijk geworden. Hij heeft Zichzelf vernederd, en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, de dood des kruises (Filippenzen 2:7-8).

Door deze diepe vernedering heen heeft God Hem uitermate verhoogd. Toen werd Zijn volmaakte rechtvaardigheid, Zijn volmaakte liefde, Zijn volmaakte gehoorzaamheid aan Zijn God, Zijn volmaakte eenswillendheid met de Vader, openbaar.

God, Die de liefde Zelve is, moest Jezus Christus verlaten, omdat Hij tot zonde gemáákt werd (2 Korinthe 5:21).

In Christus werd God verheerlijkt, omdat Zijn heiligheid, Zijn gerechtigheid tot openbaring kwam, zodat Hij nu Zijn liefde en genade zonder enige belemmering kan uitstorten over de verloren mens.

God is in Christus verheerlijkt en Christus is in God verheerlijkt.

ALLES wat God ons schenkt, AL Zijn liefde en genade, Zijn trouw, schenkt Hij in en door Christus. Niemand kan tot Hem komen, Hem behagen, Hem eren, dan uitsluitend Christus.

Leven tot eer van God is leven in en door Christus, Die door God uitermate is verheerlijkt en nu zit aan Zijn rechterhand.

Lezen: Johannes.12:27-36

26 augustus

De Heer Jezus heeft gezegd: “Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien” (Johannes 3:3) en in vers 5 zegt Hij nogmaals: “Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan”.

Gods Geest overtuigt de wereld van zonde en van gerechtigheid en van oordeel (Johannes 16:8). De mens die zijn tegenstand opgeeft en het Woord Gods aangaande de Verlosser Jezus Christus gelooft, wordt door de Geest opnieuw geboren.

Hij is dan geboren uit water en Geest. Met “water” wordt bedoeld het Woord van God, de Bijbel (Efeze 5:26). Dit Woord is voor gelovigen een reinigende kracht (Johannes 15:3).

De nieuwe geboren mens heeft het eeuwige leven ontvangen en Gods Geest in zijn hart. “Hieraan kennen wij, dat wij in Hem blijven, en Hij in ons, omdat Hij ons van Zijn Geest gegeven heeft” (1 Johannes 4:13).

Gods Woord kan alleen verstaan worden door hen, die zich gelovig stellen onder de leiding van Gods Geest bij het lezen en onderzoeken van het Woord.

De natuurlijke mens, met al zijn intelligentie, kan nimmer het Woord verstaan, want hij begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn (1 Korinthe 2:14).

De kennis van de gelovigen over God en Zijn Zoon Jezus Christus is een zaak van het hart.

Uitsluitend Gods Geest kan ons deze kennis geven door het Woord. Het is deze Geest, Die met onze geest getuigt, dat wij kinderen Gods zijn (Romeinen 8:16).

Het is ook deze Geest, Die onze Heiland in ons verheerlijkt, want zo zegt de Heer: “Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen” (Johannes 16:14-15).

God heeft Zijn geest uitgezonden in ons hart en deze Geest heeft ons leren zeggen: “Abba, Vader” (Galaten 4:6-7).

Welk een liefde van onze God, dat Hij ons Zijn Geest schonk en dat wij ons gelovig door deze Geest mogen laten leiden.

Zijn Geest Die ons oog des geloofs steeds weer richt op onze Heer en Heiland.

Lezen: 1 Johannes 4:10-16

27 augustus

In Christus zijn wij KINDEREN van God geworden.

“Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden en wij zijn het ook” (1 Johannes 3:1).

In Christus Jezus onze Zaligmaker kon God ons Zijn kinderen maken. Wij mogen nu met Hem als onze Vader in gemeenschap leven en in Zijn Huis verkeren. Zoals een goede aardse vader voor zijn kind zorgt en het opvoedt tot volwassenheid, zorgt onze hemelse Vader voor ons. Hij voedt ons op van kleine kinderen tot zonen. Als het nodig is, tuchtigt Hij ons (Hebreeën 12:7-11).

Wij mogen Hem al onze zorgen toevertrouwen en behoeven in geen ding bezorgd te zijn. Als wij zo in innige gemeenschap met Hem leven, ons aan Hem geheel toevertrouwen, zal Zijn vrede, die alle verstand te boven gaat, onze harten en zinnen (gedachten) bewaren in Christus Jezus (Filippenzen 4:6-7).

Als kind mogen we God, de Vader onze zonden belijden. Hij vergeeft ons om Christus' wil (1 Johannes 1:9).

In onze verhouding tot God, als kind tot Vader, hebben wij een VOORSPRAAK, Jezus Christus de Rechtvaardige (1 Johannes 2:1). Hij troost ons en bemoedigt ons en Zijn bloed reinigt ons van alle zonde (1 Johannes 1:7).

Christus Jezus is onze HEER en MEESTER (Johannes 13:14). Onze verhouding tot hem is: “Slaaf tot MEESTER“.

Het nieuwe leven beleven is: “Als slaven van Christus onze Heer, de wil Gods van harte doen” (Efeze 6:6-7).

Het is Gods bedoeling dat wij door Jezus Christus zullen leven (1 Johannes 4:9). HIJ moet het doel van ons geloofsleven zijn. Gij dient Christus als HEER, zegt Gods Geest in Kolossenzen 3:24.

Wij zijn slaven van Christus, door Hem gekocht en betaald. Weest geen slaven van mensen, vermaant het Woord van God in 1 Korinthe 7:22-23.

Christus als onze Heer en Meester moet alléén de zeggenschap over ons doen en laten hebben.

“Beproevende (toetst) wat de HERE welbehagelijk zij” (Efeze 5:10).

Lezen: Efeze 6:5-7

28 augustus

Psalm 22 is een Messiaanse psalm. Gods Geest laat ons daarin iets zien van het lijden van Jezus Christus onze Zaligmaker. “Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten, verre zijnde van Mijn verlossing” is Zijn klacht (vers 2).

In vers 4 zegt Hij: “Doch Gij zijt heilig”. Juist omdat God HEILIG is, moest Hij Zijn Zoon verlaten, want zo zegt het Woord in 2 Korinthe 5:21: “Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemáákt”.

De heilige God kán geen contact hebben met zonde. Onze Heiland nam onze zonden op Zich en werd daarom in onze plaats van God verlaten. Hij droeg de straf, die wij verdiend hadden. Hij is voor ons in de dood gegaan.

Hoe onuitsprekelijk groot is deze Goddelijke liefde. Deze liefde is gegrond op recht. Jezus Christus heeft aan het recht Gods voldaan. Hij heeft volkomen gerechtigheid aangebracht, want Hij was het vlekkeloos Lam van God.

Hij alleen kon God volkomen genoegdoening geven voor de smaad Hem door de zonde aangedaan.

Hoe groot deze smaad was, hoe reddeloos verloren wij waren door de zonde, zullen wij niet kunnen peilen.

Evenmin als wij kunnen beseffen hoe groot en diep het lijden van Jezus Christus is geweest op het kruis en in de dood.

Hij, de Zoon des mensen, heeft het moeten uitspreken: “Ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen, en veracht van het volk” (vers 7).

Het bewijs dat Zijn werk der verlossing in elk opzicht genoegzaam was en dat Hij een volkomen gerechtigheid heeft aangebracht, is dat Hij de opgestane Heer is, de Hoogstverhevene, die “is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste hemelen” (Hebreeën 1:3-4).

Wij, die in Hem geloven, zijn geworden rechtvaardigheid Gods in Hem (2 Korinthe 5:21). Gerechtvaardigd door Zijn bloed (Romeinen 5:9), mogen wij in en door Hem het geloofsleven leven tot eer van God.

Lezen: Psalm 22:1-20

29 augustus

“Doch het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen, HIJ heeft Hem krank gemaakt” (Jesaja 53:10).

“Deze is Mijn Zoon, mijn GELIEFDE, in Dewelken Ik Mijn welbehagen heb” (Mattheüs 3:17).

“Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft” (Johannes 3:16).

Daarom, omdat God liefde is, heeft Hij Zijn geliefde Zoon geoordeeld, heeft Hij Hem verlaten, toen Hij tot zonde gemaakt werd. Er was geen andere uitweg om het kwaad, door de zonde aangebracht, teniet te doen. Geen andere mogelijkheid om zonde, dood en satan te overwinnen.

De straf die ONS de vrede aanbrengt, was op HEM, op Jezus Christus, Gods Geliefde (Jesaja 53:5). Hoe waar is het, dat Christus Jezus het bewijs van Gods oneindige liefde voor ons is (Romeinen 5:8).

Hoe zouden we ooit aan Zijn liefde kunnen twifelen? Wij, die in Christus geloven, zijn nu het voorwerp van Gods liefde geworden.

Wij zijn opgesloten in die Goddelijke liefde. Daarom zegt de Heiland ook tot ons: “BLIJFT”, niet komt, maar BLIJFT in Mijn liefde. Zoals de Vader ons liefheeft, heeft ook de Heiland ons lief (Johannes 15:9).

Efeze 2:4-5: “Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door ZIJN GROTE LIEFDE, waarmede Hij ONS liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus”.

Dit is het resultaat van Gods liefde in Christus voor ons. Levend gemaakt met Hem, nieuw leven ontvangen, dat eeuwigheidsleven is. Daartoe heeft God ons Zijn liefde geopenbaard, Zijn Zoon gezonden, opdat wij zouden leven dóór Hem (1 Johannes 4:9).

Leven door Jezus Christus, in Zijn liefde blijven, in Zijn liefde wandelen (Efeze 5:1).

Welk een hoge prijs moest de Goddelijke liefde betalen om ons uit louter genade te laten delen in de onnaspeurlijke liefde van God de Vader en God de Zoon!

Lezen: Efeze 2:1-6

30 augustus

1 Samuël 22:1-4 vertelt ons, hoe David op zijn vlucht voor koning Saul in de spelonk van Adullam terecht kwam. Hij was reeds tot koning gezalfd, doch de tijd om zijn koningschap te aanvaarden, was nog niet rijp.

Bij hem, in zijn vernedering, voegde zich ieder die in moeilijkheden verkeerde, ieder die een schuldeiser had, ieder die verbitterd was. David was hun aanvoerder, zij woonden met hem in de spelonk.

David is hier een type van de Heer Jezus. “Met heerlijkheid en eer hebt Gij Hem gekroond, alle dingen hebt Gij onder Zijn voeten onderworpen, ... doch NU zien wij nog NIET, dat Hem alle dingen onderworpen zijn”, zegt Hebreëën 2:7-8. Nog heeft Hij Zijn koningschap niet aanvaard.

De wereld houdt geen rekening met Hem. Alleen wij, die als verloren zondaars, als mensen die in moeilijkheden verkeerden, tot Hem kwamen en Hem in geloof als Zaligmaker aannamen, kunnen Hem met het oog des geloofs zien als de verheerlijkte Christus.

Zoals Hij in deze wereld niet meetelt, tellen ook wij niet mee. Wij, die Hem liefhebben, die het nieuwe leven willen leven in en door Hem, worden door de christelijke wereld niet begrepen en geacht.

Nog is het niet de tijd van de openbaring van Zijn heerlijkheid (2 Thessalonicenzen 1:7-8).

Ook voor ons is het nog niet de tijd om als christen openbaar te worden. Integendeel, in Kolossenzen 3:3 zegt Gods Woord dat ons leven MET Christus VERBORGEN is in God.

De christelijke godsdiensten hebben zich nu reeds een plaats in de wereld veroverd. Zij, die in en door Christus willen leven, wier geloofsleven Hem tot doel heeft, bevinden zich met Hem “in de spelonk van Adullam”. BUITEN de legerplaats, Zijn smaadheid dragende (Hebreeën 13:13).

Dat is het deel van elk kind van God dat door Gods Geest het nieuwe leven beleeft en dat zich in gehoorzaamheid buigt voor het Woord.

De vrede van Christus in ons hart laten heersen, alles wat wij doen in woord en werk, doen in de Naam van de Heer Jezus, God de Vader dankende door Hem (Kolossenzen 3:15,17). Dat is Gods wil met ons.

Lezen: Kolossenzen 3:1-3

31 augustus

Jesaja 53:10 zegt van de Heer Jezus: “En het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan”.

Hiervan zongen de engelen in de velden van Efrata, toen de Heiland der wereld werd geboren. Het is het welbehagen des Heren, dat Hij Zich in Hem had voorgenomen, om al wat in de hemelen en op de aarde is onder één Hoofd, dat is Christus, samen te vergaderen (Efeze 1:9-10).

Het is het welbehagen des Heren om ons er toe te bestemmen als Zijn zonen te worden gesteld door Jezus Christus (Efeze 1:5).

Gods grote plan der verlossing was reeds gereed voor de nederwerping der wereld. Zijn wil, Zijn welbehagen zal tot in de finesses worden volbracht. Het is alles “door Zijn hand”, door Jezus Christus Gods Zoon. “Door Zijn hand zal het gelukkiglijk voortgaan”.

Niets zal het werk der verlossing kunnen tegenhouden. Het zal zich voortspoeden ten einde toe, het einde: “CHRISTUS en in Hem: God alles en in allen” (1 Korinthe 15:28).

Het begin is: “Jezus Christus, Die ons heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk” (Efeze 5:2).

Het einde is “dat in Zijn Naam ALLE knie zich zal buigen van hen die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn en ALLE tong zal belijden: Jezus Christus is de Here, tot eer van God de Vader” (Filippenzen 2:10-11).

In dit geweldige verlossingsplan was verborgen het wondere geheim Gods: “Christus en Zijn gemeente, dat is Zijn lichaam” (Efeze 3:9-10).

Ook deze verborgenheid zal eens tot volle ontplooiing komen in en door Christus Jezus, Die het Hoofd is, als Hij alles tot volheid heeft gebracht (Efeze 4:10).

Wij die in Hem geloven zijn reeds van vóór de nederwerping der wereld opgenomen in het welbehagen Gods (Efeze 1:4).

Wij zijn begenadigd in de Geliefde, in Christus onze Heiland (Efeze 1:5-7).

Het is alles in en door Hem dat Gods welbehagen ons deel werd.

Lezen: Efeze 3:8-12, 20-21

1 september

Christus is het Hoofd van de Gemeente. Hij is het Die Zijn lichaam, de Gemeente, in stand houdt. “Gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelf voor haar heeft overgegeven; opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigt hebbende met het bad des waters door het Woord; opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.” (Efeze 5:23,25-27).

Ieder kind van God is door Gods Geest toegevoegd tot de Gemeente en is lid van de Gemeente, die het lichaam van Christus is (1 Korinthe 12:27).

Gods Geest heeft ieder van ons zijn plaats in de gemeente gegeven zoals God dat wil. Het is ook Gods Geest, Die ons als leden van Christus samengebundeld heeft, Die in en door ons werkt (1 Korinthe 12:11-13).

Christus Jezus is altijd bezig met Zijn Gemeente, Hij heeft haar lief, Hij reinigt haar. “Opdat nu, door de Gemeente, bekend gemaakt worde aan de overheden en de machten in den hemel de veelvuldige wijsheid Gods; Naar het eeuwig voornemen, dat Hij gemaakt heeft in Christus Jezus, onzen Heere” (Efeze 3:10-11).

Aan CHRISTUS ontleent de Gemeente, Zijn Lichaam, haar welsluitend geheel (Efeze 4:16). Zij is de Gemeente van de levende God, een pijler en fundament der Waarheid (1 Timotheüs 3:15).

Zij is de Verborgenheid Gods die eeuwen lang is verborgen gebleven en nu door Gods Geest is geopenbaard (Efeze 3:4-5).

Welk een onzegbare rijkdom en heerlijkheid is het voor ons om lid te mogen zijn van de Gemeente van Christus Jezus. Noch satan, noch theologen met hun christelijke dogma's kunnen aan deze eenheid iets af of toe doen.

Als wij ons aan de Waarheid vasthouden, groeien wij, ieder persoonlijk, in liefde naar Hem toe, Die het Hoofd is, Christus (Efeze 4:15).

Vasthouden aan de Waarheid, dat is aan Gods Woord.

Deze Goddelijke heerlijkheden tot ons persoonlijk bezit maken; Hem, ons Hoofd te leren kennen in al Zijn heerlijkheid! Gods Geest wil dat in ons bewerken, opdat wij vervuld zullen worden tot al de volheid Gods (Efeze 3:19).

Lezen: 1 Korinthe 12:11-13 en 26-27

2 september

In Efeze 5:22-23 haalt Gods Woord Christus en Zijn Gemeente aan als voorbeeld voor de verhouding man en vrouw in het huwelijk. Dit wil niet zeggen, dat de Gemeente de bruid van Christus is. Dat kan niet, want de Gemeente is Zijn Lichaam.

Uit het Oude Testament en ook uit Openbaring blijkt duidelijk dat Israël de bruid is (o.a. Openbaring 21:9-12).

In Efeze 5 maakt Gods Geest ons duidelijk dat de man het hoofd is van de vrouw en dat hij haar moet liefhebben als zijn eigen lichaam, zoals ook Christus Zijn Gemeente, die Zijn Lichaam is, liefheeft.

De vrouw moet aan haar man onderdanig zijn, zoals de Gemeente aan Christus haar Hoofd. In Genesis 3:16 heeft God de Schepper bepaald: “De begeerte van de vrouw gaat uit naar haar man en deze zal over haar heersen”.

Ze is niet de slavin van de man. God heeft haar tot een hulp tegenover hem gemaakt (Genesis 2:18). In 1 Korinthe 11:3 zegt het Woord, dat het Hoofd van iedere man is Christus, het hoofd van de vrouw haar man en het Hoofd van Christus God. Deze Goddelijke orde handhaaft God in de samenkomsten van de gemeente.

Het is de vrouw niet toegestaan in deze samenkomsten het woord te nemen (1 Korinthe 14:34-35).

IN CHRISTUS zijn allen één, IN Hem is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk of vrouwelijk (Galaten 3:28).

IN CHRISTUS zijn de man en de vrouw elkaars broeder en zuster en behoren ze elkaar lief te hebben, zoals Christus hen heeft liefgehad (Johannes 13:34).

Voor wat het huwelijk betreft, geeft Gods Woord aan hen, die het geloofsleven beleven, o.a. de volgende vermaningen: “Mannen hebt uw vrouw lief als uw eigen lichaam. Zoals Christus Zich aan de Gemeente heeft overgegeven, behoort de man zich voor zijn vrouw over te geven, haar te voeden en te koesteren. De vrouw moet onderdanig zijn en man en kinderen liefhebben” (Titus 2:4-5).

Als man en vrouw in gemeenschap met de Heer en in gehoorzaamheid aan Gods Woord het nieuwe leven beleven, zal in hun hart en zo ook in hun huwelijk de vrede van Christus heersen (Kolossenzen 3:15).

Hij is dan niet de gast in hun huis, doch de HEER, Die de leiding heeft.

Lezen: Efeze 5:22-23

3 september

Het is veel meer naar de aard van de mens om uit dankbaarheid Gods wet zo goed mogelijk te houden, dan om uitsluitend door GELOOF te leven.

Om de wet te houden, moeten we erg ons best doen en we doen graag ons best. Als het ons, naar onze mening, eens lukt, hebben we het gevoel echt iets gepresteerd te hebben.

Het was voor de joodse christenen uit Paulus' dagen ook moeilijk de wet terzijde te zetten en alleen Christus te beleven. Vandaar dat Gods Geest het ons, zowel in de Romeinenbrief als in die aan de Galaten, duidelijk uitlegt.

In Galaten 2:19 zegt Paulus: "Want ik ben door de wet voor de wet gestorven om voor God te leven". Voor de wet is hij dood, want hij stierf in Christus.

Niet alleen stierf hij in Christus, doch hij is ook in Hem opgestaan tot NIEUW leven. Dit nieuwe leven wordt voor God geleefd. Het houdt in: "Met Christus ben ik gekruisigd en toch leef ik, dat is niet meer mijn ik, maar CHRISTUS leeft in mij" (Galaten 2:20).

De wet is een tuchtmeester voor ons geweest TOT Christus, opdat wij uit GELOOF gerechtvaardigd zouden worden. Nu echter het geloof gekomen is, zijn wij NIET MEER onder de tuchtmeester (Galaten 3:24-25), dat is onder de wet.

Leven door GELOOF vraagt God van ons en dat geloofsleven is gericht op Christus, UITSLUITEND op Christus.

Paulus had gehoord van het GELOOF van de Kolossenzen in Christus en daarom bidt hij voor hen: “Dat gij met de rechte kennis van Zijn wil vervuld moogt worden, in alle wijsheid en geestelijk verstand, om de Here waardig te wandelen, HEM in alles te behagen, in alle goed werk vrucht te dragen en op te wassen in de rechte kennis van God” (Kolossenzen 1:4,9-10).

Dit is het nieuwe leven door geloof leven en dat wil Gods Geest IN ons bewerken. Dit gaat echter ten koste van onszelf en dat is vaak de moeilijkheid.

Als iemand de wet houdt, doet hij nog iets. Als het wordt: “Niet ik, doch Christus leeft in mij”, betekent dit jezelf kwijtraken in Hem.

Het is ALLES schade achten om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, onze Heer (Filippenzen 3:8).

Lezen: Galaten 3:23-28

4 september

“Gij zijt niet onder de wet, maar onder de GENADE”
(Romeinen 6:14).

Onze Heiland heeft als Zoon des mensen Gods wet volkomen vervuld. Hij heeft de vloek der wet gedragen door voor ons een vloek te worden. Hij kocht ons VRIJ van de wet (Galaten 3:13). Welk een wonder van liefde en genade.

Hoe dwaas dat vele gelovigen zich weer vrijwillig onder de wet stellen in plaats dat zij nu uit geloof leven (Galaten 3:11), en zich door Gods Geest laten leiden (Galaten 5:18).

Paulus heeft het ook geprobeerd. Door de wet leerde hij echter de zonde kennen. Gij zult niet begeren, zegt de wet o.a. En juist dit gebod wekte in hem allerlei begeerlijkheid op, want zonder de wet is de zonde dood. Immers als er geen wet is, kan men ze ook niet overtreden.

De wet is geestelijk, ik echter ben vleeselijk, verkocht onder de zonde. Ik doe niet wat ik wil, maar hetgeen ik haat, dat doe ik, is zijn klacht (Romeinen 7:7-16).

Het resultaat van al zijn pogen de wet te houden en goed te leven, is dan ook dat hij het uitroept: “Ik, ellendig mens! wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods!”
(Romeinen 7:24).

In Romeinen 8:2 komt hij tot de blijde conclusie: “Want de wet van de GEEST des levens heeft mij VRIJ gemaakt van de wet der zonde en des doods”.

VRIJ van de wet betekent niet “ZONDER wet”. Het recht van de wet wordt nu IN ons vervuld, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de GEEST (Romeinen 8:4).

“Indien gij door de GEEST geleid wordt, zo zijt gij NIET onder de wet” (Galaten 5:18).

Gods Geest wil in ons het NIEUWE leven openbaren en dat leven is Christus.

“De rechtvaardige zal uit het GELOOF leven”, zegt Galaten 3:11.

Leven uit het geloof is altijd gericht op Christus.

Uit geloof leven, is: “door de Geest leven en door de Geest (niet door de wet) wandelen” (Galaten 5:25).

Uit GENADE, in en door GENADE mogen we leven!

Gods genade in Christus onze Heer, die zo onuitputtelijk is voor hen die door GELOOF leven!

Lezen: Romeinen 6:14 en 22-23

5 september

“Want het einde der wet is CHRISTUS tot rechtvaardigheid een ieder, die gelooft” (Romeinen 10:4). De Heer Jezus heeft gezegd: “Ik ben niet gekomen om de wet te ontbinden, maar te vervullen” (Mattheüs 5:17).

En hoe heeft Hij de wet vervuld! Hij kon in waarheid zeggen: “Hoe lief heb Ik Uw wet! Zij is mijne betrachtning (overdenking) de ganse dag” (Psalm 119:97).

Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw kracht, en uit geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf, was het grote gebod der wet (Lukas 10:27).

Er is maar één Mens geweest, Die God in volkomenheid heeft liefgehad, Die in volmaakte zin onze Naaste is geworden. Jezus Christus, de Zoon des mensen is de Enige geweest, Die Gods wet heeft vervuld op de wijze die God kon behagen. Zó wilde God dat Zijn wet werd volbracht, met minder kan de Heilige God niet toe.

Jezus Christus is Gods Maatstaf en daarom zegt het Woord van ons: “Er is NIEMAND rechtvaardig, ook niet één, er is NIEMAND, die goed doet, er is niet tot één toe” (Romeinen 3:10,12).

Christus is het EINDE der wet tot rechtvaardigheid. God heeft, met eerbied gezegd, niets meer te eisen. Aan de eis van Zijn wet is door Christus volkomen voldaan. Hoe dwaas dat vele gelovigen nog willen proberen de wet te houden.

Als God nu zegt dat CHRISTUS het EINDE der wet is tot rechtvaardigheid, hoe zullen wij dan nog trachten voor die

Heilige God, Die niet één overtreding van Zijn heilige wet kan toestaan (Jakobus 2:10), naar de wet leven!

Christus is het einde der wet tot rechtvaardigheid voor een ieder die GELOOFT.

Door GELOOF leven, dat is nu Gods bedoeling met ons.

GELOVEN dat wij in Christus der zonde gestorven zijn en in Hem opgestaan tot NIEUWHEID des levens (Romeinen 6:4-7).

Niet de wet houden, doch ons door Gods Geest laten leiden. “Indien gij door de Geest geleid wordt, zo zijt gij niet onder de wet” (Galaten 5:18).

Gods Geest volbrengt dan in ons het recht (de eis) der wet (Romeinen 8:1-4).

Lezen: Romeinen 8:1-4

6 september

Voor een ieder die GELOOFT, is Christus het EINDE der wet tot rechtvaardigheid (Romeinen 10:4).

Met “de wet” wordt niet alleen bedoeld de wet der geboden, doch vooral ook de ceremoniële wet. De ceremoniële wet was het bewijs van Gods liefde en genade voor Israël.

Het volk had wel nadrukkelijk beloofd: “Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen” (Exodus 19:8), doch God wist dat zij deze belofte niet konden houden. Daarom heeft Hij aan de wet der geboden de wet aangaande de offeranden verbonden.

God, de Heilige, de Rechtvaardige, kan zonde niet dulden. De ceremoniële wet bevatte alles wat nodig was om het mogelijk te maken, dat God te midden van Zijn zondige volk kon blijven wonen. Met welk een Goddelijke nauwkeurigheid heeft Hij de inrichting van de tabernakel, de offeranden, de priesterdiensten en de feesten door Mozes doen optekenen.

Alles was een voorafschaduwung van Jezus Christus en Zijn werk der verlossing. Elk onderdeel van de ceremoniële wet beeldde een aspect van Zijn Persoon en Zijn werk uit.

Jezus Christus kwam om de wet te vervullen (Mattheüs 5:17) en Hij hééft de gehele wet vervuld, de wet der geboden en de wet der offeranden met hun ceremonieën.

Niet alleen voldeed Hij geheel aan de eis van de wet der geboden, doch Hij was ook het volkomen brandoffer, het volkomen zond- en schuldoffer.

Ook de vrede- en spijsoffers vonden in Hem hun vervulling.

Zijn werk was zó volmaakt, zo algenoegzaam voor een heilig God, dat het het einde van de wet betekende.

Het einde van de wet tot RECHTVAARDIGHEID voor een ieder die gelooft.

Hoe heerlijk voor een kind van God, dat Zijn rechtvaardigheid ons wordt toegerekend.

HIJ is onze rechtvaardigheid.

Wij mogen rusten in Zijn volbrachte werk, dat zijn bekroning vond in Zijn opstanding en verheerlijking.

Wij mogen nu ons geloof vestigen op Hem, Die Jezus, onze Here, uit de doden opgewekt heeft. Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardiging (Romeinen 4:24-25).

Lezen: Romeinen 4:24-5:2

7 september

“Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat Ik Gode (voor God) leven zou” (Galaten 2:19), schreef Paulus aan de Galaten.

Als er ooit iemand is geweest die diepe eerbied had voor Gods heilige wetten en er nauwgezet naar heeft geleefd, was het toch Paulus wel. Naar de gerechtigheid, die in de wet is, was hij onberispelijk, zegt hij in Filippenzen 3:6.

“Vervloekt is een ieder, die niet blijft (zich niet houdt aan) in AL hetgeen geschreven is in het boek der wet, omdat te doen” (Galaten 3:10).

Gods wet is heilig en God is strikt rechtvaardig. Hij ziet niets door de vingers. Wet kent geen genade. Als iemand slecht één gebod overtreedt, is hij schuldig aan al de geboden (Jakobus 2:10).

God heeft niet gezegd: “Doe je best om zo goed mogelijk naar Mijn wet te leven”, doch: “Wie dat DOET, zal daardoor leven” (Galaten 3:12).

Wie Gods wet overtreedt, al was het ook slechts éénmaal in zijn leven, is des doods schuldig.

Gelukkig dat God in Zijn genade aan Israël de offerdiensten had gegeven, zodat zij Hem door het voorgeschreven offer te brengen, om genade konden vragen, anders was geen Israëliet blijven leven.

Het is onmogelijk om, door proberen Zijn wet te houden, voor God iets te betekenen. De wet doet juist zonde kénen, zegt Romeinen 3:20. Wij zijn dus allen des doods schuldig.

Het wonder van het evangelie is dat wij, kinderen Gods, IN CHRISTUS zijn gestorven.

Als iemand de doodstraf krijgt en het vonnis is voltrokken, is aan de eis van de wet voldaan. Hij is dan door de wet voor de wet gestorven. De wet heeft geen zeggenschap meer over hem.

Jezus Christus heeft Zich zó één met ons gemaakt, dat Hij de vloek der wet voor ons droeg door voor ons een vloek te worden (Galaten 3:13).

De wet heeft nu geen zeggenschap meer over ons, want in Christus zijn wij door de wet voor de wet gestorven. Nu kunnen wij GODE leven, want wij zijn in Hem ook opgewekt tot nieuwheid des levens (Romeinen 6:2-4).

Christus voldeed aan de eis der wet, nu heerst de genade door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Christus Jezus, onze Heer (Romeinen 5:21).

Lezen: Galaten 3:10-14

8 september

“Denzelven alleen wijzen God zij door Jezus Christus de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen”, zo besluit Paulus zijn brief aan de Romeinen (16:27).

“Door Jezus Christus”. God spreekt nu uitsluitend in de Zoon tot ons (Hebreeën 1:1).

Wij kunnen Hem slechts naderen en eren in en door Jezus Christus. Het Woord zegt in Efeze 5:20 tot Gods kinderen: “Dankt te allen tijd over alle dingen God en de Vader, IN DE NAAM VAN ONZEN HEERE JEZUS CHRISTUS”.

In Kolossenzen 3:17: “Doet het alles IN DE NAAM VAN DE HEERE JEZUS, dankende God en de Vader DOOR HEM”.

God heeft Christus opgewekt uit de doden en Hem de hoogste plaats in het heelal gegeven. “Hij is vóór alle dingen en alle dingen bestaan te zamen door Hem” (Kolossenzen 1:17).

Het is Gods bedoeling dat Christus ook in ons leven de hoogste plaats heeft, dat wij zouden leven door HEM (1 Johannes 4:9).

“Niemand komt tot de Vader dan door MIJ, heeft de Heer gezegd” (Johannes 14:6) en God Zelf heeft gesproken vanuit de hemel: “Deze is Mijn Zoon, de Uitverkorene, hoort naar HEM” (Lukas 9:35 NBG).

Gods wil ten aanzien van Zijn kinderen is, dat zij Zijn Verborgenschap zullen leren kennen, namelijk “Christus, in Wien AL de schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn” (Kolossenzen 2:3).

Gods Geest wil ons dit leren door het Woord van God.
“Hem, de alleen wijze God, zij door Jezus Christus de heerlijkheid IN DER EEUWIGHEID”.

Niet alleen op deze aarde, doch in alle eeuwigheid zullen wij God loven en prijzen door Jezus Christus. Door Jezus Christus, welke is God boven allen te prijzen in der eeuwigheid (Romeinen 9:5).

Ja, wij zullen zijn tot prijs van Zijn heerlijkheid (Efeze 1:12).

Welk een grote en verheven bestemming hebben wij in en door Christus Jezus, onze Heiland.

Reeds op deze aarde mogen we God de Vader eren en loven door Jezus Christus onze Heer.

Eenmaal zullen wij Hem op volmaakte wijze de lof en dank toebrengen. Dan zullen wij in volkomenheid het instrument zijn waardoor Christus Jezus God de Vader in alle eeuwigheid zal verheerlijken.

Lezen: Kolossenzen 3:14-17

9 september

“Want het schepsel is der ijdelheid onderworpen”
(Romeinen 8:20).

De wereld erkent deze uitspraak van Gods Geest niet. Het leven en streven van de mensheid is niet ijdel (vruchteloos), naar men meent. De wetenschap vermenigvuldigt, zij boekt steeds betere resultaten.

Hoe ver is de biologie niet gevorderd in de beheersing van de natuur. De technische wetenschappen bereikten een ongekend hoogtepunt. Ook ten aanzien van de mens, zowel in lichamelijk als in geestelijk opzicht, is de wetenschap buitengewoon vruchtbaar geweest.

De mens is tot grote hoogte opgeklommen, de welvaart steeg en het leven heeft aan aangenaamheid gewonnen.

Het godsdienstige en moreel hoogstaande deel der mensheid stelt alles in het werk om de minderbedeelden in hun geluk te laten delen en de asociale mens op te voeden tot geluk. Wat is er al niet bereikt. Nochtans: “Het ganse schepsel te zamen zucht” (NBG: de ganse schepping in al haar delen zucht), zegt Romeinen 8:22.

God sprak eens tot Israël (Jeremia 2:13): “Mij, den Springader des levenden waters, hebben zij verlaten, om zichzelf bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water houden”.

Zo is het ook ten opzichte van de gehele wereld. Door één mens is de zonde de wereld binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgegaan (Romeinen 5:12).

Door de zonde afgesneden van de Bron van levend water, is alles vruchteloos, wát de mens ook presteert. Het heeft geen eeuwigheidswaarde.

Er is maar één mogelijkheid om verlost te worden uit de banden van zonde en dood, namelijk door Jezus Christus, Gods Zoon.

Hij zegt: “Die in Mij gelooft,elijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik (binnenste) vloeien” (Johannes 7:38).

“Die in den Zoon gelooft, die HEEFT het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem. (Johannes 3:36).

Gods toorn BLIJFT op hem en daarom zullen al zijn werken, hoe hoogstaand en goed ook in eigen oog, volkomen vruchteloos zijn.

Alleen in en door Jezus Christus kan de mens en eenmaal de gehele schepping waarlijk leven, groeien en bloeien tot eer van God.

Lezen: Johannes 7:37-44

10 september

“Want het scepſel is der ijdelheid onderworpen, niet gewillig, maar om diens wil, die het der ijdelheid onderworpen heeft; want wij weten, dat het ganſe ſcepſel te zamen zucht, en te zamen als in barensnood is tot nu toe” (Romeinen 8:20,22).

God zeide tot Adam: “Zo zij het aardrijk om uwentwil vervloekt; en met ſmart zult gij daarvan eten al de dagen uws levens. Ook zal het u doornen en distelen voortbrengen” (Genesis 3:17-18).

De prediker drukt zich aldus uit: “Alles is ijdelheid! Welk voordeel heeft de mens van al zijn arbeid (zwoegen), dien hij werkt onder de zon?”

Wijzende op de altijd terugkerende kringloop der dingen, zegt hij: “Al deze dingen worden zo moede” Prediker 1:8.

De NBG-vertaling zegt: “alle dingen zijn onuitsprekelijk vermoeiend”. “Het is alles ijdelheid en najagen van wind”, is de steeds wederkerende conclusie in Prediker 2.

De ſchepping in AL haar delen is aan de ijdelheid onderworpen.

“Wat man leeft er, die den dood niet zien zal, die zijn ziel zal bevrijden van het geweld des grafs? Sela” (Psalmen 89:49).

De mens ligt gebonden in de greep van zonde en dood en als gevolg daarvan is zijn bestaan zonder vrucht en ijdel.

Nog eenmaal zal deze ſchepping bevrijd worden van deze doem der ijdelheid.

“Want er zal een Rijsje voortkomen uit den afgehouden tronk van Isaï, en een Scheut uit zijn wortelen zal Vrucht voortbrengen”, profeteert Jesaja van de Messias (Jesaja 11:1).

Als Jezus Christus zal wederkomen in heerlijkheid en Zijn heerschappij over deze aarde zal aanvaard hebben, zullen de woestijn en de dorre plaatsen vrolijk zijn en de wildernis zal zich verheugen, en zal bloeien als een roos (Jesaja 35:1).

De bomen zullen elke maand vrucht dragen (Ezechiël 47:12). Dan zal het werk (de vrucht) der gerechtigheid vrede zijn en de werking der gerechtigheid gerustheid en zekerheid (veiligheid) tot in eeuwigheid (Jesaja 32:17).

Het is de gerechtigheid van Jezus Christus, Die nu, met heerlijkheid en eer gekroond, zit aan Gods rechterhand.

Eens zal Hij zitten op de troon van David (Ezechiël 37:24-28) en vanuit Jeruzalem de aarde regeren (Jesaja 2:2-4), met als vrucht vrede, rust en veiligheid.

Lezen: Jesaja 32:15-19

11 september

“Maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve, zeg ik, zuchten in onszelve, verwachtende de zoonstelling, namelijk de verlossing onzes lichaams” (Romeinen 8:23).

Ook wij zelf, wij, Gods kinderen in Christus Jezus onze Heer, zuchten in die verwachting. In Christus zijn wij een nieuwe schepping geworden en mogen we het nieuwe leven door Gods Geest leven.

In Christus zijn wij onttrokken aan de vruchteloosheid waaraan de schepping is onderworpen (Romeinen 8:20).

Wij zijn het eigendom van Christus, Die uit de doden opgewekt is, opdat wij Gode vrucht zouden dragen (Romeinen 7:4), want de wet van de Geest des levens heeft ons in Christus Jezus vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods (Romeinen 8:2).

De Geest van God, Die God rijkelijk over ons heeft uitgestort door Jezus Christus onze Heiland, heeft ons vernieuwd (Titus 3:5-6) en nu kunnen wij door geloof leven tot eer van God.

Echter, ons lichaam is nog NIET verlost.

“Wij hebben deze schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid der kracht zij van God, en niet uit ons” (2 Korinthe 4:7).

Wij verwachten de verlossing van ons lichaam (Romeinen 8:23).

Nu nog zuchten wij, want ons lichaam is nog onderworpen aan ziekte, moeheid en allerlei ongerief.

Gods Geest geeft ons kracht om het nieuwe leven, dat Goddelijk leven is, in dit zwakke lichaam te beleven.

Hij maakt levend door Zijn Geest, Die in ons woont, zegt Romeinen 8:11. Het betekent, dat Gods Geest ons reeds hier, ondanks ons lichaam dat vaak tegenwerkt, in staat wil stellen het leven van Christus te leven.

Wij verwachten het zoonschap, dat inhoudt de verlossing van ons lichaam (Romeinen 8:23). God heeft ons in liefde ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangesteld door Jezus Christus (Efeze 1:5). Hij wil ons daartoe opvoeden.

Eens zal dit vergankelijk lichaam onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke onsterfelijkheid en dan pas wordt het werkelijkheid: "De dood is verslonden tot overwinning" (1 Korinthe 15:54-55).

Deze hoop ligt vast in Christus en daarom verwachten wij het met lijdzaamheid (Romeinen 8:25).

Lezen: Romeinen 8:18-25

12 september

“Het evangelie is een kracht Gods tot zaligheid voor een ieder die gelooft” (Romeinen 1:16).

“Een kracht Gods”. Voor de verkondiging van het evangelie zijn geen boeiende redenaars, die met grote welsprekendheid de mensen moeten overtuigen, nodig.

Het evangelie is AANGAANDE DE ZOON, Gods Zoon, Jezus Christus (Romeinen 1:3-4).

Wanneer CHRISTUS gepredikt wordt, zoals het WOORD ons Hem openbaart, is het Gods kracht, Die werkt aan de harten van de toehoorders.

Het is Gods kracht, dat is Gods Geest, tot zaligheid van een ieder die gelooft.

Welk een wonder van genade is het, dat van ons alleen maar gevraagd wordt te geloven. Geloven dat, wat God zegt aangaande Christus, waar is.

Het is niet moeilijk voor een mens iemand te geloven van wie men weet dat hij de waarheid spreekt. Zodra iemand bereid is zijn tegenstand op te geven, is het Gods kracht Die hem overtuigt, dat hij Jezus Christus als Verlosser nodig heeft.

Gods Geest doet hem die wondere zaligheid smaken, namelijk te geloven in Christus Jezus, Die voor hem stierf.

“Het is tot zaligheid voor een ieder die gelooft”. Tot zaligheid, tot eeuwige zaligheid! Door Gods kracht verlost uit de macht van de zonde!

Er is ook Gods kracht voor nodig om dit te bewerkstelligen. Zijn Geest is het die ons, toen wij gelovig werden, opnieuw deed geboren worden. Die ons het eeuwige leven schonk, dat nieuw leven is. Nieuw leven voor eeuwig.

Het is Gods kracht, Gods Geest, waarmede wij verzegeld zijn geworden (Efeze 1:13). Die ons in staat wil stellen de oude mens af te leggen en de nieuwe mens aan te doen (Efeze 4:22-24).

Vele gelovigen menen dat het genoeg is te weten voor eeuwig gered te zijn. Gods bedoeling is echter dat wij door de Geest ook het nieuwe leven zullen beleven. Dit is door geloof Christus laten wonen in ons hart als Heer en Meester (Efeze 3:17).

Het is Gods kracht, Die ons behouden deed worden, het is ook GODS kracht, Die ons behouden wil doen leven.

In onszelf zijn wij niets, in Christus zijn we méér dan overwinnaars (Romeinen 8:37).

Lezen: Romeinen 1:3-5, 16-17

13 september

Johannes 1:18: “Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in den schoot des Vaders is, Die heeft Hem ons verklaard”.

Het evangelie van Johannes begint met ons te vertellen wie Jezus Christus is: “In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Alle dingen zijn door Hem geworden; in Hem was het leven”.

Hij, het Woord, is vlees geworden. Hij is vol van genade en waarheid ... (vers 17). Hoe groot en heerlijk is Hij, het levende Woord. Deze Christus, de eniggeboren Zoon, die in de schoot des Vaders is, Die heeft ons verklaard.

Ons dit duidelijk te maken, is de kern van het evangelie van Johannes.

Het gaat alles om God de Vader en Zijn verheerlijking. Dit was het levensdoel van de Heer Jezus. Uitsluitend in en door Hem kunnen wij God leren kennen.

“Indien gijlieden Mij gekend had, zo zoudt gij ook Mijn Vader gekend hebben” (Johannes 14:7). Vanuit deze heerlijke waarheid het Johannes-evangelie lezen en overdenken, doet ons in aanbidding neerbuigen voor zulk een God en Vader.

Hem kennen is Jezus Christus kennen, want Hij is de afstraling van Gods heerlijkheid en het uitgedrukte Beeld van Zijn Zelfstandigheid (wezen) (Hebreeën 1:3).

Jezus Christus kennen, is God de Vader kennen, want Hij is God geopenbaard in het vlees (1 Timotheüs 3:16).

Dit is de grote, door mensen niet te vatten verborgenheid Gods.

“En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt”, sprak de Heer (Johannes 17:3).

“Maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon Gods; en opdat gij, gelovende, het leven hebt in Zijn Naam” (Johannes 20:31).

Dit is Gods bedoeling met ons. Jezus Christus heeft ons Hem doen kennen. Hem kennen, is geloven dat Jezus is de Christus, de Zoon van God en gelovende het leven hebben in Zijn Naam.

“En dit is de wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft, dat een ieder, die den Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage” (Johannes 6:40).

Hoe heerlijk Hem te mogen zien met het oog des geloofs en in en door Hem onze God en Vader!

Lezen: Johannes 1:1-18

14 september

“Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in den schoot des Vaders is, Die heeft Hem ons verklaard” (Johannes 1:18).

“De eniggeboren Zoon, Die in de schoot des Vaders is”. De Heer Zelf legt deze waarheid als volgt uit: “Ik en de Vader zijn één” (Johannes 10:30).

Daarom kon Hij zeggen: “Die Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien” (Johannes 14:9).

Jezus Christus heeft ons God doen kennen, want wie Hem gezien heeft, heeft de Vader gezien. “Indien gijlieden Mij gekend had, zo zoudt gij ook Mijn Vader gekend hebben”, heeft Hij gezegd (Johannes 14:7).

Deze Heer, het eeuwige Woord, is vlees geworden en heeft onder ons gewoond. “Ik en de Vader zijn één”. In Hem heeft God Zichzelf gegeven. “Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.” (Johannes 3:16).

Jezus Christus is het Brood des levens, dat uit de hemel nedergedaald is. Hij gaf Zichzelf voor het leven der wereld (Johannes 6:51).

Hoe groot en wonderlijk is deze Goddelijke eenheid in Zijn openbaring van de hoogste liefde. “Die in Mij gelooft, gelooft in Mij niet, maar in Dengene, Die Mij gezonden heeft. En die Mij ziet, die ziet Dengene, Die Mij gezonden heeft” (Johannes 12:44-45).

Hoe belangrijk is het voor het kind van God zijn Heer en Heiland te kennen! In Efeze 1:17 bidt Gods Geest bij monde van Paulus: “Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis”.

D.w.z. om HEM RECHT TE KENNEN.

In Filippenzen 3:8 lezen we: “Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om DE UITNEMENDHEID DER KENNIS VAN JEZUS CHRISTUS, mijn Heere” en in vers 10 “Opdat ik HEM KENNE”.

In Kolossenzen 2:2-3 staat: “Tot kennis der verborgenheid van God en de Vader, en van CHRISTUS; In Denwelken al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn”.

Dit is immers het nieuwe leven in ons, de enige waarachtige God te kennen en Jezus Christus Die Hij gezonden heeft (Johannes 17:3).

Jezus Christus kennen, is onze God en Vader kennen!

Lezen: Johannes 12:44-50

15 september

Het leven in gemeenschap met Jezus Christus, onze Heer, en met God onze liefdevolle Vader is een wonderlijk en heerlijk leven. Het is metterdaad wandelen in het licht, zoals 1 Johannes 1 dat beschrijft.

In vers 4 zegt Johannes: “Deze dingen schrijven wij, opdat onze blijdschap vervuld zij”.

Onze blijdschap, dat is de blijdschap van Johannes en van al Gods kinderen die in het licht wandelen, die ook de gemeenschap, de vertrouwelijke omgang met de Heer smaken. Wandelen in het licht heft ons boven al de omstandigheden uit.

“Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij”, zegt David in Psalm 23:4.

Als Hij bij ons is, is het altijd licht, want Hij is HET LICHT.

Als we de weg soms niet meer zien en alles uitzichtloos lijkt, behoeven we niet anders te doen dan maar stil achter de Heer aan te wandelen, of anders gezegd: “Ons maar stap voor stap te laten leiden door Gods Geest, die in ons woont”.

Wij mogen ons volkomen, dat is met ALLES wat ons deert en met alles wat ons overkomt, hetzij vreugde of smart, geheel aan onze hemelse Vader toevertrouwen. Hij wil gaarne geheel de leiding in handen nemen.

Het is Gods bedoeling dat wij in Zijn licht wandelen. Met Hem in Zijn Vaderhuis verkeren en als kind onze handen in de Zijne leggen.

Het is tevens Zijn bedoeling dat Christus Jezus onze Heiland ook onze Heer en Meester is en dat Hij als zodanig in ons hart mag wonen.

Als we zo in gemeenschap leven, is onze blijdschap volkomen. Dan is ons hart vol vrede, die nimmer van ons wijkt, omdat de Heiland Zelf onze vrede is.

Wij mogen al eens geneigd zijn de moed op te geven of ons door omstandigheden te laten neerdrukken.

Als wij Hem dit alles toevertrouwen en we door Gods Geest en Gods Woord eraan worden herinnerd met welk een onuitsprekelijke Goddelijke liefde wij begenadigd zijn, zal vreugde ons hart vervullen en Zijn licht ons omstralen.

Wandelen in het licht is synoniem met wandelen in de liefde als Gods geliefde kinderen (Efeze 5:2).

Lezen: 1 Johannes 1

16 september

God is nu, in deze tijd van genade, bezig Zich een volk voor Zijn Naam uit de heidenen aan te nemen (Handelingen 15:14).

Ieder die in Jezus Christus gelooft, behoort tot dat volk, zowel joden als niet-joden. Ook met het volk Israël gaat God Zijn eigen weg. Al de beloften hen gegeven, zullen ooit in vervulling gaan, want het Woord Gods kan nooit gebroken worden.

Als het volk dat God Zich NU voor Zijn Naam vergadert voltallig is, zal Hij tot Israël WEDERKEREN en de vervallen hut van DAVID wederopbouwen (Handelingen 15:16). Vers 16 zegt duidelijk: “DAARNA zal Ik wederkeren”.

Het is ONmogelijk dat WIJ in plaats van Israël zouden zijn. Wij zijn leden van het Lichaam van Christus en behoren tot de Gemeente die Zijn lichaam is (Efeze 1:23). Deze verborgenheid Gods heeft Hij pas aan Paulus geopenbaard.

Op Gods tijd neemt Hij de Gemeente van de aarde weg (1 Thessalonicenzen 4:13-17) en daarna zal Hij de draad met Israël weer opnemen.

Toen Israël de Christus verwierp, heeft God dat volk terzijde gezet. Er is een gedeeltelijke verharding over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat en aldus zal gans Israël behouden worden (Romeinen 11:25-26).

Want, zo luidt de tekst verder: “De Verlosser zal uit Zion komen”.

Eerst als de volheid der heidenen is ingegaan, zal Christus in heerlijkheid wederkomen en Zijn heerschappij als Messias van Israël aanvaarden. Dan zal gans Israël zalig worden.

Na de opname van de gemeente krijgt satan vrij spel. Dan komt de periode van de grote afval en de grote verdrukking. Israël, dat nog steeds weigert Christus als Messias te erkennen, zal de antichrist als zodanig aanvaarden.

Het boek der Openbaring vertelt ons over deze tijd.

Johannes was op de DAG DES HEREN in de geest, staat in Openbaring 1:10. Deze Dag, waarover ook Maleáchi 4:5 spreekt, zal vreselijk zijn.

Wij, die nu de Heer toebehoren, zullen, als die Dag begint, boven zijn in de heerlijkheid met onze Heer en Heiland.

Lezen: Handelingen 15:14-18

17 september

De Gemeente van Christus heeft een geheel aparte plaats in het heilsplan Gods. In de Evangeliën en in het Oude Testament wordt over Christus als Hoofd van de Gemeente, Zijn lichaam, in het verborgen geschreven.

Deze verborgenheid Gods is verborgen gebleven totdat God het door openbaring aan de apostel Paulus bekend gemaakt heeft (Efeze 3:2-3).

Vooraf in de brieven aan de Efeziërs en de Kolossenzen legt Gods Geest ons de Goddelijke Verborgenheid: “Christus en Zijn Gemeente”, uit.

Iedereen, die in Christus Jezus gelooft, wordt door Gods Geest tot de Gemeente toegevoegd.

Christus, het Hoofd van de Gemeente en dus ook ons Hoofd, heiligt de Gemeente en reinigt haar door het waterbad met het Woord om haar heerlijk, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks voor Zich te stellen, eenmaal Boven in Zijn heerlijkheid (Efeze 5:25-27).

De gelovigen van vóór het kruis behoren niet tot deze Gemeente. De Gemeente is geboren toen Gods Geest werd uitgestort (Efeze 2:15-22) en God is bezig haar op te bouwen tot de mate van de grootte der volheid van Christus (Efeze 4:12-13). Op de door Hem vastgestelde tijd haalt Hij de Gemeente Thuis.

“Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den

Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen. Zo dan, vertroost elkander met deze woorden.” (1 Thessalonicenzen 4:16-18).

Ook 1 Korinthe 15:50-54 spreekt over deze Opname. Wij, leden van Zijn lichaam, komen niet in het oordeel.

Als wij Boven zijn, zal 2 Thessalonicenzen 2:3-12 in vervulling gaan: “En zal de zoon des verderfs, Gods tegenstander, zich openbaren”.

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk, dat wij niet Israël zijn. Israël verwacht een aards koninkrijk geregeerd door Christus, hun Messias.

Als het zover is, zal Mattheüs 28:18-19 in vervulling gaan en zal Israël de wereldevangelisatie ter hand nemen.

Lezen: 1 Thessalonicenzen 4:13-17

18 september

De Heilige Geest is een kracht en een Persoon. In Johannes 14:16-17 en 26 noemt de Heiland Hem: “De Trooster, de Geest der Waarheid”, Die ons alles wil leren. Ook Johannes 15:26 spreekt van Hem als de Trooster, de Geest der Waarheid, Die van de Vader uitgaat.

In Johannes 16:7-9 lezen we dat de Geest de wereld zal overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel, en in 16:13-14 zegt de Heer van Hem, dat Hij niet uit Zichzelf zal spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. “Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen”.

In Mattheüs 3:16-17 zien wij de Geest in de gedaante van een duif op Jezus Christus nederdalen. Reeds uit deze enkele schriftgedeelten blijkt heel duidelijk dat de Heilige Geest een Persoon is.

De uitdrukking “Drieëenheid” komt in de Bijbel niet voor. Het is God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest. Dit is een groot mysterie en met menselijk verstand niet te doorgronden.

De Heer Jezus zei tot de Samaritaanse vrouw: “God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid” (Johannes 4:24).

Deze uitspraak maakt het voor ons nog moeilijker om het mysterie “God” te begrijpen. We kunnen ons alleen maar in aanbidding neerbuigen voor Hem en geloven wat het Woord ons aangaande Zijn persoon openbaart. De Bijbel, Gods Woord, is geïnspireerd door de Heilige Geest.

Profetie is nooit voortgekomen uit de wil van een mens, maar door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken, zegt 2 Petrus 1:21 (NBG).

Dit slaat op het Oude Testament Het Nieuwe Testament bevat het evangelie aangaande de Zoon Gods, Jezus Christus (Romeinen 1:1-6).

Dit evangelie is niet naar de mens of van een mens ontvangen of geleerd, maar door openbaring van Jezus Christus (Galaten 1:12).

Het is Gods Woord geïnspireerd door de Geest en daarom ook alleen maar te verstaan door mensen die in de Zoon hebben geloofd, Gods Geest in hun hart hebben en zich door Hem laten leiden (1 Korinthe 2:12-13).

Lezen: Johannes 16:7-15

19 september

Over de doop des Geestes, Zijn uitstorting, lezen we in Handelingen 2. Toen, op het Pinksterfeest te Jeruzalem, is de belofte vervuld, die de Heer heeft gedaan in Johannes 14:16-17 en die Hij in herinnering bracht in Handelingen 1:4.

“En Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid; Namelijk den Geest der waarheid, Welken de wereld niet kan ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem; want Hij blijft bij ulieden, en zal in u zijn”, sprak de Heer (Johannes 14:16-17).

De uitstorting van de Heilige Geest, beschreven in Handelingen 2, is een éénmalige gebeurtenis. Evenals Christus éénmaal voor de goddelozen is gestorven, is de Heilige Geest éénmaal uitgestort. “Johannes doopte wel met water, maar gij zult met den Heiligen Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen”, zei de Heer (Handelingen 1:5).

1 Korinthe 12:13 spreekt over deze doop: “Want ook wij allen zijn door een Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt”.

“Tot één lichaam gedoopt”. Eén lichaam, de Gemeente van Christus. Deze doop of uitstorting van de Geest was het begin van de vervulling van de beloften uit Joël 2.

Als de uitstorting heeft plaats gehad en de joden denken, dat de discipelen dronken zijn, staat Petrus op en zegt: “Want deze zijn niet dronken, gelijk gij vermoedt; want

het is eerst de derde ure van de dag. Maar dit is het, wat gesproken is door de profeet Joël” (Handelingen 2:15-16).

Petrus wil de joden duidelijk maken wat er eigenlijk heeft plaats gevonden. Het was een gebeurtenis zoals omschreven in Joël. Hoe had Petrus het hen anders en beter moeten uitleggen?

De totale vervulling kon het niet zijn, want die moet nog komen. Joël slaat op de bekering van Israël.

Ook Zacharia 12:10 spreekt over de belofte van de Geest aan Israël. Het slaat alles op de bekering van Israël, zoals ook Hosea 3:4-5 deze beschrijft.

Het is nog steeds toekomst, want eerst zal de antichrist komen en over Israël heersen.

Lezen: Handelingen 2:1-16

20 september

Dat de uitstorting van de Heilige Geest te Jeruzalem inderdaad niet de volledige vervulling kon zijn van Joël 2:28-31, blijkt uit het antwoord van de Heer: “Het komt u niet toe, te weten de tijden of gelegenheden, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft”, toen de discipelen Hem vroegen naar het herstel van het koningschap van Israël (Handelingen 1:6-7).

Hier was dus niet van afstel, doch van uitstel sprake. De uitstorting van de Heilige Geest werd gevolgd door een vervulling met de Geest van iedere discipel afzonderlijk (Handelingen 2:4).

Handelingen 8:14-17 vertelt dat ook de SAMARITANEN de Heilige Geest ontvingen.

In Handelingen 10:44-46 lezen we, dat over de HEIDENEN de gave van Gods Geest werd uitgestort.

Volgens Handelingen 19:3-7 ontvingen ook de JODENGENOTEN de Heilige Geest. Deze mensen wisten toen nog niet meer dan wat Johannes de Doper had gepredikt.

Het is of de Heilige Geest extra duidelijk wil maken, dat er geen onderscheid meer is tussen joden, heidenen, enz. Allen tezamen behoren ze tot dat ene Lichaam, de Gemeente van Christus, door die ene doop van de Geest.

Vanaf toen woónt de Heilige Geest in elk kind van God (1 Korinthe 3:16).

Romeinen 8:2 zegt: “Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods”.

Ieder die in Christus Jezus gelooft, is in Hem en IS vrijgemaakt door de Geest. Gods Geest is het Die hem opnieuw deed geboren worden (Johannes 3:5).

Gods Geest, Die HIJ rijkelijk over ons heeft uitgestort door Jezus Christus onze Heiland, zegt Titus 3:5-6.

ELK kind van God heeft Gods Geest in zijn hart en door deze Geest is Gods liefde in zijn hart uitgestort (Romeinen 5:5).

Wij kunnen Gods Geest niet ontvangen, of ons door Hem laten vullen, door “oplegging van handen”. Efeze 5:18 zegt: “WORDT vervuld met de Geest”.

Het is niet anders dan onszelf verliezen in Christus.

“Niet ik, maar Christus leeft in mij” (Galaten 2:20). Hoe minder plaats voor mijzelf, hoe meer voor Gods Geest in mijn hart.

GOD heeft ons de Geest tot onderpand gegeven (2 Korinthe 1:22) en door deze Geest mogen wij het nieuwe leven door geloof leven.

Lezen: 2 Korinthe 1:20-22

21 september

In het Oude Testament wordt dikwijls over de Geest Gods of de Geest des Heren geschreven.

Uit vele schriftgedeelten blijkt, dat de Geest in vorige bedelingen steeds met een bepaald doel in een gelovige of in Israël werkzaam was. Wij geven slechts enkele aanhalingen.

In Exodus 31:2-5 lezen we hoe Bezáleël vervuld werd met Gods Geest om allerlei kunstig werk te doen voor de tabernakel.

In Richteren 3:10 komt de Geest des Heren over Othniël, opdat hij Israël richtte en ten strijde zou trekken.

In Richteren 14:6 staat: “Toen werd de Geest des HEEREN vaardig over Simson”.

Van Saul lezen we in 1 Samuël 16:14, dat de Geest des HEEREN van hem was geweken.

In 2 Samuël 23:2 zegt David: “De Geest des HEEREN heeft door mij gesproken, en Zijn rede is op mijn tong geweest”.

Jesaja 63:10-12 spreekt van Israël en zegt van hen dat zij wederspanning waren en de Heilige Geest bedroefden. “Waar is Hij, Die Zijn Heilige Geest in het midden van hen (in hun binnenste) stelde?”, zegt vers 11.

Pas in Johannes 1:32 lezen we dat de Heilige Geest op Jezus Christus BLEEF.

De Heer zei in Johannes 7:38-39: “Die in Mij gelooft, gelijkewijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters

zullen uit zijn buik vloeien. (En dit zeide Hij van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was)”.

In het Oude Testament kwam de Heilige Geest op een gelovige of in Israël als er een speciale taak was te vervullen.

Na de uitstorting WOONT Hij, volgens Handelingen 2, in de Gemeente en in iedere gelovige afzonderlijk.

In Christus Jezus zijn wij, nadat wij het Woord der waarheid, het evangelie onzer zaligheid gehoord hebben; in Hem zijn wij ook, nadat wij GELOOFD HEBBEN, verzegeld met de Heilige Geest der belofte, Die het onderpand is van onze erfenis (Efeze 1:13-14).

Deze heerlijke zaligheid is het deel van elke gelovige. Het is IN HEM, in Christus onze Heer. De Geest woont ook in de Gemeente. Het is derhalve als Efeze 4:4 zegt: “Eén Lichaam en één Geest.

Lezen: Efeze 1:13-14

22 september

Het is zulk een grote en heerlijke genade van God dat Hij ons van Zijn Geest heeft gegeven. In Christus heeft God ons verlost van onze zondesschuld.

Niet alleen dat, Hij heeft ons in Christus doen sterven en ons met Hem weer opgewekt tot NIEUW leven. Het is Gods kracht, Gods geest, Die dat heeft gedaan.

Wij zijn nu in Christus Jezus gerechtvaardigd en in Hem voor God heilig en onberispelijk (Efeze 1:4). Dit is onze positie in Christus en die is eeuwig en onveranderlijk.

Toen wij behouden werden, werden wij in Christus een NIEUWE SCHEPPING (2 Korinthe 5:17). Aan deze nieuwe schepping, het nieuwe leven in ons, is Gods Geest onlosmakelijk verbonden.

Wijzelf zouden dit nieuwe leven, dat Goddelijk leven is, nimmer tot ontplooiing kunnen brengen of het kunnen stimuleren. Hiertoe is Gods kracht, Gods Geest, nodig.

God schonk ons Zijn Geest in ons hart, ja, Hij heeft Hem ons als onderpand van onze erfenis gegeven. Hij heeft ons er mede verzegeld en dat is voor eeuwig (Efeze 1:13-14).

Wij mogen ons nu geheel aan de leiding van Zijn Geest toevertrouwen en door geloof de Geest in ons de vrijheid geven het nieuwe leven tot openbaring te brengen. Dat nieuwe leven is: "Christus in ons".

Natuurlijk is het dat, want bij God en in Zijn Woord gaat het alles uitsluitend om Christus de Heer. Hij is alles voor God en Hij moet dat ook voor ons zijn.

Gods Geest wil dit en niets anders in ons bewerken. Hoe geweldig is het dat in ons, eens verloren zondaars, zulk een Goddelijk leven werkt.

Gods Heilige Geest is onze Trooster, onze Leidsman Die ons Christus doet kennen in Zijn grootheid en liefde.

Hij getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn, opdat wij hieraan nooit meer zouden twifelen. Door Hem roepen wij: “Abba, Vader” (Romeinen 8:15-16).

Lezen: Romeinen 8:14-17

23 september

“En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing” (Efeze 4:30).

In 1 Thessalonicenzen 5:19 vermaant het Woord ons: “Blust de Geest niet uit”. Toen wij gelovig werden, heeft God ons Zijn Geest gegeven. Gods Geest heeft het geloof in ons gewekt en heeft ons doen herboren worden tot nieuwe mensen. God heeft zelfs Zijn liefde in ons hart uitgestort door de Heilige Geest (Romeinen 5:5).

De bedoeling van onze God en Vader met ons is, dat wij nu ook door de Geest zullen gaan wandelen, zodat wij niet meer aan het begeren van ons vlees voldoen (Galaten 5:16-17). Door de Geest wandelen is: “Christus onze Heer tot ons levensdoel maken”.

De Heiland heeft gezegd, dat Gods Geest HEM zou verheerlijken, “want Hij zal het uit het MIJNE nemen en het u verkondigen” (Johannes 16:14).

Gods Geest, Die in ons woont, zal ons steeds Jezus Christus voor ogen stellen. Hij wil ons leren onze Heer waardig te wandelen.

“HEM in alles te behagen, in alle goed werk vrucht te dragen en op te wassen in de rechte kennis van God” (Kolossenzen 1:10; NBG). Als wij ons zo volkomen aan onze Heer toevertrouwen willen en Hem de eerste plaats in ons leven willen geven, zal Gods Geest Hem in ons verheerlijken.

Hij zal ons Hem doen zien in Zijn schoonheid en grootheid. Hij zal ons oog verlichten, opdat wij Gods Woord recht zullen verstaan en kunnen weten - en aan de hand van het

Woord kunnen toetsen - wat de Heer welbehagelijk is (Efeze 5:10).

Zulk een leven is leven door de Geest, het is door geloof Gods Geest toestaan het nieuwe leven in ons te leven. Dit gaat ten koste van ons eigen ik.

We wandelen dan niet meer naar het begeren van het vlees, doende onze eigen wil, doch laten het Woord van Christus rijkelijk in ons wonen en doen alles in Zijn Naam, dankende God de Vader door Hem (Kolossenzen 3:16-17).

We kunnen ook de Geest bedroeven door zelf het heft geheel of voor een deel in handen te houden. We kunnen ons leven geheel naar eigen wens leven, misschien wel onder vrome voorwendsels en zo Gods Geest doven.

Dan missen we de vrede en blijdschap van de vertrouwelijk omgang met onze Heer.

Lezen: Kolossenzen 3:15-17

24 september

In Efeze 1:17 bidt de Geest door Paulus voor de gelovigen: “Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der WIJSHEID en der OPENBARING in ZIJN KENNIS” (Efeze 1:17).

In Kolossenzen 1:9-11 vinden we dezelfde bede: “Waarom ook wij, van dien dag af dat wij het gehoord hebben, niet ophouden voor u te bidden en te begeren, dat gij moogt vervuld worden met de KENNIS van Zijn wil, in alle WIJSHEID en GEESTELIJK VERSTAND; Opdat gij moogt wandelen waardiglijk den Heere, tot alle behagelijkheid, in alle goede werken vrucht dragende, en wassende in de KENNIS VAN GOD”.

Dit zijn wel de hoogste gaven van Gods Geest. Wijsheid en geestelijk verstand om Hem recht te kennen, om op te wassen in deze kennis van God.

Ook 1 Korinthe 12 noemt deze gave des Geestes het eerst. Vers 8: “Want dezen wordt door den Geest gegeven het woord der wijsheid, en een ander het woord der kennis, door denzelfden Geest”.

Streeft naar de hoogste gaven, vermaant het Woord in vers 31 van 1 Korinthe 12 en dan wordt ons een weg gewezen, die nog veel verder omhoog voert, die “nog uitnemender is”. Het is de liefde.

Al die gaven die Gods Geest nu aan de gelovigen toedeelt gelijk HIJ wil (1 Korinthe 12:11) zullen eens ophouden, want als we Boven zijn, zullen wij Hem in volkomenheid kennen.

De liefde echter vergaat nimmermeer (1 Korinthe 13:8).
Zij is eeuwig, want zij is verpersoonlijkt in Christus Jezus,
onze Heer.

Door de Heilige Geest heeft God Zijn liefde in ons hart
uitgestort (Romeinen 5:5). Gods Geest wil ons in die liefde
wortelen en gronden, opdat wij tezamen in staat zullen zijn
te vatten hoe groot de breedte en lengte en diepte en
hoogte is en bekennen de liefde van Christus, die de
kennis te boven gaat (Efeze 3:17-19).

Hem liefhebben wekt het verlangen in ons hart om Hem
te kennen. Hem kennen, doet ons Hem liefhebben.

Gods Geest wil ons graag schenken wijsheid en geestelijk
inzicht om door het Woord onze Heer en Heiland recht
te leren kennen en in Hem onze God en Vader.

Lezen: Efeze 3:14-19

25 september

In 1 Korinthe 12 wordt geschreven over verschillende werkingen van Gods Geest. Vers 11 zegt daarop uitdrukkelijk dat de Geest een ieder in het bijzonder toedeelt gelijk HIJ wil.

God de Heilige Geest werkt geheel vrijmachtig en soeverein naar Zijn wil. De verborgenheid van de wil van God de Vader is, naar Zijn welbehagen, dat Hij Zich in Hem had voorgenomen, om al wat in de hemelen en op de aarde is onder één Hoofd, dat is CHRISTUS, te vergaderen (Efeze 1:9-10).

CHRISTUS, het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene der ganse schepping, die vóór alles is. Hij is het Hoofd van de Gemeente en in Hem woont de ganse volheid (Kolossenzen 1:15-20).

Christus de Heer is voor God ALLES, Christus en Zijn verheerlijking is ook het ALLES, het ENIGE doel van God de Heilige Geest.

Vele gelovigen willen in tongen spreken, de gave der genezing hebben of kunnen profeteren. Ze denken anderen geestesgaven te kunnen geven of ze met de Geest te kunnen vullen door oplegging van handen. Ze verliezen geheel uit het oog dat het Gods Geest alleen gaat om Christus Jezus de Heer en Zijn verheerlijking.

Gods bedoeling is, dat wij HEM zullen leren kennen (Filippenzen 3:8,10; Efeze 3:18-19; Efeze 1:17 enz.).

Hem leren kennen kan uitsluitend door, onder de leiding van Gods Geest, gelovig Gods Woord te lezen en te herlezen.

Als wij Christus als HEER in ons hart heiligen (1 Petrus 3:15 NBG), Hem te behagen ons verlangen is, kan Gods Geest met en in ons doen wat HIJ wil.

Christus de Heer en Meester van ons leven doen zijn, is de vrucht van de werking van Gods Geest in ons. Dit is Zijn bedoeling.

We lezen niet in Gods Woord dat iemand zich rechtstreeks tot de Heilige Geest richt. Alles gaat om Christus en Zijn verheerlijking en in Hem om Gods verheerlijking.

Hoe meer we ons verliezen in Christus, hoe meer we vervuld worden met de Geest. Het is ook alleen door de Geest dat wij kunnen zeggen en beleven: "Jezus is HEER" (1 Korinthe 12:3).

Lezen: Efeze 1:15-23

26 september

Op welk een wonderlijke wijze heeft God ons toch verlost uit de macht van zonde en dood. Hij gaf hiertoe Zichzelf in de Zoon Zijner liefde, Jezus Christus onze Heer. Hem heeft Hij geoordeeld.

Hem deed Hij in de dood gaan, opdat wij van oordeel en dood verlost zouden worden. Een aardse rechter zou zoiets nooit kunnen doen, want het komt niet te pas een ander in de plaats van de schuldige te straffen.

Jezus Christus echter heeft Zich zo volkomen met ons vereenzelvigd. Wij zijn met Hem samengegroeid (Romeinen 6:5).

Toen God Hem strafte, Hem verliet om onze zonden en Hem in de dood liet gaan, werden wij gestraft en stierven wij in Hem.

Onze zonden, het kwaad dat wij deden, droeg Hij op het kruis, onze zondenatuur, ons zondige wezen, ging met Hem in de dood. Wij zijn volkomen één met Hem geworden. Niet alleen in Zijn dood, maar, en wat meer is, ook in Zijn opstanding. Door Zijn dood zijn wij uit Adam gegaan, door Zijn opstanding in Christus gekomen.

Wij zijn met Hem samengegroeid in Zijn opstanding (Romeinen 6:5). Wij stierven in Hem en stonden als nieuwe mensen op in Hem. Nu mogen wij in NIEUWHEID des levens wandelen (Romeinen 6:4). In Hem opgestaan mogen we leven voor God.

Er was ook geen andere mogelijkheid om ons deelgenoot te maken van het Goddelijke leven. Ook al was onze zondesschuld betaald, toch zouden we in wezen zondaars zijn gebleven, want we zijn het door geboorte.

In Adam werd de zonde onze heer en meester. God heeft hieraan op zeer radicale wijze een einde gemaakt door ons in Christus te laten sterven en ons in Hem op te wekken tot NIEUW leven.

Deze heerlijke feiten mogen we in geloof aanvaarden, want God zegt het in Zijn Woord. Deze verlossingswaarheden liggen vast in Christus.

Wij zijn door Zijn bloed (leven) gerechtvaardigd (Romeinen 5:9) en door Zijn dood RECHTENS vrij van de zonde (Romeinen 6:7-8).

Wie zal ons beschuldigen? GOD is het Die ons rechtvaardigt en Hij is de Allerhoogste (Romeinen 8:33-35).

Lezen: Romeinen 6:4-11

27 september

Vervuld met de Heilige Geest sprak de apostel Petrus tot de oversten van Israël over Jezus Christus. Hij besloot zijn toespraak met: “Want er is ook onder de hemel geen andere Naam, die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig worden” (Handelingen 4:8-12).

“Geen andere Naam”, let wel, hij zei niet “geen andere godsdienst dan de christelijke”, doch geen ander NAAM.

Het evangelie Gods is aangaande Zijn Zoon. Het gaat uitsluitend om Zijn Persoon, de persoon van Jezus Christus.

De mens, die van nature zeer godsdienstig is, heeft al spoedig om het evangelie een godsdienstig systeem gebouwd en talloze kerken met de mooiste liturgieën en ceremonieën. Het is alles in lijnrechte tegenspraak met Gods Woord.

Er is geen andere NAAM onder de hemel gegeven om zalig te worden. Wie behouden wil worden, kan dit uitsluitend door het evangelie Gods aangaande Zijn Zoon te geloven. In de Christus Gods geloven, Hem erkennen als Verlosser en Zaligmaker.

De enige godsdienst die God Zelf heeft ingesteld, was de godsdienst der Israëlieten. Toen Christus het werk had volbracht, scheurde God de voorhang van het Heilige der heiligen van boven naar beneden doormidden en daarmee zette Hij een punt achter de joodse erediensten.

Het grote werk der verlossing van Gods Zoon heeft ELKE godsdienst waardeloos gemaakt. Het is onmogelijk God te behagen door plechtige bijeenkomsten, mooie liturgieën,

goede christelijke deugden of wat dan ook. Er is maar één mogelijkheid om behouden te worden, namelijk door Jezus Christus.

De mens kan uitsluitend gerechtvaardigd worden om niet, uit Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus (Romeinen 3:24). Het is voor allen en tot allen die GELOVEN (Romeinen 3:22).

Hoe wonderbaar is Zijn Naam, de Naam van Hem die voor ons leed en stierf.

God gaf Hem een Naam BOVEN alle Naam, opdat in de Naam van Jezus eens alle knie zich voor Hem zou buigen en alle tong zou belijden: "Jezus Christus is Here tot heerlijkheid van God de Vader" (Filippenzen 2:9-11).

Lezen: Handelingen 4:5-12

28 september

“Er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden” (Handelingen 4:12).

God heeft, in Zijn oneindige liefde tot de mens, Zelf geheel het plan der verlossing volbracht in Jezus Christus Zijn geliefde Zoon.

Het was reeds gereed vóór de nederwerping der wereld en in de volheid des tijds ten uitvoer gebracht (1 Petrus 1:20; Galaten 4:4).

“En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, alzo moet de Zoon des mensen verhoogd worden; opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe” (Johannes 3:14-16).

Dit is het wonderbare van Zijn liefde. De mens, gebonden aan satan, zonde en dood en daardoor volkomen weerloos, behoeft niets anders te doen dan de reddingsboei vast te grijpen die God hem toewerpt in Jezus Christus.

Het is zo eenvoudig als het voor de Israëlieten was, toen een menigte slangen hen aanviel. Ze behoefden maar een blik te werpen op de koperen slang, die Mozes op een paal had bevestigd en zij waren genezen van de giftige beet (Numeri 21:4-9).

Jezus Christus, God van alle eeuwigheid, is als Zoon des mensen genageld aan het vloekhout des kruises ten behoeve van ons.

Wie in hem gelooft, is genezen van de vloek der zonde en heeft eeuwig leven. Had God het gemakkelijker voor ons kunnen maken?

Welk een hoge prijs moest worden betaald om de mensen te kunnen verlossen! Christus moest mens worden om te lijden en te sterven en zo het oordeel Gods te dragen, dat wij verdiend hadden.

Door Zijn opstanding bewees Hij volkomen aan het recht Gods te hebben voldaan. Er is geen andere NAAM om behouden te worden, er is ook geen andere Naam om behouden te kunnen léven.

Het is alles om Christus en om Hem alleen. In en door Hem mogen wij, die geloven, het nieuwe leven door geloof leven.

Lezen: Johannes 3:14-18

29 september

“Werkt niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven”, sprak de Heer Jezus tot de schare die Hem volgde (Johannes 6:27).

Zij hadden de dag tevoren gezien, hoe Hij met vijf broden en twee vissen een menigte van ongeveer 5000 mensen verzadigde en hoe er nog twaalf volle korven brood overbleven (Johannes 6:1-14).

“Ik ben dat levende Brood, dat uit den hemel nedergedaald is; zo iemand van dit Brood eet, die zal in der eeuwigheid leven” (Johannes 6:51).

“Werkt niet om de spijs die vergaat”. Is dit eigenlijk geen onmogelijke zaak om van de mens te verlangen? Ieder mens werkt om den brode. Zoveel mogelijk verdienen om een zo rijk mogelijke boterham.

De gehele samenleving is hierop gebaseerd. Het is het levensdoel van de mens. Het goed hebben op deze aarde om naar hartelust te kunnen genieten van al wat de wereld biedt.

“Hun binnenste gedachte is dat hunne huizen zullen zijn in eeuwigheid”, zei de psalmist reeds (Psalm 49:12).

Men wil “Gode nog wel het Zijne geven”, godsdienstig zijn en goede werken doen, doch, en dit is HET belangrijkste, eerst een goede boterham. Daarvoor wordt gewerkt en gezwoegd.

“Werkt NIET om de spijs die vergaat”. Met deze woorden ontnemt de Heer aan heel dat streven van de mens zijn belangrijkheid.

“Ik ben het levende brood” en met deze uitspraak van de Heer verliest de godsdienst met al zijn vroomheid en goede werken zijn nut en wordt geheel waardeloos.

DIT is het werk Gods en dit is alleen belangrijk:
“GELOVEN in Hem, Die Hij gezonden heeft: Jezus Christus, Gods Zoon” (Johannes 6:29).

HIJ is HET Brood, het Brood des levens. Buiten Hem is heel ons leven en streven nutteloos. Met en in Hem heeft het eeuwigheidswaarde. Hem geloven, Hem eten en drinken, Hem tot levensdoel maken, zet AL het andere in ons leven op de laatste plaats.

“Deze rede is hard, wie kan dezelve horen?”, was het antwoord van de mens (Johannes 6:20).

Zij is ook hard, want het gaat ten koste van onszelf, als HIJ de Eerste wordt in ons leven.

Jezus Christus is het levende Brood.

Wie dit Brood eet, zal in eeuwigheid leven.

Lezen: Johannes 6:26-29, 47-51

30 september

In 1 Petrus 5:10 lezen we: “De God nu aller genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, nadat wij een weinig tijds zullen geleden hebben, Dezelve volmake, bevestig, versterke, en fondere ulieden”.

Het heerlijke van Gods genade is, dat zij gegrond is op Goddelijk recht. Goddelijk recht is een van de meest wonderlijke openbaringen van Gods liefde.

God gaf Zichzelf in de Zoon Zijner liefde. Deze Zoon Zijner liefde heeft door Zijn leven, Zijn lijden en Zijn dood volkomen aan het recht Gods voldaan. In Hem kan God nu zijn: “De God van ALLE genade”. Gods gerechtigheid door het geloof van Jezus Christus is tot allen en over allen die geloven, zonder onderscheid (Romeinen 3:22).

Ons, die geloven in Christus de opgestane Heer, heeft God geroepen tot Zijn eeuwige heerlijkheid. Voor ons is Hij de God van alle genade. Uit genade zijn wij zalig geworden door geloof (Efeze 2:8).

Uit Zijn genade mogen wij nu leven door geloof.

Genade is pure Goddelijke liefde uitgestort over ons die in onszelf tot niets goeds in staat zijn. Genade sluit elke verdienste van onze kant uit. Uit Zijn genade leven is niets van onszelf verwachten, doch alles van Hem.

God heeft ons in Christus geroepen tot Zijn eeuwige heerlijkheid. IN CHRISTUS, in HEM heeft God ons begenadigd (Efeze 1:6). In HEM schenkt Hij ons Zijn overvloed van genade.

Genade om in en door onze Heiland te leven.

Genade om onze weg met blijdschap te gaan, hoe de omstandigheden ook mogen zijn.

Genade om stil te zijn in Hem en ons geheel en al aan Hem toe te vertrouwen.

Wij zijn om niet gerechtvaardigd uit Zijn genade door de verlossing in Christus Jezus (Romeinen 3:24) en sindsdien heerst in ons leven de genade door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus onze Heer (Romeinen 5:21).

Dit eeuwige leven vindt zijn oorsprong, zijn voortgang en zijn einddoel in heerlijkheid, in de wonderbare genade van de God van alle genade.

Deze genade is ons geschonken in Christus Jezus, Die ons is geworden rechtvaardigheid van God.

Lezen: 1 Petrus 5:10-12

1 oktober

Het is altijd weer groot en heerlijk te overdenken welk een centrale plaats Christus Jezus onze Heer inneemt.

“En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises. Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is” (Filippenzen 2:6-11).

God, de Allerhoogste, is in wezen de Liefde Zelve. Hij is ook de Heilige, de Rechtvaardige en de God van alle genade.

Psalm 103:8: “Barmhartig en genadig is de HEERE, lankmoedig en groot van goedertierenheid”.

Psalm 111:4: “De HEERE is genadig en barmhartig”.

Psalm 99:3, 5 en 9: “Hij is heilig”, “De HEERE, onze God, is heilig”.

Psalm 89:15: “Gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Uw troons; goedertierenheid en waarheid gaan voor Uw aanschijn henen”.

Volgens Hebrëeën 1:1-3 spreekt God nu tot ons in de Zoon. Jezus Christus is het Afschijnsel Zijner heerlijkheid en het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid (wezen).

Hij zit thans aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge. Vanaf deze tijd openbaart God Zichzelf uitsluitend in en door Christus Jezus, de Heer. Hij, Gods Zoon en Zoon des mensen, is de hoogste openbaring van Gods heiligheid, rechtvaardigheid, liefde en genade.

“Het is UIT GOD, dat wij in Christus Jezus zijn, Die ons wijsheid VAN GOD is geworden: rechtvaardigheid, heiligheid en verlossing” (1 Korinthe 1:30).

Het is alles in en door Christus, onze Heiland. Buiten Hem is er geen contact met God mogelijk. “Niemand komt tot de Vader, dan DOOR MIJ” (Johannes 14:6). Christus alleen is Gods Middelaar, Hij is ook ONZE Middelaar (1 Timotheüs 2:5-6).

In Christus stort God, onze Vader, Zijn liefde en genade over ons uit. Zijn wil is, dat wij in en door Christus zullen leven.

In Hem mogen we ons verlustigen in al deze Goddelijke zegeningen.

In Christus gaf God ons Zijn Geest om het voor ons mogelijk te maken Zijn geestelijke zegeningen te genieten; Gods verborgenheid te mogen kennen: “Christus, in Wie al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn!” (Kolossenzen 2:3).

Lezen: Hebreeën 1:1-4

2 oktober

“De Heere is nabij. Weest in geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus” (Filippenzen 4:5-7).

Deze woorden drukken op zulk een duidelijke wijze uit met welk een grote en trouwe liefde en zorg onze hemelse Vader ons omringt. Wij zijn inderdaad in Christus, onze Heer, Gods GELIEFDE kinderen.

“De Heere is nabij. Weest in geen ding bezorgd”. Het is of de Heer zeggen wil: “Vertrouw maar op Mij, Ik draag je door het leven heen”. Hij wil graag, dat wij zo in Zijn gemeenschap leven. “Laat uw begeerten in ALLES, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God”.

Het is niet, omdat Hij onze noden, onze blijdschap of droefheid niet kent, maar omdat wij deze dingen bij HEM zullen brengen. De Heer Jezus heeft gezegd:

“Want uw Vader weet, wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt” (Mattheüs 6:8). Ons gebed en onze dankzegging zijn echter uitingen van onze diepe afhankelijkheid in Hem. Zij zijn de polsslag van ons geloofsleven. Alles met onze hemelse Vader en onze Heiland bespreken.

In openheid en met vrijmoedigheid gelovig in Gods Vaderhuis verkeren, wetende dat Hij ons lief heeft en ons heeft begenadigd in Christus, onze dierbare Heer.

Als we zo, door gebed en dankzegging, de innige omgang met onze hemelse Vader en onze Heer en Heiland

beleven, zal de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, onze harten en gedachten bewaren in Christus Jezus.

Er staat niet, dat Hij onze gebeden zal verhoren en onze wensen zal vervullen.

Dit laten we rustig aan Hem over, want we weten, dat Hij het beste met ons voor heeft.

In Christus geeft Hij ons Zijn wonderbare vrede. Het is altijd en altijd weer: "IN CHRISTUS JEZUS!" Levend in en door Hem smaken wij Gods liefde en genade.

Lezen: Filippenzen 4:4-7

3 oktober

Psalm 94:9: “Zou Hij, Die het oor plant, niet horen? Zou Hij, Die het oog formeert, niet aanschouwen?”, vraagt de psalmist als hij op de ongerechtigheid van de mens ziet. Ook in Maleáchi 3:13-16 wijst het Woord erop, dat God wel degelijk de ongerechtigheid ziet. De HEERE merkt er toch op, zegt vers 16.

In Psalm 73 vinden we dit probleem ook. Vers 12: “Ziet, dezen zijn goddeloos; nochtans hebben zij rust in de wereld; zij vermenigvuldigen het vermogen”.

“Nochtans heb ik gedacht om dit te mogen verstaan; maar het was moeite in mijn ogen; totdat ik in Gods heiligdommen inging, en op hun einde merkte”, zeggen vers 16 en 17 verder.

Daar in Gods heiligdom vond hij de oplossing van het probleem. Daar leerde hij zingen: “Gij hebt mijn rechterhand gevat; Gij zult mij leiden door Uwen raad; en daarna zult Gij mij in heerlijkheid opnemen. Maar mij aangaande, het is mij goed nabij God te wezen” (vers 23,24,28).

“O, hoe groot is Uw goed, dat Gij weggelegd hebt voor degenen, die U vrezen; dat Gij gewrocht hebt voor degenen, die op U betrouwen, in de tegenwoordigheid der mensenkinderen!”, zong David in Psalm 31:20.

Op Hem te vertrouwen, Zijn nabijheid, Zijn vrede te smaken, hoeveel gaat dit niet alle aardse rijkdom te boven!

Ons, die in Christus geloven, geldt het Woord: “Genade zij u en vrede van God onze Vader, en van de Heere Jezus

Christus, Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou UIT de tegenwoordige boze wereld (eeuw), naar de wil van onze God en Vader” (Galaten 1:3-4). Is dit niet oneindig groot en heerlijk?

Niet meer bij deze wereld te behoren, doch burgers te zijn van een rijk in de hemelen, waaruit wij onze Heere Jezus Christus als Zaligmaker verwachten (Filippenzen 3:20).

Ons reeds in dit leven, hoe de omstandigheden ook zijn, te mogen verlustigen in Zijn genade en vrede, overvloedig over ons uitgestort in Christus, onze Heer.

Nu, in deze genadetijd rekt God de wereld haar boosheid niet toe, doch biedt haar verlossing in Jezus Christus aan (2 Korinthe 5:19).

Eens komt de tijd voor de mens, die Christus afwees, dat God zijn daden in het gericht zal brengen (Openbaring 20:11-15).

Lezen: Psalm 73:12-17, 23-28

4 oktober

“Zou Hij, Die het oor plant, niet horen? Zou Hij, Die het oog formeert, niet aanschouwen?, vraagt de psalmist in Psalm 94:9.

God plantte het oor om te horen en vormde het oog om te zien. Als wij over de wondere structuur en het vermogen van deze organen nadenken, zullen wij ook voor dit werk van Gods hand in diepe eerbied ons hoofd buigen en het uitspreken: “O HEERE, hoe groot zijn Uw werken, zeer diep zijn Uwe gedachten” (Psalm 92:6).

En toch, hoe oneindig veel heerlijker is het oog en oor te hebben voor de dingen die des Geestes Gods zijn. Met onze natuurlijke ogen kunnen wij de heerlijkheid Gods niet zien en met onze natuurlijke oren Zijn stem niet horen.

“Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklommen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben” (1 Korinthe 2:9).

“Doch God heeft het ONS geopenbaard door de Geest”, zegt het Woord verder in vers 10. Ons, die Hem liefhebben, die in Christus een nieuwe schepping zijn geworden (2 Korinthe 5:17).

Door geloof mogen we leven en Gods Geest toestaan het nieuwe leven in ons tot groei en bloei te brengen. Gods Geest geeft ons verlichte ogen van ons hart, opdat wij zouden zien welk een rijkdom en heerlijkheid God ons schonk in Jezus Christus, onze Heer.

Gods Geest doet ons horen en verstaan wat Gods Woord tot ons heeft te zeggen. Wij hebben de Geest van God, opdat wij zouden WETEN wat ons door God in genade geschonken is (1 Korinthe 2:12).

Als wij Gods Geest niet hadden, zouden we Gods Woord nimmer kunnen verstaan en geen oog hebben voor de rijkdom van Zijn liefde en genade.

Welk een onuitsprekelijke genade van God, dat Hij ons van Zijn Geest heeft gegeven.

Door Zijn Geest te leren zien en te kennen de allesovertreffende Persoon van onze dierbare Heer.

Te mogen verstaan Gods liefde en genade, die Hij uitstort over ons, die in Christus Zijn kinderen zijn!

Te mogen leren onderscheiden, waarop het aankomt (Filippenzen 1:10).

Dit is alleen mogelijk als wij ons oog richten op Christus en ons oor te luister leggen aan Gods Woord.

Lezen: 1 Korinthe 2:9-12

5 oktober

“God is getrouw, door Welken gij geroepen zijt tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onzen Heere” (1 Korinthe 1:9).

Als we over dit gedeelte uit Gods Woord gaan nadenken, vinden we geen woorden om uit te drukken de grootheid en heerlijkheid van deze roeping Gods. “De gemeenschap VAN Zijn Zoon”.

De Heiland Zelf drukt dit uit met de woorden, gericht tot Zijn Vader: “Opdat zij één zijn, GELIJK als WIJ Eén zijn; Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in één” (Johannes 17:22b-23).

De eenheid van God de Vader en God de Zoon is een Goddelijke volmaakte eenheid. Zij gaat elk menselijk begrip te boven. Wij kunnen ons alleen in aanbidding gelovig neerbuigen voor zulk een openbaring van Godswege aan ons. Tot gemeenschap van God de Vader en God de Zoon zijn wij geroepen.

Wij zijn in Christus geoordeeld, in Hem gestorven en opgestaan tot eeuwig leven (Romeinen 6:3-4). Gods Geest heeft dat bewerkt.

In Christus zijn wij nu heilig en onberispelijk voor God (Efeze 1:4). In deze positie heeft God ons geplaatst en deze heerlijke positie is onveranderlijk en onafhankelijk van onze praktische openbaring als kind van God.

Gods bedoeling met ons is nu, dat wij ook overeenkomstig deze hoge stand zullen leven. Hij geeft ons geroepen tot deze hoge en heerlijke gemeenschap.

God is getrouw. “Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van Jezus Christus” (Filippenzen 1:6).

Wij mogen gelovig deze heerlijke zegeningen tot ons persoonlijk bezit maken. Gaan leven vanuit deze wonderbare eenheid. Dit leven kunnen wij niet zelf stimuleren. Het is het werk van Gods Geest in ons.

Als wij maar onze tegenstand opgeven en gelovig in nieuwheid des levens willen wandelen, zodat Gods Geest dit leven in ons kan doen groeien en bloeien.

Lezen: 1 Korinthe 1:8-9

6 oktober

Het bijzondere van onze “godsdiens” is, dat zij uitsluitend gericht is op één Persoon. “CHRISTUS is alles en in allen”, zegt het Woord in Kolossenzen 3:11.

Als ons geloofsleven erop gericht is om dit tot ons levensdoel te maken, betekent dit, dat wij, ieder voor zich, een intieme, zeer persoonlijke omgang hebben met onze Heer en Heiland. Dat wij alleen met Hem rekening houden in heel ons doen en laten.

“Maar die mij oordeelt, is de Heere” (1 Korinthe 4:4). Dit is voor ons een grote troost. Hij alleen kan juist oordelen, want Hij weet alles van ons.

“Want wij allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel van Christus, opdat een ieder wegdrage, hetgeen door het lichaam geschiedt, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad” (2 Korinthe 5:10).

Dit is geen oordeel. Wij, die in Christus zijn, komen niet in het oordeel, want wij zijn door Zijn bloed gerechtvaardigd (Romeinen 5:9).

Het is een BEoordeling van ons GELOOFSLEVEN. Ieders WERK zal openbaar worden (1 Korinthe 3:13).

Daarom bidt Gods Geest ons in 2 Thessalonicenzen 1:11-12 toe, dat God “vervulle al het welbehagen Zijner goedigheid, en het werk des geloofs met kracht; opdat de Naam van onze Heere Jezus verheerlijkt worde IN u en gij in Hem”. Dat is Gods bedoeling met ons.

De Heer Jezus IN ons verheerlijkt en wij in HEM. Of, zoals Kolossenzen 3:11 het zegt: “CHRISTUS alles en in allen”.

Niet wij bewerken in ons het goede en bevorderen het werk des geloofs in ons, GOD doet dit (Filippenzen 2:13). Het is Zijn werk, dat Hij verricht door Zijn Geest. Zijn Geest Wiens enige doel is om Christus in ons te verheerlijken (Johannes 16:13-14).

Ons daartoe overgeven aan de leiding van de Geest, onze Heer en Heiland door het geloof in ons hart laten wonen, welk een zaligheid geeft het om zo met Hem, in Hem en door Hem te mogen leven.

Het is zo intiem, zo strikt persoonlijk. Maar ook, welk een wonderbare gemeenschap geeft ons de Heer met die gelovigen, die ook Christus en Hem alleen als levensdoel hebben.

Lezen: 2 Thessalonicenzen 1:11-12

7 oktober

“Wandelt door den Geest en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet” (Galaten 5:16). “Het vlees” kan zich op velerlei manieren uiten. In Galaten 5:19-21 noemt het Woord verschillende werken van het vlees, o.a.: hoererij, twist, afgunst, toorn, gekijf, tweedracht.

Deze werken van het vlees zijn gemakkelijk te herkennen. Wie deze dingen doen, zullen het Koninkrijk Gods niet BE-ERVEN.

Deze woorden werden geschreven aan gelovigen. Zij, die in deze zonden blijven leven, zijn gelovigen die het nieuwe leven door Gods Geest niet beleven. Zij zijn wel behouden, doch hun leven is voor God onvruchtbaar.

Zij zullen eenmaal, als zij voor Christus komen te staan geen loon ontvangen, geen erfenis. Zij zijn het o.a. waarvan 1 Korinthe 3:15 zegt: “Zelf zal hij behouden worden, doch alzo als door vuur”.

In Filippenzen 3:4-9 spreekt Gods Woord over geheel andere eigenschappen van het vlees. Het zijn niet de slechte, doch juist de beste. Paulus kon hierop bogen. Op hem was niets aan te merken.

Hij zegt in vers 6: “Naar de rechtvaardigheid, die in de wet is, zijnde onberispelijk”. Als er één goed Hebreeër, één goed Farizeeër was geweest, was hij het wel. Het was allemaal winst voor hem.

Maar, zegt hij in vers 7: “ALLES wat mij winst was, heb ik om CHRISTUS wil schade geacht” (NBG).

Hij zegt zelfs in vers 8: “Ik houd het voor vuilnis” (NBG). Hij wenst niet in het vlees te roemen, doch uitsluitend door de Geest te wandelen.

Wij kunnen ons vlees niet afschaffen, het is een onlosmakelijk deel van onszelf. Als we echter onszelf verliezen in Christus, onze Heer, als Hij in ons hart en leven de EERSTE plaats krijgt, als wij het geloofsleven leven, geleid door Gods Geest, voldoen wij vanzelf niet meer aan de begerlijkheid van het vlees. Dan wandelen wij door de Geest.

Het begeren van het vlees staat lijnrecht tegenover het begeren van de Geest. Het begeren van ons vlees is zelfhandhaving, bevrediging van eigen verlangen. Het begeren van de Geest is de verheerlijking van Christus in ons (Johannes 16:13-14).

Lezen: Filippenzen 3:4-9

8 oktober

In Kolossenzen 2:16-23 spreekt Gods Geest over vrome werken van het vlees.

Het was in die tijd voor joodse kinderen Gods erg moeilijk om de godsdienst van Israël los te laten om Christus wil.

Al die herdenkingen, die feesten met hun liturgieën, bevredigen zo geheel de menselijke ziel. Het geeft zulk een heerlijk gevoel van: “God te verheerlijken op een plechtige, verheven wijze”.

Het was moeilijk te aanvaarden dat God nu slechts op één manier verheerlijkt kon worden, en die is in en door Christus, Zijn geliefde Zoon. Christus Jezus is de werkelijkheid, al die plechtigheden waren slechts schaduw.

De gelovigen uit de heidenen werden niet alleen beïnvloed door dit judaïsme, doch ook door de Griekse filosofieën. Gewilde nederigheid, engelenverering, onthouding van bepaalde spijzen, kastijding van het lichaam. Dit alles om tot zogenaamd hoger leven te komen.

Deze dingen dienen slechts tot bevrediging (verzadiging) van het vlees en zijn zonder enige waarde, zegt vers 23 van Kolossenzen 2.

Al deze godsdienstige uitingen hebben echter vaste voet gekregen in het christendom, tot op heden toe. Verering van heiligen, van engelen, ascetisme, plechtige erediensten hebben in vele kerken de eerste plaats. Elke kerk heeft zijn voorschriften en leringen.

Het zijn allemaal voorschriften en leringen van mensen, die door het gebruik verloren gaan (vers 22) en hoe zien

we in deze tijd de waarheid van deze woorden. Het hedendaagse christendom houdt zich helaas niet aan het Hoofd, aan Christus, uit Wien de Gemeente uitsluitend haar Goddelijke wasdom kan ontvangen (vers 19).

Hoeveel kinderen Gods zoeken niet bevrediging van hun godsdienstig gevoel in massameetings, massazang, e.d.

Het is allemaal zo vleeselijk en hoe moeilijk vaak te onderscheiden van het Geestelijke.

Gods Woord reageert op deze vroomheid zeer radicaal. "Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die BOVEN zijn, waar Christus is, zittende aan de rechterhand Gods". Christus is ons leven (Kolossenzen 3:1-4).

Daar gaat het om: "CHRISTUS ons léven".

Lezen: Kolossenzen 2:16-3:4

9 oktober

“Wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen”, zegt Gods Geest in Efeze 2:3b.

VAN NATURE, dat is door geboorte. Adam en Eva werden kinderen des toorns, toen zij in ongeloof Gode ongehoorzaam werden en van de verboden vrucht aten. God verdreef hen uit Zijn hof en liet hen wonen en werken op de aarde, die Hij om hunnentwil vervloekte (Genesis 3).

Zij werden kinderen des toorns en in hen heel het menselijk geslacht, zonder één uitzondering.

“Gij, vreselijk zijt Gij; en wie zal voor Uw aangezicht bestaan, van den tijd Uws toorns af?”, zegt de psalmist in Psalm 76:8 en in Psalm 90:7: “Want wij vergaan door Uwen toorn; en door Uw grimmigheid worden wij verschrikt”.

Jesaja 13:13 spreekt van Gods toorn aldus: “Daarom zal Ik den hemel beroeren, en de aarde zal bewogen worden van haar plaats, vanwege de verbolgenheid des HEEREN der heirscharen, en vanwege den dag Zijns hittigen toorns”.

De Heer Jezus zei: “Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem” (Johannes 3:36).

VAN NATURE zijn wij kinderen des toorns; wij kunnen zonder enige mogelijkheid van onze kant hieraan ontkomen. “GOD echter”, vervolgt Efeze 2 in vers 4-5: “Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood

waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus”.

In Romeinen 5:8-9 staat: “GOD bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaren waren. Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden van den TOORN”.

Jezus Christus, de eeuwige God, de Zoon des mensen, heeft het oordeel Gods gedragen en ons verlost van de toorn Gods. Deze grote, geduchte God, Die eens Zijn toorn zal doen ontbranden over deze wereld en over hen, die Zijn Zoon afwijzen, heeft ons lief met Zijn grote liefde.

In Christus is Hij onze liefdevolle Vader. In Hem ontvingen wij eeuwigheidsleven. “God heeft ons NIET gesteld tot toorn, maar tot verkrijging der ZALIGHEID, door onzen Heer Jezus Christus” (1 Thessalonicenzen 5:9).

Lezen: Efeze 2:1-7

10 oktober

“Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag” (2 Korinthe 4:16).

Dat is het heerlijke en ook het wonderlijke van het nieuwe leven in ons. Hoe ouder het wordt, hoe meer vernieuwd. Het is juist tegengesteld aan onze uiterlijke mens, ons lichaam. Hoe ouder, hoe meer in verval.

“De inwendige mens” wordt in Efeze 4:24 “De nieuwe mens” genoemd en 2 Korinthe 5:17 zegt: “Een nieuw schepsel in Christus”.

Ook Galaten 6:15 spreekt over een nieuw schepsel. “Nochtans WORDT de inwendige mens van dag tot dag vernieuwd”.

Net zo min als wij het ouder worden van ons lichaam kunnen voorkomen, kunnen wij de innerlijke vernieuwing stimuleren. Wij kunnen het proces van veroudering hoogstens wat vertragen door gezonde levenswijze of geneesmiddelen.

De vernieuwing van onze innerlijke mens is ook een proces, echter een van Godswege. Onze innerlijke mens WORDT vernieuwd.

In Efeze 4:22 lezen we: “Te weten dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige wandeling, den ouden mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding ...” en in vers 24: “En den nieuwen mens aandoen (hebt aangedaan, Voorhoeve vert.), die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid”.

Als wij ons in geloof volkomen toevertrouwd hebben aan Christus onze Heer, als wij ons geheel hebben overgegeven aan de leiding van Gods Geest en zo door geloof leven, hebben wij de nieuwe mens aangedaan.

De nieuwe mens, het nieuwe leven in ons, dat is gericht op Christus. Deze nieuwe mens in ons, de inwendige mens, wordt dan door Gods Geest vernieuwd van dag tot dag. Nieuw leven is: "Christus leeft in mij" (Galaten 2:20).

Het is eeuwigheidsleven. "Gij in Mij en Ik in u", sprak de Heer (Johannes 14:20). IN Christus is elke gelovige, of hij het geloofsleven beleeft of niet. Het is onze positie.

"IK IN u, Christus in MIJ, heeft betrekking op ons geloofsLEVEN, het is praktijk.

Het is Hem dienen als HEER. Wij verliezen de moed niet, want GOD zal dit goede werk IN ons voleindigen (Filippenzen 1:6).

Lezen: 2 Korinthe 4:14-18

11 oktober

In Kolossenzen 3 spreekt Gods Geest tot de gelovigen over het nieuwe leven.

Vers 1 zegt: “Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechterhand Gods”.

“Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons léven is...” (vers 3-4).

In Kolossenzen 2:12 (NBG) lezen we: “In Hem zijt gij ook mede opgewekt ...”.

Welnu, omdat dit zo is, zoek dan de dingen die Boven zijn. Láát CHRISTUS dan ook ons leven zijn. Láten we zo door Gods Geest het nieuwe leven door geloof leven, het leven dat met Christus is verborgen in God.

Naarmate Gods Geest dit nieuwe leven in ons kan doen groeien en bloeien, zullen wij “onze leden, die op de aarde zijn, doden” (vers 5).

Dan doen wij weg: toorn, kwaadheid, enz. en liegen we niet meer tegen elkander, omdat we de oude mens met zijn praktijken afgelegd hebben en de nieuwe mens hebben aangedaan, die vernieuwd wordt (vers 5-10).

Wij moeten deze Goddelijke volgorde niet omkeren. Niet eerst de leden, die op de aarde zijn, doden en onze oude mens gaan afleggen om tot nieuw leven te komen. Dit zou op een mislukking uitlopen.

De verzen 5-10 zijn een gevolg van vers 4: “Christus Die ons léven is”. Nieuw leven, dat Christus-leven is, verdringt het oude leven, zoals een beukenhaag zijn dorre bladeren pas laat vallen als de nieuwe loten tevoorschijn komen.

De nieuwe mens in ons verhindert door Gods Geest de ontplooiing van de oude mens. Nieuw leven, de nieuwe mens in ons, WORDT vernieuwd (vers 10).

Dit is het werk van Gods Geest en heeft tot doel: “Alles en in allen is Christus” (vers 11). “Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God VOORBEREID heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen” (Efeze 2:10). Ons volkomen verliezend in de werken die God voor ons heeft bereid.

De verzen 12 en volgende van Kolossenzen 3 zijn wegwijzers voor deze wandel.

Lezen: Kolossenzen 3

12 oktober

De eerste woorden gesproken door de Heer Jezus, die Gods Geest heeft doen optekenen in het Woord, zijn: “Wat is het, dat gij Mij gezocht hebt? Wist gij niet, dat Ik moet zijn in de dingen Mijns Vaders?” (Lucas 2:49).

Het zijn ook de enige woorden, door Hem uitgesproken vóór Zijn openbaar optreden, die Gods Woord ons bekend maakt. “Wist gij niet, dat Ik moet zijn in de dingen Mijns Vaders?”

De Heer was toen pas 12 jaar. Later, in het openbaar, heeft Hij wederom gezegd: “Want Ik ben uit den hemel nedergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar den wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft” (Johannes 6:38) en in Johannes 5:30: “Want Ik zoek niet Mijn wil, maar den wil des Vaders, Die Mij gezonden heeft”.

Tot Zijn discipelen zei Hij: “Mijn spijs is, dat Ik doe den wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft, en Zijn werk volbrengende” (Johannes 4:34).

“Zijn werk volbrengen”. Zijn werk, het grote werk der verlossing, de openbaring van de rechtvaardigheid van God door het geloof van Jezus Christus, tot allen en over allen die geloven (Romeinen 3:22).

God, de Allerhoogste, de Gerechtige, gaf Zichzelf in de Zoon Zijner liefde. Jezus Christus, God van alle eeuwigheid, heeft ons zó liefgehad, dat Hij Zich voor ons heeft overgegeven als offerande en slachtoffer, Gode tot een Welriekende reuk (Efeze 5:2).

“Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen; en nu verheerlijk Mij, Gij Vader, bij Uzelven, met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was” (Johannes 17:4-5).

Het gehele, door mensen niet te omvatten werk der verlossing, was gericht op de verheerlijking van God de Vader. Jezus Christus heeft Zijn God verheerlijkt door dit werk te volbrengen in volkomen harmonie met Zijn God, in volkomen eenheid met Zijn Vader.

God de Vader heeft Hem uitermate verhoogd, en Hem een Naam boven alle naam gegeven.

Hij is de Middelaar Gods en der mensen (1 Timotheüs 2:5).

Hij is de Waarachtige God en het eeuwige Leven (1 Johannes 5:20).

In Christus zijn AL de schatten der wijsheid en kennis verborgen (Kolossenzen 2:3).

Buiten Hem is de dood, in Hem is eeuwig leven.

Lezen: Johannes 6:35-40

13 oktober

Genesis 18:14: “Zou iets voor den HEERE te wonderlijk zijn?”

Sara hoorde wat de Heer tot Abraham zei, namelijk dat zij een jaar later een zoon zou hebben” (vers 10) en ze moest in zichzelf lachen, want ze was reeds meer dan 90 jaar oud. “Waarom lacht Sara”, vroeg de Engel des HEEREN, “zou voor de Heer iets te wonderlijk zijn?”

“Zie, Ik ben de HEERE, de God van alle vlees; zou Mij enig ding te wonderlijk zijn?” sprak God tot Jeremia (32:27).

Hij is de God van al wat leeft, Hij is de bron des levens. Het was eerst moeilijk voor Sara om te geloven dat ze nog een zoon zou krijgen, doch ze heeft zich in geloof aan de Heere toevertrouwd en zo kracht ontvangen om moeder te worden, daar zij Hem getrouw heeft geacht, Die het beloofd had (Hebreeën 11:11).

“Zou iets voor den HEERE te wonderlijk zijn?” Voor Hem, de Schepper, de Allerhoogste, de God van al wat leeft?

“Bij U is de bron (fontein) des levens”, zegt Psalm 36:10. Hij, als de Levensbron, is tot volkomen openbaring gekomen in Christus Jezus.

Christus heeft de dood van zijn kracht beroofd en ONVERGANKELIJK leven aan het licht gebracht (2 Timotheüs 1:10). Is er groter wonder denkbaar?

De dood is verslonden tot overwinning door de Heere Jezus Christus (1 Korinthe 15:54-57).

Hij is de Levensvorst, Die dood geweest is en nu leeft tot in alle eeuwigheden (Openbaring 1:18).

In Hem ontvangt elk mens die in Hem gelooft, eeuwig onvergankelijk leven! (Johannes 3:36). Hoe onzegbaar groot is dit.

Wij, die DOOD waren in misdaden en zonden, zijn mede LEVEND gemaakt met Christus (Efeze 2:1-5).

God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft, door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, dit grote wonder voor ons tot stand gebracht in Christus Jezus Zijn Zoon.

Het was naar de werking van de sterkte Zijner macht, die Hij gewrocht heeft in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan Zijn rechterhand (Efeze 1:19-21).

Hoe groot, hoe geweldig, hoe machtig is Hij, onze God, de God van al wat leeft!

Lezen: Genesis 18:1-15

14 oktober

Romeinen 5:12: “Daarom, gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben”.

Tot ALLE mensen, zonder enige uitzondering. Welk een ontzettende uitwerking heeft de zonde en hoe groot is de macht van de dood. Deze macht is in handen van de duivel (Hebreeën 2:14). Zulk een machtig vorst is hij.

In Zacharia 3:1 lezen wij hoe hij stond aan de rechterhand van de Engel des HEEREN om Jozua de hogepriester aan te klagen. De naam “Satan” betekent “aanklager”. Hij is de grote aanklager der broeders, die hen dag en nacht aanklaagt voor God (Openbaring 12:10).

Wie deze waarheden uit Gods Woord gelooft, moet wel inzien hoe volkomen hopeloos de toestand van de mens was.

Wat kan iemand doen om verlost te worden uit de macht van zulk een vorst en zijn rijk des doods? Verlossing kon alleen mogelijk gemaakt worden door iemand, Die sterker was dan hij.

Welk een niet te peilen wonder van liefde is het, dat reeds vóórdat zonde en dood hun intrede in de wereld deden, er iemand was Die gezegd heeft: “Zie hier ben Ik om Uw wil te doen, o God” (Hebreeën 10:7).

Jezus Christus, het Woord van God, door Wien alle dingen geworden zijn, in Wien het LEVEN is, is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (Johannes 1:1-3,14).

Hij nam vlees en bloed aan, opdat Hij door Zijn dood, hem, die macht over de dood had, de duivel, zou onttronen en allen zou verlossen, die gedurende hun ganse leven door vreze des doods der dienstbaarheid onderworpen waren (Hebreeën 2:14-15).

Door Zijn dood heeft Hij de duivel onttroond, door Zijn opstanding beroofde Hij de dood van zijn kracht en bracht Hij onvergankelijk leven aan het licht (2 Timotheüs 1:10).

Onvergankelijk, eeuwig leven kan nu het deel worden van ieder, die in Christus gelooft. Welk een wondere zaligheid.

In Christus, de opgestane Heer, zijn wij nu volkomen gerechtvaardigd, zo volkomen dat zelfs satan hier niets tegenin kan brengen.

Lezen: Romeinen 8:31-34

15 oktober

De Heer Jezus heeft gezegd tot Pilatus toen deze opmerkte: “Weet Gij niet, dat ik macht heb U te kruisigen, en macht heb U los te laten?” “Gij zoudt geen macht hebben tegen Mij, indien het u niet van boven gegeven ware” (Johannes 19:10-11).

Jesaja 53:10 zegt van de Heer Jezus: “Maar het behaagde DE HERE Hem te verbrijzelen”.

Toen Petrus de Heer Jezus met het zwaard wilde verdedigen tegen hen die Hem gevangen wilden nemen, zei de Heer tot hem: “Steek uw zwaard in de schede. Den drinkbeker, dien Mij de VADER gegeven heeft, zal Ik dien niet drinken?” (Johannes 18:11).

In Hebrreeën 9:14 zegt het Woord dat Christus Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft door de eeuwige Geest.

Welk een machtig wonder is dat werk der verlossing! GOD, “Die ook Zijnen eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven” (Romeinen 8:32). Zijn Zoon, Zijn Geliefde, in Wien al Zijn welbehagen was!

“Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem” (2 Korinthe 5:21).

CHRISTUS JEZUS, Die ons zo heeft liefgehad, dat Hij Zich voor ons heeft overgegeven als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk (Efeze 5:2).

Die de beker, die de Vader Hem gaf, in volkomen gehoorzaamheid heeft gedronken, Die Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft door de eeuwige Geest!

Het werk dat Christus heeft volbracht door de eeuwige Geest, was in de eerste plaats gericht op God en Zijn verheerlijking.

Wij, eens verloren zondaars, mogen nu delen in al de heerlijke vruchten van dit werk. Dit werk is de manifestatie van de hoogste Goddelijke gerechtigheid en liefde.

In deze gerechtigheid en liefde zijn allen, die in Christus geloven, voor eeuwig opgesloten.

Gerechtigd in Christus kan God nu al Zijn liefde en genade over ons uitstorten.

Hij gaf ons Zijn Geest in ons hart, opdat wij zouden leren verstaan, wat ons in Christus is geschonken.

Lezen: Johannes 19:1-11

16 oktober

“Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn”
(Romeinen 11:32).

Dit is genade, genade volkomen, zo onzegbaar groot, genade die alleen maar uit God en door God en tot God kan zijn. Daarom roept de apostel het uit in vers 33: “O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen!”

Romeinen 3:23-24 zegt het als volgt: “Want zij hebben ALLEN gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods; en worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is”.

Romeinen 3:19 zegt, dat de gehele wereld verdoemelijk (strafwaardig; NBG) staat voor God. Zowel joden, die de wet hadden, als de niet-joden, die God uit de wondere werken der schepping hadden kunnen kennen (Romeinen 1:19-20).

Zo zijn ALLEN onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat God Zich over ALLEN kan ontfermen. Deze genade is zo onuitsprekelijk groot. ELK mens, hoe goed en braaf hij moge zijn of hoe groot zondaar ook, is voor God strafwaardig. Hij derft daardoor Gods heerlijkheid.

Door het werk der verlossing van Jezus Christus is Gods gerechtigheid beschikbaar voor ieder mens. Om NIET, uit louter GENADE.

GODS gerechtigheid, Zijn rechtvaardigheid door het geloof ván Jezus Christus geopenbaard, is tot allen en over allen die GELOVEN (Romeinen 3:22).

Alleen maar geloven, Gods Woord betrouwbaar achten!
Is het moeilijk iemand te geloven, die zo betrouwbaar is als God?

Christus heeft onze schuld, die wij bij God hadden, geheel betaald, Hij ging voor ons in de dood. Hij stond op en is nu ten hoogste verheven (Hebreeën 1:3-4).

Nu kan God Zich ontfermen over allen die Hem geloven. Niemand heeft meer een excuus. Gods gerechtigheid is voor een ieder, die gelooft, want zegt Romeinen 10:10: "Met het HART gelooft men ter rechtvaardigheid!

Welk een Goddelijke genade en liefde, die gegrond is op Goddelijk recht!

Lezen: Romeinen 11:32-36

17 oktober

“Of wie heeft Hem eerst gegeven, en het zal hem wedervergouden worden?” (Romeinen 11:35).

Welk mens kan ooit iets aan God van waarde geven? Jezus Christus, de Zoon des mensen, is Gods maatstaf. Hij heeft geleefd, zoals wij mensen hadden moeten leven.

Hij was de Rechtvaardige, de Smetteloze, die in volmaakte gehoorzaamheid het werk, dat Zijn vader Hem te doen had gegeven, heeft volbracht.

Van Hem zegt God: “Mijn knecht, DE Rechtvaardige” (Jesaja 53:11). “Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen” (1 Petrus 3:18).

Van ons zegt God dat zelfs onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kledingstuk (Jesaja 64:6) en: “Niemand is rechtvaardig, ook niet één” (Romeinen 3:10).

Wie zou deze heilige God ooit iets kunnen geven, waarvoor hij wedervergouden zou worden? En toch, hoevelen proberen niet door goed te zijn, door een hoogstaand leven te leiden, nog iets voor God te betekenen?

Het is alles volkomen waardeloos. Er is maar één mogelijkheid om voor God iets te betekenen. Deze is: geloven in Jezus Christus als Verlosser en Zaligmaker.

Met ons hart in Hem geloven, die voor ons leed en stierf. Dan rekent God ons de gerechtigheid van Jezus Christus toe.

In Christus kan God ons liefhebben als Zijn geliefde kinderen. In Hem betekenen wij alles voor Hem, want in Christus zijn wij Zijn beminden.

In Christus zijn wij voor Hem heilig en onberispelijk (Efeze 1:4). Het is alles de uitnemende rijkdom van Gods genade over ons in Christus Jezus (Efeze 2:7).

Door die rijkdom van genade zijn wij, die geloven, in Christus behouden geworden, door diezelfde genade mogen wij nu behouden leven. Zowel het behouden worden als het behouden leven is uit louter genade.

Behouden LEVEN kunnen we niet stimuleren door goed en vroom te zijn. Behouden leven is door GELOOF leven.

Gods Geest toestaan dat leven, dat nieuw leven is, in ons te openbaren.

Het is: "Niet ik leef, doch Christus leeft in mij" (Galaten 2:20). Zo te mogen en te kunnen leven is genade van God in Christus onze Heer!

Lezen: Efeze 2:4-8

18 oktober

“Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, hetzij goed, of hetzij kwaad” (Prediker 12:14).

Ook in Romeinen 2:16 wordt gesproken van het oordeel Gods over het verborgene in de mens. In Openbaring 20:12 lezen we hoe de mensen worden geoordeeld naar hun werken. De Israëlieten hebben de wet gekregen en zullen door de wet geoordeeld worden.

“Want de hoorders der wet zijn niet rechtvaardig voor God, maar de daders der wet zullen gerechtvaardigd worden” (Romeinen 2:12-13).

Bij die wet behoorde ook de wet der offeranden, zodat de gelovige Israëliet altijd weer opnieuw door God kon worden begenadigd door middel van het offer, dat zag op Christus.

De heidenen, die deze wet niet kennen, doen van nature wat de wet gebiedt, want zij hebben een geweten, dat hen waarschuwt als ze verkeerd doen (Romeinen 2:14-15).

Gods oordeel zal volkomen rechtvaardig zijn, want bij Hem is geen aanzien des persoons (Romeinen 2:11).

Het kruis van Jezus Christus heeft een radicale omkeer gebracht in de verhouding van God tot mens. Thans wordt de verhouding, waarin de mens tot God staat, bepaald door Jezus Christus.

Hem geloven, betekent eeuwig leven en verlossing van Gods toorn. Hem afwijzen, betekent eeuwige verlorenheid.

“Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des eniggeboren Zoons van God” (Johannes 3:18).

Welk een wonderbare zaligheid heeft God ons, die in Christus geloven, bereid. Eeuwig leven, nieuw leven, schonk Hij ons in Hem. Voor eeuwig zijn wij behouden.

Nu reeds mogen wij dat eeuwige, nieuwe leven door geloof leven.

Wij mogen rusten in het volbrachte werk van Christus onze Heer, wetende dat wij, gerechtvaardigd zijnde door Zijn bloed, behouden worden van de toorn van God (Romeinen 5:9).

Lezen: Johannes 3:16-18

19 oktober

“Ik zal den HEERE zingen in mijn leven; ik zal mijn God psalmzingen, terwijl ik nog ben” (Psalm 104:33).

Deze psalm begint met de woorden: “Loof den HEERE, mijn ziel, O HEERE, mijn God, Gij zijt zeer groot”. Hoe heerlijk is het te kunnen zeggen: “HEERE, MIJN God, op U betrouw ik”.

De psalmist uit de oude tijd kon dit reeds zingen. Hoeveel te meer wij, die deze grote God, in Christus, onze Vader mogen noemen. Wij, die Hem niet alleen kennen als de Allerhoogste, de Heilige, de grote God, doch ook als de God van alle genade, de God wiens wezen liefde is.

Onze God en Vader, Die Zichzelf aan ons heeft gegeven in Jezus Christus, onze dierbare Heiland en Verlosser.

Welk een Heiland heeft Hij ons geschonken. Welk een onpeilbare liefde heeft Hij geopenbaard in Christus Jezus, in Wie al Zijn welbehagen is. Ik zal de Heer zingen, zolang ik leef, zong de psalmist.

Gods bedoeling met ons is: “Het woord van Christus wone rijkelijk in u, in alle wijsheid; leert en vermaant elkander, met psalmen en lofzangen, en geestelijke liederen, zingende den Heere met aangenaamheid IN UW HART” (Kolossenzen 3:16).

Als het woord van Christus rijkelijk in ons woont, heeft dat tot gevolg, dat ons hart overvloeit van dank en lof voor Hem, onze Heiland. Met Zijn vrede en blijdschap in ons hart mogen we wandelen in deze wereld.

Het is niet die luidruchtige vreugde zoals de wereld deze kent.

Het is niet die blijdschap, die afhankelijk is van onze omstandigheden. Het is die wondere intense blijdschap en vrede, die ons hart altijd doet zingen en loven, ook al is het leven vol verdriet.

Als Hij, Christus onze Heer, Zelf onze vrede en blijdschap is, woont ook Zijn Woord in ons. Zijn Woord, dat altijd spreekt van Zijn liefde en van de liefde van God onze Vader.

Hoe meer we Hem leren kennen, hoe heerlijker Zijn Persoon voor ons wordt.

De kern en de climax van onze blijdschap moet altijd weer zijn: “Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijk gave: Christus, onze Heer!” (2 Korinthe 9:15).

Lezen: Psalm 104:31-35

20 oktober

In Genesis 3 lezen we hoe door de ongehoorzaamheid van de mens de zonde en de dood hun intrede deden in deze wereld.

“Dewijl gij geluisterd hebt naar de stem uwer vrouw, en van dien boom gegeten, waarvan Ik u gebod, zeggende: Gij zult daarvan niet eten; zo zij het aardrijk om uwentwil vervloekt” (vers 17), sprak de Heer tot Adam.

Tot de slang, de boze, zei God: “En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen” (Genesis 3:15).

God heeft de MENS niet vervloekt. Zijn heiligheid en rechtvaardigheid eisten, dat de mens onmiddellijk zou moeten worden vervloekt en gestraft, maar er was Eén die reeds gezegd had: “Zie, IK kom om Uw wil te doen” (Hebreeën 10:5-7).

Jezus Christus, de eeuwige God, het eeuwige Woord, was toen reeds het onberispelijk en vlekkeloos Lam van God. Hij was tevoren gekend, vóór de nederwerping der wereld (1 Petrus 1:19-20).

In de volheid des tijds heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw (Galaten 4:4). Hij was het Zaad, Dat de boze en zijn macht zou overwinnen.

Hij heeft overwonnen. Ziende op Hem kon God de mens genadig zijn. Hoe groot en wonderbaar is Hij in Zijn liefde.

Hij gaf Zichzelf in de Zoon Zijner liefde om een eeuwige verlossing tot stand te kunnen brengen.

Jezus Christus, de Heer der heerlijkheid, moest vlees en bloed aannemen en mens worden, zoals wij zijn, om Gods wil te kunnen volbrengen.

De vloek, die wij verdiend hadden, is op Hem neergekomen. Het recht Gods moest zijn voortgang hebben, want God is de Gerechtigheid Zelve.

Jezus Christus, DE Rechtvaardige, DE Smetteloze, heeft op volmaakte wijze aan het recht Gods voldaan.

God heeft Hem, naar de werking van de sterkte Zijner macht uit de dood opgewekt en Hem gezet aan Zijn rechterhand, ver boven alle macht en heerschappij (Efeze 1:19-20).

Dit is het overweldigende bewijs van de volkomenheid van Zijn verlossingswerk. Nu zijn wij, die in Christus geloven, voor eeuwig vrij van de vloek, van de macht van satan, zonde en dood!

Vrij en in Christus geliefde kinderen van die grote God!

Lezen: Efeze 1:19-20

21 oktober

In Exodus 15 lezen we hoe Mozes en de Israëlieten de HEERE een lied zongen voor Zijn wonderbare verlossing uit Egypte.

Daarna liet Mozes het volk optrekken naar de woestijn Sur. Drie dagen lang trokken zij voort zonder ergens water te vinden en toen zij eindelijk in Mara aankwamen, was het water daar zo bitter dat het niet gedronken kon worden.

Toen riep Mozes om hulp tot God en God wees hem een stuk hout aan om het in het water te werpen. Toen hij dat gedaan had, was het water zoet.

Hoe wonderbaar zijn Gods wegen met de Zijnen. Hij is altijd met hen bezig om hen te leiden, om hen op te voeden.

Hij wist wel dat het volk met al zijn vrouwen, kinderen en vee niet zonder water konden. Hij wachtte echter en stelde hen op de proef. Hij wilde ze leren het alles van Hem te verwachten. Met Hem door het leven te gaan.

“Want uw Vader weet, wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt”. (Mattheüs 6:8). En toch is het Zijn wens, dat wij Hem alles door gebed en smeking met dankzegging bekend maken (Filippenzen 4:6).

Wij hebben God, in Christus Jezus, onze Heer, leren kennen als onze Vader.

Hij heeft ons lief met een onuitsprekelijke liefde en wil niets liever dan dat wij, in Christus, met Hem in innige gemeenschap zullen leven. Hem in alle dingen van ons leven betrekken.

Mozes moest een stuk hout in het water werpen en toen werd het zoet. Dit wijst op onze Heiland, Die voor ons aan het vloekhout des kruises stierf.

God wijst altijd op Zijn Zoon. Christus is het bewijs van Gods liefde voor ons. Hij werd een der onzen om ons te redden.

Hij kent ons in al onze zwakheden en Hij kan ons blij maken temidden van het grootste verdriet.

Zijn liefde maakt het bittere zoet. “Gij ziet het immers; want Gij aanschouwt de moeite en het verdriet, opdat men het in Uw hand geve; op U verlaat zich de arme, Gij zijt geweest een Helper van den wees” (Psalm 10:14).

Hij wil ons leren alles in Zijn hand te geven en zo vol vertrouwen onze weg te gaan.

Lezen: Exodus 15:22-27

22 oktober

Het evangelie aangaande Jezus Christus, Gods Zoon, is niet naar de mens (Galaten 1:11).

Iedere kerk of godsdienstige groepering heeft er zo een eigen mening over. Elk mens is van nature godsdienstig. Een God eren, vroom en goed zijn, geeft bevrediging van de verlangens der ziel. Daarom was het voor de joodse christenen in de dagen der apostelen zo moeilijk de consequentie te aanvaarden van het feit dat God Zelf de voorhang voor het Heilige der heiligen heeft gescheurd.

Daarmee wilde God duidelijk maken dat van toen af de toegang tot Hem vrij was, omdat Jezus Christus de Weg tot Hem is.

De tijd was aangebroken dat de waarachtige aanbidders de Vader zullen aanbidden in Geest en in waarheid (Johannes 4:23).

NIEMAND kan nu meer tot God komen dan door Jezus Christus, want Hij alleen is DE weg, DE waarheid en HET leven (Johannes 14:6).

Het evangelie aangaande de Zoon is zo volkomen, zo volmaakt, we kunnen er niets aan toevoegen. Niets van onszelf, geen goedheid, geen vroomheid, geen godsdienst. Het is zo eenvoudig, het is met het hart geloven in Jezus Christus,

Gods Zoon, Die voor ons leed en stierf. Die opstond uit de dood en nu zit aan Gods rechterhand. "Wie in Hem gelooft, HEEFT het eeuwige leven" (Johannes 3:16).

Het is zo eenvoudig, maar het is niet naar de mens.

Wij willen graag zelf ook wat doen, in plaats van behouden worden uit louter genade. Genade aangeboden aan verloren zondaars!

Uit GENADE, want wij worden door de verlossing van Christus Jezus om NIET gerechtvaardigd (Romeinen 3:24). Velen zullen, als zij deze woorden lezen, zeggen: "Ja maar, zo gemakkelijk is het niet".

Wie echter God GELOOFT op Zijn Woord is behouden en mag roemen in de liefde van God de Vader en van Jezus Christus, de Heer. En dat alles uit louter genade!

Lezen: Johannes 3:14-18

23 oktober

“Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens.”, zegt Paulus in Galaten 1:11.

Dit is een waarheid, waarmee wij voortdurend geconfronteerd worden. Het evangelie is dan ook “AANGAANDE DE ZOON” (NBG) en daarom kan het niet naar de mens zijn.

Het gaat in het evangelie altijd en uitsluitend om Jezus Christus, de Christus Gods. Het evangelie is de hoogste openbaring van Gods liefde en genade voor de mens.

God heeft ALLES gedaan om de mens Zijn vrede en blijdschap te kunnen schenken. Hij heeft dat echter gedaan zoals Hij dat moest doen om het evangelie volmaakt te kunnen doen zijn. Volmaakt gelijk Hij volmaakt is.

Hij Zélf heeft, geheel buiten de mens om, in en door Jezus Christus het werk der verlossing volbracht. Buiten God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest is er niemand in de hemel en op aarde, die ook maar één steentje heeft kunnen bijdragen tot dit grote werk.

Daarom is het evangelie uitsluitend aangaande de ZOON. Alleen in en door Hem kan God de mens Zijn liefde en genade schenken, uitsluitend in en door Hem kan een mens God behagen. Jezus Christus is de enige weg ten leven.

God vraagt geen vroomheid, geen godsdienst. Hij biedt ons een PERSOON aan. Deze Persoon, deze Christus, geloven met het hart!

Alleen in Hem is de vergeving van al het kwaad, dat wij bedreven.

In Christus Jezus geloven, maakte ons van verloren zondaars tot kinderen Gods.

Het evangelie is niet naar de mens. Het behouden WORDEN niet, doch ook het behouden LEVEN niet.

Behouden leven is door geloof leven, want zonder geloof is het onmogelijk God te behagen (Hebreeën 11:6). Door geloof het nieuwe leven leven, is niet naar de mens, want het gaat ten koste van onszelf.

Wij willen graag onszelf handhaven. Het wondere geheim van het evangelie aangaande de Zoon is: onszelf geheel verliezen in de Zoon, onze Heer en Heiland.

Lezen: Romeinen 1:1-6

24 oktober

“Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot den Vader, dan door Mij” (Johannes 14:6).

Deze woorden zijn voor ons waarheid geworden, toen wij geloofden in Jezus Christus, onze Zaligmaker en Verlosser.

In en door Hem werden wij kinderen Gods en ontvingen wij het eeuwige leven. Deze woorden blijven ook een werkelijkheid voor ons behouden LEVEN.

Ons behouden worden was: “Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde; In Denwelken wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden” (Kolossenzen 1:13-14).

Ons behouden leven is: “Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden” (2 Korinthe 5:17).

Christus Jezus staat altijd centraal. Hij is het Middelpunt, het gaat alles om Hem. Wij ontvingen in Hem nieuw leven.

Gods bedoeling met ons is, dat wij Zijn Geest toestaan, dat nieuwe leven in ons te doen groeien. Dit leven is gericht op Jezus Christus, Die de Heer is van dat leven.

Hij is DE weg, waar langs het nieuwe leven leidt.

Hij is DE waarheid, want in Hem zijn al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen (Kolossenzen 2:3).

Hij is HET leven, want het nieuwe leven in ons is Christus (Kolossenzen 3:4). Het is Zijn leven, dat Gods Geest in ons wil leven.

Deze waarheden gelovig aanvaarden, er vanuit gaan leven, dat is door geloof, IN HEM wandelen en zo opgebouwd worden IN HEM (Kolossenzen 2:6-7).

Wij zijn in Christus een NIEUWE schepping.

Onze OUDE natuur mag graag vroom en goed zijn en zich willen verliezen in plechtigheden ter eer van God. Dit bevredigt onze ziel.

De NIEUWE mens in ons heeft genoeg aan Christus en vindt ALLES in Zijn Persoon, zoals ook God alles in Hem vindt.

Gods wil is dat wij Zijn Verborgenschap zouden kennen: "Christus" (Kolossenzen 2:2), want het moet zijn: "alles en in allen is Christus" (Kolossenzen 3:11).

Christus is Gods weg met ons, Hij is Zijn waarheid en Zijn leven in ons.

Christus behoort te zijn: "Onze weg, onze waarheid en ons leven".

Lezen: Johannes 14:1-7

25 oktober

“De HEERE zal het voor mij voleinden”, zong David in Psalm 138:8.

“Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van Jezus Christus”, zegt Filippenzen 1:6.

“Wordt krachtig in den Heere, en in de sterkte Zijner macht”, vermaant ons Efeze 6:10.

Welk een grote zaligheid is het toch een kind van God te zijn. Een kind te zijn van zulk een grote, machtige God en zulk een Heiland en Heer te hebben als Christus Jezus is!

Gods Woord te geloven en vanuit dat geloof te mogen leven!

Wij zouden dat uit onszelf nooit kunnen opbrengen, maar GOD is het, Die om ZIJN welbehagen, beide het willen als het werken in ons werkt (Filippenzen 2:13).

Hij doet dat door Zijn Geest, Die in ons woont. Wij zijn niet meer van onszelf, doch behoren Hem toe (1 Korinthe 6:19-20).

“Gij omringt mijn gaan en mijn liggen; en Gij zijt al mijn wegen gewend” (Psalm 139:3). Hoe waar zijn deze woorden voor ons. Hij weet wie wij zijn en dat van ons niets goeds is te verwachten.

Daarom gaf Hij ons Zijn Zoon, een machtige, liefdevolle Heiland in Wie wij het nieuwe leven, dat eeuwig is, deelachtig werden.

Hij gaf ons Zijn Geest, Die Zijn kracht is, in het hart, opdat het nieuwe leven, het Christus-leven, in ons zou kunnen groeien en bloeien.

Hij schonk ons Zijn dierbaar Woord, waarin Hij Zichzelf heeft geopenbaard in Christus de Heer.

Hij heeft alles in het werk gesteld om ons aan Hem te binden. Wij behoeven niets anders te doen, dan ons in geloof volkomen aan Hem toe te vertrouwen.

In Christus heeft Hij ons ALLES gegeven wat Hij kon geven. Hoe stil en blij kunnen wij door dit leven gaan! Dit leven, dat vaak vol moeite en verdriet is.

Wij mogen ons verlustigen in die wondere liefde en genade van onze God en Vader en onze Heer Jezus Christus.

Zijn liefde is altijd bezig ons op te voeden en klaar te maken voor de heerlijkheid die ons wacht.

Lezen: Romeinen 8:28-32

26 oktober

In Genesis 1:28 geeft God de eerste mens Adam de volgende opdracht: “Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar”.

De aarde onderwerpen, dit was lijnrecht tegen de wil van Gods tegenstander, de boze.

Hij heeft, via de vrouw, Adam tot ongehoorzaamheid aan Gods woord verleid.

Zonde en dood deden hun intrede in de wereld en God moest de mens uit Zijn nabijheid stoten en de aarde vervloeken.

Maar, zo zegt de Heer: “Gedenkt der vorige dingen van oude tijden af, dat Ik God ben, en er is geen God meer, en er is niet gelijk Ik; Die van den beginne aan verkondigt het einde, en van ouds af die dingen, die nog niet geschied zijn; Die zegt: Mijn raad zal bestaan, en Ik zal al Mijn welbehagen doen ja, Ik heb het gesproken, Ik zal het ook doen komen; Ik heb het geformeerd, Ik zal het ook doen. HOORT NAAR MIJ ...!” (Jesaja 46:9-12).

Eenmaal zou het zaad der vrouw, Christus, komen (Genesis 3:15, Galaten 3:16). Hij zou de satan overwinnen en de eer van Gods Naam herstellen.

Christus IS gekomen en heeft het grote werk der verlossing volbracht. Hij zit nu aan Gods rechterhand, totdat de tijd daar is, dat ALLE knie van hen, die in de hemel en op de aarde zijn en die onder de aarde zijn, zich zal buigen voor Hem en alle tong zal belijden: “Jezus Christus is HERE” (Filippenzen 2:10-11).

Nu is satan heer van deze wereld (Mattheüs 4:8-9, Johannes 14:30). Zijn vonnis is geveld, doch nog niet ten uitvoer gebracht.

Christus is de laatste Adam (1 Korinthe 15:45).

Hij zal eens de aarde onderwerpen en als Koning heersen (1 Korinthe 15:23-28).

“Het Woord des Heeren blijft in der eeuwigheid”, lezen we in 1 Petrus 1:25.

Door dat levende en blijvende Woord van God zijn wij wedergeboren, niet uit vergankelijk, doch uit onvergankelijk zaad (1 Petrus 1:25).

Het is in en door Christus, dat onze God al Zijn welbehagen zal doen.

Lezen: 1 Korinthe 15:20-28

27 oktober

“Ik zal al Mijn welbehagen doen” (Jesaja 46:10b). Het Woord spreekt dikwijls over het welbehagen van God. In Jesaja 53:10 lezen we: “En het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan”. (In de NBG-vertaling staat: “Het VOORNEMEN des Heeren”. De Statenvertaling is beter).

“Door Zijn hand”, dat is door Jezus Christus, zal Gods welbehagen gelukkiglijk voortgaan. Jezus Christus is Gods welbehagen.

God zei van Hem bij monde van de profeet Jesaja (42:1): “Mijn Uitverkorene, in Denwelken Mijn ziel een welbehagen heeft!”

Van de Heer Jezus lezen we in Psalm 40:8-9: “Toen zeide Ik: Zie, Ik kom; in de rol des boeks is van Mij geschreven. Ik heb lust, o Mijn God! om Uw welbehagen te doen”.

Dit welbehagen Gods vinden we zo heerlijk en duidelijk omschreven in Johannes 17:1-3, waar de Heer Jezus tot Zijn Vader zegt: “Verheerlijk Uw Zoon, opdat Uw Zoon U verheerlijke. Gelijkerwijs Gij Hem macht gegeven hebt over alle vlees, opdat al wat Gij Hem gegeven hebt, Hij hun het eeuwige leven geve. En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige, waarachtige God en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt. Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen”.

Het werk der verlossing heeft Jezus Christus volbracht. Hij heeft volkomen aan Gods welbehagen voldaan, Hij, Die Zelf Gods welbehagen is.

Hij heeft Zijn God verheerlijkt, toen Hij aan het recht Gods voldeed, door Zichzelf te stellen onder het rechtvaardig oordeel Gods over de zonde.

De smaad, Gods heilige Naam aangedaan, wiste Hij uit door Zijn gehoorzaamheid tot de dood des kruises.

God verheerlijkte Zijn Zoon, door Hem op te wekken uit de dood en Hem een Naam boven alle naam te geven.

Christus, de Triomfator, kan nu ieder, die in Hem gelooft het eeuwige leven schenken en God kan in Christus doen wat Hem welbehagelijk is aan een ieder, die in Christus Zijn kind werd (Hebreeën 13:21).

Moge elk van ons zich daartoe aan Hem beschikbaar stellen (Romeinen 12:1).

Lezen: Hebreeën 13:20-21

28 oktober

“En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen, die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is”, zegt het Woord in 2 Korinthe 5:15.

Eén is voor allen gestorven, dus zijn zij allen gestorven, zo begint dit vers 15. Het heilig oordeel Gods over de zondige mens is in al zijn ontzetting uitgegoten over Jezus Christus.

Hij leed aan het kruis en ging in de dood en in Hem stierven alle mensen. Maar Hij, de Levensvorst, overwon zonde en dood en werd opgewekt.

Hij zit nu als Overwinnaar aan Gods rechterhand.

Ieder die in Hem gelooft, is met Hem opgewekt en in Hem een nieuwe schepping geworden (2 Korinthe 5:17).

Hij heeft het eeuwige leven ontvangen. In Hem, Die voor hen stierf, mogen zij leven!

Maar, zo luidt het Woord: “Opdat zij niet voor zichzelf zouden leven, doch voor Hem, Die voor hen gestorven is en opgewekt”. Dat is Gods wil ten aanzien van ons. Niet voor onszelf, doch voor Hem leven!

Het eeuwige leven, dat het nieuwe leven is en dat wij in Christus ontvingen, is altijd gericht op Hem. Wanneer wij Gods Geest, Die in ons woont, toestaan het nieuwe leven in ons te openbaren, leven we niet meer voor onszelf.

Dan is Christus ons leven. Elk kind van God is in Christus een nieuwe schepping geworden. Hij is opnieuw geboren.

God heeft door Zijn Geest dat nieuwe leven in ons gelegd. Het is nu aan ons of wij dit leven door geloof willen leven. Uit onszelf kunnen we dat niet, God wil dat door Zijn Geest in ons werken.

Nieuw leven door geloof leven is: Christus als Heer de eerste plaats in ons leven geven.

Hem liefhebben en Zijn Woord bewaren, zodat Hij en onze Vader tot ons kunnen komen en bij ons kunnen wónen (Johannes 14:23).

Niet meer voor onszelf leven, doch HEM in alles behagen (Kolossenzen 1:10).

Lezen: 2 Korinthe 5:14-17

29 oktober

Ons hart wordt vervuld met dank en aanbidding, als wij ons verdiepen in de onuitsprekelijke Goddelijke liefde van God de Vader en God de Zoon.

Deze liefde kunnen wij slechts zien en ervaren in Christus Jezus, Die de openbaring van deze liefde is.

Hoe dikwijls vraagt de mens zich niet af: "Is God wel liefde?" Ziende op al de ellende, het verdriet, de chaos in deze wereld, wijst men Hem af, ja, verklaart men Hem voor dood.

Men verstaat in het geheel niet dat het juist Zijn liefde is dat Hij zwijgt. God is de Heilige en de Rechtvaardige en het is ten enenmale onmogelijk voor Hem om ook maar het geringste contact te hebben met de mens, die in zonde ontvangen en geboren is.

Omdat Hij echter zijn verloren schepsel zo onuitsprekelijk lief heeft, heeft Hij Zelf de weg geopend om tot Hem te komen. Hij gaf Zichzelf in Zijn Zoon. Jezus Christus werd mens om de mens te kunnen verlossen.

God moest de zonde oordelen en Hij heeft ze geoordeeld. Christus Jezus onderging dit oordeel. God wekte Hem op. Christus triomfeerde over de zonde, dood en satan.

Nu kan God een ieder, die in deze Christus Gods gelooft, door Zijn Geest opwekken uit de dood, hem verlossen uit zonde en dood en hem heilig en rechtvaardig verklaren in Christus Jezus.

Christus heeft volkomen voldaan aan de eis van Gods heiligheid en rechtvaardigheid. Hij betaalde met Zijn

kostbaar bloed. God kan ons nu rechtvaardigen door het kostbaar bloed van Christus (Romeinen 5:9).

Als wij door Gods Geest deze waarheden zien en geloven, stemmen we van harte in met de woorden uit Romeinen 11:33: "O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen!"

In Christus Jezus, onze Verlosser en Zaligmaker, nam God ons op in Zijn Goddelijke liefde.

Lezen: Efeze 2:1-6

30 oktober

“Want dat is geen vergeefs woord voor ulieden; maar het is uw leven”, sprak Mozes tot het volk, toen hij hen al Gods wetten had bekend gemaakt (Deuteronomium 32:47).

Hoe waar zijn deze woorden voor het gehele Woord van God, de Bijbel.

Door GELOOF verstaan wij, zegt Hebreëën 11:3. Omdat de Bijbel GODS Woord is, kan hij uitsluitend door geloof verstaan worden. Alleen het kind van God, dat zich door Gods Geest wil laten onderrichten, kan het Woord leren verstaan.

Er zijn maar weinig gelovigen, die het Woord voor de volle 100% geloven. Daardoor missen zij veel blijdschap en zegen.

Gods Geest kan ons slechts in de waarheid leiden, als wij ons gelovig willen overgeven aan wat het Woord ons heeft te zeggen.

God is heilig en Zijn Woord is heilig. God kan niet liegen en Hij maakt Zijn Woord altijd waar.

“Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij hem maken”, zei de Heer Jezus (Johannes 14:23). Zijn Woord bewaren, welk een wonderbare troost, blijdschap en vrede brengt dat met zich mee.

Zijn Woord, dat ons Gods verlossende liefde heeft geopenbaard in Christus, onze Heer.

Het wijst ons die geloven de weg door deze aardse woestijn. Het troost en sterkt ons als wij zwak zijn (zie o.a. Hebreëën 4:16).

Het wijst ons de weg terug als we verkeerd deden (1 Johannes 1:9). Het bemoedigt ons als we tobben en het moeilijk hebben (Filippenzen 4:6-7).

Als we Gods weg met ons niet begrijpen, mogen we ons gelovig buigen over Zijn woorden uit Romeinen 8:28.

Het meest heerlijke is echter uit Gods Woord onze Heiland en Heer te leren zien in al Zijn grootheid en liefde, tot eer van onze God en Vader.

Te leren verstaan, dat Hij onze weg, onze waarheid en ons leven is. HEM welbehagelijk te leven en tezamen met allen, die Hem liefhebben in staat te zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en diepte en hoogte is en te bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat! (Efeze 3:18-19).

Lezen: Efeze 3:14-20

31 oktober

“En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus”
(Filippenzen 4:7).

Deze grote, heerlijke belofte heeft slechts één voorwaarde: onze hemelse Vader betrekken in ALLES wat het leven met zich meebrengt.

Alles door gebed en smeking bekend maken bij God. Het is zo heerlijk te ervaren, hoe Hij in de moeilijkste omstandigheden ons vervuld met ZIJN vrede.

Niet de onze, doch ZIJN vrede.

Dit gaat inderdaad ons verstand te boven, we begrijpen het niet, doch mogen ons er in verblijden met grote en diepe blijdschap.

Het brengt ons tot dank en aanbidding. Het maakt het mogelijk Hem te danken onder ALLES, zoals 1 Thessalonicenzen 5:18 ons vermaant.

Hoe de weg ook wezen moge, vol verdriet of vol blijdschap, Hij draagt ons en zorgt voor ons.

Het is echter alleen in Christus Jezus, onze Heiland. Hij is de verpersoonlijking van Gods liefde tot ons. God heeft Hem ons geschonken, opdat wij zouden leven door Hem (1 Johannes 4:9).

Leven door Hem, onze dierbare Heer, Die ons kocht met Zijn kostbaar bloed. Die voor ons in de dood ging, opdat wij, met Hem gestorven en opgewekt, in nieuwheid des levens zouden wandelen.

Zo mogen we door geloof leven met Gods Geest in ons hart.

Gods Geest, Die ons leidt, troost en sterkt door ons steeds weer te wijzen op Christus, onze Heer, en op alles wat het Woord ons openbaart over Gods liefde en genade.

In Christus zijn wij opgenomen in die heerlijke gemeenschap van God de Vader en van God de Zoon.

Wij mogen als Gods kind in Zijn Vaderhuis verkeren en ons verlustigen in de liefde van onze Heer en Heiland.

Zo in innige gemeenschap leven met onze Vader in de hemel en onze Heer en Heiland, brengt met zich mee de vrede van God in ons hart.

De vrede, die alle verstand te boven gaat en die onze harten en gedachten behoedt en bewaart in Christus Jezus.

Lezen: Filippenzen 4:4-7

1 november

“Deze hun weg is een dwaasheid van hen; nochtans hebben hunne nakomelingen een welbehagen in hunne woorden. Sela. Men zet hen als schapen in het graf, de dood zal hen afweiden; en de oprechten zullen over hen heersen in dien morgenstond; en het graf zal hun gedaante verslijten, elk uit zijn woning”, zegt Psalm 49: 15-16.

“Maar God zal mijn ziel van het geweld des grafes verlossen, want Hij zal mij opnemen. Sela”, zingt de psalmist verder (Psalm 49:16).

Hij geloofde in God, de Bron des levens en wist dat eenmaal de Verlosser zou komen. De Verlosser IS gekomen, Jezus Christus, onze Zaligmaker. Hij stond op uit de dood als de Overwinnaar.

Wij, die in Christus geloven en in Hem ontslapen zijn, zullen bij de bazuin Gods opstaan (1 Thessalonicenzen 4:16).

Dan ontvangen wij onvergankelijk leven. Degenen, die nog leven als de Heer de Zijnen Thuis haalt, zullen in één ogenblik veranderd worden (1 Korinthe 15:50-55).

Wij zullen dan tegelijk met de opgestane ontslapenen de Heer tegemoet gaan in de lucht (1 Thessalonicenzen 4:17).

Dan pas, als ook ons lichaam, dat nu nog niet verlost is, zal verheerlijkt zijn, zullen we in volkomenheid kunnen zingen: “De dood is verslonden tot overwinning” (1 Korinthe 15:54).

De overwinning, die we nu reeds bezitten in Christus onze Heer. Hij, de eeuwige God, heeft vlees en bloed aangenomen om de duivel, die het geweld des doods had, te onttronen (Hebreeën 2:14-15).

Hij leed en stierf voor ons en door Zijn opstanding triomfeerde Hij over de macht van zonde en dood.

Bevrijd van deze macht mogen we het geloofsleven leven en zullen we eenmaal deel hebben aan de Opstanding.

Want dit sterfelijke lichaam moet onsterfelijkheid aandoen en dit vergankelijke onvergankelijkheid.

Welk een dag zal dat zijn!

Lezen: 1 Thessalonicenzen 4:13-18

2 november

“Hij, Die u roept, is getrouw, Die het ook doen zal”.

“En de God des vredes Zelf heilige u geheel en al; en uw geheel oprechte geest, en ziel, en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onzen Heere Jezus Christus” (1 Thessalonicenzen 5:23-24).

Hij, Die ons hiertoe geroepen heeft, is getrouw, Hij zal het ook doen. Welk een heerlijke troost is dat voor ons, die graag Zijn weg willen gaan. Wij kunnen onszelf niet heiligen. De God des vredes zal het doen.

Heiligen betekent dat God ons voor Zich apart zet. We behoren bij Hem. In Christus zijn wij voor Hem heilig en onberispelijk en dit is nu en voor eeuwig (Efeze 1:1-4).

Het aangehaalde gedeelte uit 1 Thessalonicenzen 5 slaat echter niet op onze positie in Christus, doch op ons behouden LEVEN in deze wereld.

Het Woord geeft ons vanaf vers 12 allerlei vermaningen, die als wegwijzers voor ons geloofsleven bedoeld zijn.

Als wij, geleid door Gods Geest, leven door geloof, worden wij door God geheiligd. Onze geest, ziel en lichaam zal Hij onberispelijk bewaren bij de komst van onze Heere Jezus Christus.

“Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van Jezus Christus” zegt Filippenzen 1:6.

Hij, Die ons roept, is getrouw. God heeft ons met de Heilige Geest verzegeld tegen de dag der verlossing (Efeze 4:30).

Deze Geest wil ons met kracht sterken in de inwendige mens, opdat Christus door het geloof in ons hart wone (Efeze 3:16-17).

Als wij in geloof ons geheel aan Hem toevertrouwen en als slaven van Christus Gods wil van harte willen doen (Efeze 6:6), zal God, Die getrouw is, Zijn werk in ons volbrengen.

Dan zullen wij vervuld worden van de vrucht van gerechtigheid, welke door Jezus Christus is, tot heerlijkheid en prijs van God (Filippenzen 1:11).

DOOR JEZUS CHRISTUS. Alleen in en door Hem volbrengt God Zijn wil in ons.

Lezen: 1 Thessalonicenzen 5:16-24

3 november

“Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben”, schreef Paulus aan Timotheüs (2 Timotheüs 4:7-8).

Vele gelovigen denken bij de woorden: “Ik heb het geloof behouden” aan het geloof in de eeuwige zaligheid. Dit is echter geen juiste gedachte.

Onze zaligheid ligt vast in Christus Jezus. Geen macht in de hemel of op aarde kan ons ooit meer losmaken van Hem.

Ook al zouden wij, nadat wij in Hem geloofd hebben, onze eigen wegen gaan, het verandert niets aan het feit dat wij in Christus voor eeuwig een kind van God zijn. Wij kunnen weglopen, zoals de “verloren zoon” uit de gelijkenis deed (Lukas 15:11-24), doch we blijven “zoon”.

Paulus spreekt in zijn brief aan Timotheüs over GELOOFSLEVEN. Leven door geloof brengt altijd strijd met zich mee.

Het is niet naar de mens. Door geloof het nieuwe leven in ons beleven is: door de GEEST leven. Door de Geest leven is: beproeven wat de HEER welbehagelijk is (Efeze 5:10).

Dit druist geheel tegen onze geaardheid in, want het gaat ten koste van onszelf. Het is veel makkelijker om vroom en goed te zijn, zoals wij dat zelf het beste achten, dan om te

beleven: “Niet ik leef, doch CHRISTUS leeft in mij”, zoals Paulus dat getuigde in Galaten 2:20.

Daarom bidt hij ook in Efeze 1:17-19 voor de gelovigen om de Geest van wijsheid en van openbaring om HEM recht te kennen en verlichte ogen van het verstand om de rijkdom van onze erfenis te zien en Gods kracht te ervaren aan ons, die geloven.

Alleen door Gods Geest kunnen wij de geloofsstrijd strijden en het geloof behouden. GOD werkt dit in ons (Filippenzen 2:13), wij zijn hiertoe uit onszelf niet in staat.

Wanneer wij ons geheel aan Christus als onze HEER toevertrouwen en Gods Geest toestaan Hem in ons te verheerlijken, is het leven door geloof zulk een heerlijk leven.

Het einddoel zal zijn de kroon der rechtvaardigheid.

Lezen: 2 Timotheüs 4:6-8

4 november

Als ons hart naar Christus, onze Heiland, uitgaat, willen wij zo graag Hem welgevallig zijn. Hoe heerlijk rustig is het dan voor ons, te weten, dat Gods Geest in ons woont en in ons het nieuwe leven tot openbaring wil brengen.

Wij behoeven ons niet in te spannen voor bijzondere “geestelijke” uitingen, doch mogen ons in stilheid en vertrouwen volkomen overgeven aan God, onze Vader en aan Christus Jezus, onze Heer en Meester.

Gods Geest werkt dan in ons, zoals HIJ dat wil. Hij wijst ons de weg, die is tot eer van Gods Naam. Hij werkt in ons de negenvoudige vrucht, zoals Galaten 5:22 ons leert.

Misschien heeft Hij een bijzondere taak voor ons of wellicht laat Hij ons in alle eenvoudigheid het werk doen als huisvrouw, huisvader, kantoorbediende, student, of wat al niet. Het doet immers niet ter zake welk werk de HEER ons te doen heeft gegeven.

Wij behoeven slechts Gods wil van harte te doen en bereidwillig dienstbaar te zijn aan de HEER en niet aan mensen (Efeze 6:7).

Gods Geest wil elk kind van God stap voor stap door het leven leiden. Hij wil ons leren Christus als HEER te dienen en ALLES van harte te doen voor HEM (Kolossenzen 3:23-24), ook ons gewone, dagelijkse werk.

Als we zo door Gods Geest leven, door geloof, zijn wij altijd gereed voor gebruik door de Meester, op Zijn tijd en op Zijn wijze. Het is zo eenvoudig.

Velen willen in tongen spreken, de gave van genezing openbaren, grote campagnes voor de Heer op touw zetten. Het zijn dingen, die wij zelf eigenlijk zo graag willen.

Leven door geloof is echter: “Je gelovig buigen voor Gods Woord”.

Dat Woord leert ons, dat Gods Geest in ons woont en werkt zoals HIJ dat wil.

Het is gelovig de weg van de Heer gaan en Hem de kans geven ZIJN wil in ons te volbrengen.

Lezen: Kolossenzen 3:22-24

5 november

De Heer Jezus heeft gezegd: “Die in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven” (Johannes 3:36).

Dit eeuwige leven is NIEUW leven in ons. Het is niet een verbeterde uitgave van ons oude leven, doch het is iets geheel nieuws. “Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is VOORBIJgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden” (2 Korinthe 5:17).

God houdt in het geheel geen rekening met onze oude natuur. Hij wil dat Zijn kinderen het nieuwe leven door geloof zullen leven en gaf daartoe Zijn Geest in het hart.

De openbaring van dit leven is: “Wandelt alzo in Hem; geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het geloof” (Kolossenzen 2:6-7). Het is een proces dat Gods Geest in ons wil bewerken.

Het is: in liefde in elk opzicht naar Christus, onze Heer, toegroeien en dit is alleen mogelijk als we ons aan “de waarheid”, dat is Gods Woord, houden (Efeze 4:15; NBG).

Het eeuwige, nieuwe leven, dat het ware leven is, kan slechts gevoed worden met het ware brood, dat is het Brood des levens, Jezus Christus, de opgestane Heer (Johannes 6:48-57).

Het nieuwe leven houdt in, zoals de Heer zei: “Blijft in Mij en Ik in u” en dit is alleen mogelijk, als wij Zijn vlees eten en Zijn bloed drinken (Johannes 6:56) of, anders gezegd, in en door Hem leven. Ons voeden met Jezus Christus, zoals Gods Woord ons Hem openbaart.

Het behoort te zijn: Christus, ons léven (Kolossenzen 3:4).

Als wij ons natuurlijk lichaam niet op de juiste wijze voeden, leiden wij een kwijnend bestaan en worden tenslotte ziek.

Zo is het ook in het nieuwe leven, dat geestelijk leven is. Naarmate wij ons voeden met Christus, groeien we op in Hem.

Ons voeden met Hem is ons overgeven aan de leiding van Gods Geest, opdat Hij Christus in ons kan verheerlijken en Christus in ons gestalte krijgt (Johannes 16:14, Galaten 4:19).

“Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid”
(Johannes 17:17).

Onze Heer door Woord en Geest te leren kennen, is Hem liefhebben. Hem liefhebben, is Hem eten en drinken. Zo draagt het nieuwe leven vruchten der gerechtigheid, welke door Jezus Christus zijn tot heerlijkheid en prijs van God (Filippenzen 1:11).

Lezen: Johannes 6:47-59

6 november

“Gelijk zich een vader ontfermt over de kinderen, ontfermt Zich de HEERE over degenen, die Hem vrezen. Want Hij weet, wat maaksel wij zijn, gedachtig zijnde, dat wij stof zijn”, lezen we in Psalm 103:13-14.

Welk een grote zaligheid zulk een God in Christus Jezus te kennen als onze liefdevolle Vader. Wij kunnen Hem nimmer tegenvallen, Hij weet wie en hoe wij zijn.

“Want zo hoog de hemel is boven de aarde, is Zijn goedertierenheid geweldig over degenen, die Hem vrezen” (Psalm 103:11).

Net zo min als wij kunnen bevatten, hoe hoog de hemel boven de aarde is, kunnen wij bevatten hoe groot Zijn liefde en goedertierenheid over ons is.

In Efeze 1:6-8 lezen we, dat Hij ons heeft begenadigd in de Geliefde, in de Zoon. “In Welken wij HEBBEN de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade, met welke Hij overvloedig is geweest over ons in alle wijsheid en voorzichtigheid”.

Ook deze rijkdom van Gods genade over ons kunnen wij niet bevatten. Deze genade is zo onmeetbaar groot. Zij houdt in dat God nu al Zijn liefde, Zijn goedertierenheid, Zijn ontferming over ons kan uitstorten.

“Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden”, zegt 1 Johannes 3:1.

Geliefde kinderen van zulk een God en Vader te zijn en dat uit louter genade in Christus, onze Heiland!

Hoe moeten we ons eigenlijk schamen als we verdrietig zijn, omdat we onze zin niet krijgen of klagen als we menen het moeilijk te hebben.

Echter, Hij weet wat maaksel wij zijn en dat wij slechts stof zijn. Hij kent onze zwakheid, ons kleingeloof vaak. Maar Zijn liefde blijft dezelfde.

Wij mogen altijd en met alles wat ons deert tot Hem gaan.

Gods liefde en genade, Zijn ontferming over ons, liggen voor eeuwig vast in Christus Jezus.

Wij zijn opgesloten in de liefde van God de Vader en van God de Zoon en komen er nooit meer van los.

Lezen: Psalm 103:12-18

7 november

“Hij is uw Lof, en Hij is uw God. Die bij u gedaan heeft deze grote en vreselijke dingen, die uw ogen gezien hebben”, sprak Mozes tot zijn volk (Deuteronomium 10:21).

“Die roemt, roeme in den Heere”, zegt het Woord in 1 Korinthe 1:31 en 2 Korinthe 10:17.

Deze grote, sterke God, die Israël eens met krachtige hand uit de macht van Egypte verlost, heeft ons met krachtige hand verlost uit de macht van zonde en dood.

“Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde; in Denwelken wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden” (Kolossenzen 1:13-14).

Welk een geweldig werk moest daarvoor gedaan worden. Jezus Christus, de Zoon van Gods liefde, moest Zijn heerlijkheid en Zijn majesteit afleggen en vlees en bloed aannemen.

Hij, Die geen zonde gekend heeft, Die als DE Rechtvaardige in volmaaktheid op deze aarde heeft gewandeld, is tot zonde gemaakt en als gevolg daarvan kwam de toorn van de heilige God op Hem neer.

“Hij is VOOR ONS tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem” (2 Korinthe 5:21).

Jezus Christus stierf voor ons zondaren (Romeinen 5:8). Het was: “Naar de werking der sterkte Zijner macht, die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft

opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechterhand in den hemel” (Efeze 1:19-20).

Wij zijn rechtvaardigheid Gods geworden in Hem. Het is alles uit louter genade om Gods grote liefde voor ons.

Daarom is HIJ onze lof. In ons is niets te roemen. HIJ volbracht het gehele werk in Christus Jezus.

Roemen in HEM, in CHRISTUS, onze Heer. Hoeveel stof hebben we daartoe!

Laten we dan ook niet op onszelf zien, doch op Hem, Die ons gekocht en betaald heeft en roemen in Hem, aan Wie wij geheel onze zaligheid te danken hebben.

In en door Wie wij nu mogen leven en in Wie wij eens zullen delen in de eeuwige heerlijkheid.

Roemen in Christus Jezus, want HIJ is onze lof tot eer van God de Vader.

Lezen: 1 Korinthe 1:27-31

8 november

“Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus; door Welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld” (Galaten 6:14).

Hoe dikwijls spreekt het Woord niet tot de gelovigen over het kruis van de Heer. Op dat kruis bracht Hij voor ons, die geloven, verlossing teweeg door Zijn bloed.

Door de verlossing in Christus Jezus zijn wij om niet gerechtvaardigd uit Zijn genade (Romeinen 3:24) en ontvingen wij het nieuwe leven, dat eeuwig leven is.

In het nieuwe leven staat Christus centraal. Paulus zegt: “Door Welken (de Heere Jezus Christus) de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld”.

In Galaten 1:4 lezen we, dat de Heer Jezus Christus Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden om ons te trekken UIT de tegenwoordige boze wereld. Wij behoren nu niet meer bij de wereld, al moeten we er nog in leven.

Wij behoren bij Jezus Christus, de gekruisigde en opgestane Heer.

Voor ons, die geloven, is Hij de Heer, Wiens Naam boven alle naam is. Voor de wereld is een gekruisigde Verlosser dwaasheid, voor ons is Hij de kracht Gods en de wijsheid Gods (1 Korinthe 1:23-24).

“Maar die van Christus zijn, HEBBEN het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.” (Galaten 5:24). Zij leven niet meer voor zichzelf, willen niet langer eigen wegen bewandelen.

“Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij”, zegt Paulus in Galaten 2:20.

Zo behoort het te zijn. Als wij ons verliezen in onze Heer zullen wij roemen in Zijn kruis.

Dit is niet maar de mens. Gods Geest wil dat in ons bewerken, als wij door geloof het nieuwe leven leven.

Het nieuwe leven, dat Christus-leven is. Het gaat ten koste van onszelf, doch het doet ons zingen en Gode dank brengen in onze harten (Kolossenzen 3:16).

Lezen: Galaten 1:3-5

9 november

“Want de HEERE, onze God, is heilig” (Psalm 99:9).

“De HEERE is in het paleis Zijner heiligheid” (Psalm 11:4).

“Wie zal klimmen op den berg des HEEREN, en wie zal staan in de plaats Zijner heiligheid? Die rein van handen, en zuiver van hart is, die zijn ziel niet opheft tot ijdelheid, en die niet bedrieger zweert” (Psalm 24:3-4).

“Wie kan zeggen: Ik heb mijn hart gezuiverd, ik ben rein van mijn zonde?” (Spreuken 20:9).

Wij zijn allen onrein van hart. Hoe onpeilbaar diep en wijd is de kloof tussen die grote, heilige God en de mens. De mens beseft dit niet eens.

Adam en Eva verborgen zich nog voor God, toen zij Zijn gebod overtreden hadden. Kain, hun zoon, echter probeerde reeds deze heilige God te dienen op de wijze, die hem goed dacht en met de vrucht van zijn eigen werk.

Door de zonde is de mens verduisterd in zijn verstand en vervreemd van het leven Gods (Efeze 4:18).

Hij ziet niet de hopeloze toestand, waarin hij verkeert en heeft geen idee van de heiligheid en rechtvaardigheid van zijn Schepper.

Als we ons deze feiten goed indenken, begrijpen we er niets meer van dat God, de Almachtige, deze mens zo oneindig liefhad, dat Hij Zichzelf heeft willen geven in Christus Jezus, Zijn geliefde Zoon, om de mens weer tot Hem te brengen.

Vanaf het ogenblik dat de mens zondigde, heeft Hij gewezen op deze Christus, het Zaad der vrouw. Alleen op grond van gerechtigheid kan God vergeven en genadig zijn.

Christus Jezus heeft aan al het recht Gods voldaan (Romeinen 3:23-24). In Hem kunnen wij voor de heilige God staan met een rein hart.

Gerechtigd door het bloed van Christus (Romeinen 5:9) is een ieder, die in Hem gelooft (Romeinen 3:22).

Hij is in Christus heilig en onberispelijk (Efeze 1:4).

Jezus Christus is de openbaring van de liefde Gods tot ons. Zijn liefde, die oneindig veel dieper en wijder is dan de kloof, die ons van Zijn heiligheid scheidde.

Er is maar één brug over deze kloof en die is Jezus Christus, onze Zaligmaker.

Lezen: Psalm 99:1-5

10 november

“En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor degenen, die door hun woord in Mij geloven zullen. Opdat zij allen één zijn, gelijkerwijs Gij, Vader, in Mij, en Ik in U” (Johannes 17:20-21a), bad de Heer Jezus tot Zijn Vader.

Wij gelovigen zijn zo nauw verbonden met onze Heer en Heiland en in Hem met elkaar.

Hoe dichter bij Hem, hoe dichter bij elkaar, zeggen wij wel eens. Zo is het ook.

Wij zijn, in Jezus Christus, kinderen van God geworden en kunnen nu in nauwe gemeenschap met onze God en Vader en met onze Heiland leven.

Het is Gods Geest, Die in elk van ons het geloofsleven wil doen groeien. Het geloofsleven, dat gericht is op en tot doel heeft: Christus.

Wij hebben allen dezelfde Heiland en Verlosser en God heeft in het hart van elke gelovige, door Zijn Geest, Zijn liefde uitgestort (Romeinen 5:5). Het is dus Zijn liefde, waarmee wij Hem in Christus liefhebben en ook onze broeders en zusters in Hem.

Het betekent niet dat we nu allen precies eender zijn en dat het geloofsleven van elk van ons langs hetzelfde pad loopt.

Zo is ook elk kind van God uniek. Met ieder van ons gaat God Zijn eigen weg. Deze weg is natuurlijk altijd in volkomen overeenstemming met wat Zijn Woord ons leert.

Ook het doel van Gods Geest met ons is voor iedereen hetzelfde, namelijk Christus in ons verheerlijken (Johannes 16:14).

Gods Geest zegt in Romeinen 15:7: “Daarom neemt elkander aan, gelijk ook Christus ons aangenomen heeft, tot de heerlijkheid Gods”.

Elkaar aanvaarden is niet moeilijk als wij het nieuwe leven door geloof leven. Als Christus het Middelpunt is van ons gemeenschapsleven, zal Zijn liefde ons altijd samenbinden en ons doen groeien in Hem.

Hoe meer ons hart uitgaat naar onze Heer en Meester en Hij de eerste plaats in ons leven heeft, hoe meer we zullen genieten van de gemeenschap met Hem en met elkaar.

Dan is Efeze 3:18-19 het hoogste en heerlijkste van ons gemeenschapsleven tot eer van God.

Lezen: Efeze 3:14-21

11 november

Wat voor de wereld zwak is, heeft God uitverkoren. Dat wat niets is. (1 Korinthe 1:27-28).

Hoe wonderbaar is onze God. De wereld verstaat het niet. Zij heeft alleen maar belang bij sterke mensen, die wat kunnen betekenen voor de maatschappij.

Voor het kind van God, dat uit geloof leeft, zijn deze woorden uit de Bijbel heerlijke werkelijkheid.

Wij hebben het er soms moeilijk mee dat we ons vaak openbaren als kleine, zwakke kinderen, niettegenstaande het feit dat we zulk een grote, machtige God als Vader hebben. Zulk een liefdevolle Vader!

Juist omdat Hij ons liefheeft, heeft Hij ons Zijn Zoon gegeven. Deze Zoon, Die alle dingen draagt door het Woord Zijner kracht en die is gezeten aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste, zoveel treffelijker geworden dan de engelen! (Hebreeën 1:3-4).

Niet alleen heeft Hij ons verlost uit de macht van zonde, dood en satan, zodat we nu in Hem kinderen Gods zijn.

Deze machtige Heer, in Wie wij Gods heiligen en beminden zijn, is ook voor ons geloofsleven de kracht, de Bron, waaruit dat leven voortkomt.

Hoe zwakker wij in onszelf zijn, hoe meer onze Heer onze sterkte kan zijn.

“Doch Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave”
(2 Korinthe 9:15).

Deze onuitsprekelijk Gave is Christus Jezus, onze dierbare Heiland!

God heeft niet méér aan ons kunnen geven. Hij gaf in Zijn Zoon ALLES wat Hij kon geven. Deze Heiland is onze Troost, onze Sterkte.

Juist omdat wij zwak zijn en onze schat in aarden vaten bezitten (2 Korinthe 4:7), wil HIJ onze sterkte zijn.

IN Hem hebben wij de troon der genade gekregen, waarheen we altijd met vrijmoedigheid mogen gaan om genade en hulp (Hebreeën 4:15-16).

Hoe wonderbaar heeft onze hemelse Vader in Zijn oneindige liefde voor ons gezorgd.

Wij behoeven slechts in en door Christus te leven, geleid door Gods Geest.

Wij zijn zwak in onszelf, maar ons geldt: “Wordt krachtig in den Heere, en in de sterkte ZIJNER macht” (Efeze 6:10).

Zo mogen we onze zwakke handen leggen in Vaders sterke hand en vol vertrouwen de weg door het leven gaan met een hart vol vrede en blijdschap in Christus, onze Heiland.

Lezen: 1 Korinthe 1:27-31

12 november

“Mijn ziel kleeft U achteraan; Uw rechterhand ondersteunt mij.” (Psalm 63:9).

Hoe kostelijk is de verborgen omgang met onze God en Vader in onze Heiland Jezus Christus. Het is kostelijk voor ons, het is ook kostelijk voor Hem.

Het gehele werk der verlossing, dat Hij volbracht in Christus Jezus, had tot doel, ons in Zijn nabijheid te brengen.

Hij schonk ons daartoe al de liefde van Zijn hart, de gehele rijkdom van Zijn genade in Christus Jezus, onze Heiland,

Die ons werd: “Gods rechtvaardigheid” (2 Korinthe 5:21). Hoe nauw zijn wij met Hem verbonden.

Johannes zegt in zijn eerste brief: “Wij zijn in den Waarachtige, namelijk in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God, en het eeuwige Leven” (1 Johannes 5:20). Ieder kind van God is in Christus.

Het is kostbaar in Gods oog als Christus ook door geloof in het hart van Zijn kind wóónt. Het is de bede van Gods Geest in Efeze 3:17.

Christus, Die voor God in alles de Eerste is, ook in ons hart en leven de eerste plaats geven!

Het is Hem liefhebben en Zijn Woord bewaren en zo door de Vader geliefd worden (Johannes 14:23). Het heeft tot gevolg, dat wij ons in Hem verheugen met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde.

Psalm 63:9 zegt: “Mijn ziel kleeft U achteraan, Uw rechterhand ondersteunt mij” (NBG: “Mijn ziel is aan U verkleefd”).

En Psalm 25:14a zegt: “De verborgenheid des HEEREN is voor degenen, die Hem vrezen” (NBG: “Des Heeren vertrouwelijke omgang is met wie Hem vrezen”).

Vertrouwelijk omgaan met Hem, Die onze rechterhand ondersteunt, is heerlijk, doch ZIJN vertrouwelijke omgang met ons te mogen smaken is meer! Het is dat wonderbare, verborgen leven in en door Christus Jezus, onze Heer, tot eer van God de Vader.

Efeze 4:15 zegt het zo, dat wij: “De waarheid betrachtende in liefde, alleszins zouden opwassen in Hem, Die het Hoofd is, namelijk Christus”.

De waarheid betrachtende, dat is het Woord van God ernstig nemen, het tot ons bezit maken. Het doet het nieuwe leven in ons groeien. Groeien naar Christus toe in liefde.

En in Hem, met Hem en door Hem smaken wij Gods vertrouwelijke omgang.

Lezen: Psalm 63

13 november

Als wij het boek Leviticus bestuderen, valt het direct op, met welk een grote nauwkeurigheid God Zijn voorschriften aangaande de verschillende offeranden heeft gegeven.

Hij neemt alles zeer nauw, want het gaat Hem om Jezus Christus, Zijn Zoon.

In elk voorschrift, in elke offerande kunnen we Gods vinger, die wijst op Jezus Christus en Zijn werk voor de Zijnen, ontdekken.

“Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land der Egyptenaren uitgevoerd heb, opdat gij hun slaven niet zoudt zijn; en Ik heb de disselbomen van uw juk verbroken, en heb u doen rechtop staan” (Leviticus 26:13).

Dit is het wonder van Zijn verlossing van Israël, die tot doel had: “En Ik zal in het midden van u wandelen, en zal u tot een God zijn, en gij zult Mij tot een volk zijn” (Leviticus 26:12).

“En deze dingen zijn geschied ons tot voorbeelden”, zegt 1 Korinthe 10:6 tot ons.

Ook ons geldt: “De disselbomen (stangen) van uw juk heb Ik verbroken en heb u doen rechtop staan”. “Gode zij dank, gij wáárt dienstknechten der zonde” (Romeinen 6:17), “Maar thans VRIJGEMAAKT van de zonde” (Romeinen 6:22).

Hij heeft onze slavenboeien verbroken en nu mogen wij in Christus “rechtop” gaan, want in Hem zijn wij Gods geliefde kinderen.

“Ik zal in het midden van u wandelen, en zal u tot een God zijn”.

Tot ons zegt het Woord: “Opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben, en deze onze gemeenschap ook zij met den Vader, en met Zijn Zoon Jezus Christus” (1 Johannes 1:3).

God was voor Israël heel precies en Hij wilde dat zij Zijn geboden nauwgezet in acht zouden nemen (Leviticus 26:3). Het was de voorwaarde voor een blij en gelukkig leven in Zijn gemeenschap.

Zo is het ook met ons. God schonk ons Zijn geliefde Zoon, opdat wij zouden leven DOOR HEM (1 Johannes 4:9).

Dit is het NIEUWE leven in en door Christus, onze Heer, leven, opdat HIJ onze blijdschap en onze vrede kan zijn. God schonk ons daartoe Zijn Geest in ons hart.

Wat een wonder van genade!

Lezen: 1 Johannes 1:1-4

14 november

In Leviticus 1:1 lezen we dat de Heer Mozes roept en tot hem spreekt vanuit de tent der samenkomst. Hij geeft Mozes nauwkeurig voorschriften over de wijze, waarop offeranden gebracht moesten worden.

God gaf Israël verschillende offeranden, die allen het grote werk van Jezus Christus typeren.

Christus, onze Hogepriester, gaf Zichzelf voor Zijn volk om haar te heiligen en te reinigen (Efeze 5:26).

De belangrijkste offers waren: “Het brandoffer, de spijs- en vredeoffers, de schuld- en zondoffers”.

Elk van deze offeranden beeldde een bepaald aspect van het werk van Christus uit. Het was alles slechts schaduw van hetgeen komen moest, terwijl de werkelijkheid van Christus is, zegt Kolossenzen 2:17 (NBG).

Deze offeranden zijn gegeven aan een VERLOST volk. Zij wijzen allen op het werk van Christus, dat Hij volbracht heeft voor de GELOVIGEN, voor Gods kinderen.

Toen Israël nog niet verlost was, gaf God het paaslam. Door het bloed van dit lam kon Israël ontkomen aan het oordeel Gods.

Het paaslam wijst op Christus als het Lam Gods, dat de zonde der WERELD droeg.

Door het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos Lam, zijn wij vrijgekocht (1 Petrus 1:18-19).

Hij werd om onze ongerechtigheden als een Lam ter slachting geleid (Jesaja 53:7).

Toen Israël door het bloed van het paaslam uit Egypte verlost was en door de kracht Gods uit de Rode Zee was opgestaan, gaf God Zijn verlost volk de eerder genoemde offeranden. Dit was om het mogelijk te maken dat Hij in hun midden kon wonen, ondanks het feit dat zij nog bleven zondigen.

Om ons, die als kinderen Gods niet zondeloos kunnen leven, in Zijn gemeenschap te houden, doet Christus als Hogepriester een werk in en voor ons, dat is gegrond op die aspecten in de verschillende offeranden voor Israël.

Lezen: Hebreeën 9:11-14

15 november

In het boek Exodus vinden we de verlossing van Israël door het bloed van het paaslam. In Leviticus geeft God aan Israël de dienst der offeranden, opdat Hij, Die heilig is, temidden van zijn zondige volk kon blijven wonen.

God begint met het brandoffer. Het brandoffer heeft niet met zonden te maken. Het is een vuuroffer tot een liefelijke reuk VOOR DE HERE (Leviticus 1:9, 13 en 17).

Het Woord zegt: “Opdat hij (die tot God nadert met brandoffer) welgevallig zij voor het aangezicht des HEEREN” (Leviticus 1:3).

Het brandoffer typeert het werk van Christus, dat Hij voor GOD gedaan heeft en nog doet.

“Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat GIJ Mij gegeven hebt om te doen”, zegt Hij in Johannes 17:4 en “Ik eer Mijn Vader”.

“Ik zoek niet Mijn eer” (Johannes 8:49-50).

Het doel van Zijn werk was en is de verheerlijking van Gods Naam. Zijn gehele leven was en is op God gericht. “Ik kom om Uw wil, o God, te doen” (Hebreeën 10:7).

Hij heeft God liefgehad met geheel Zijn hart, geheel Zijn ziel en geheel Zijn verstand en in volkomen geloofsgehoorzaamheid het werk volbracht.

Hij heeft door Zijn geloof de gerechtigheid Gods geopenbaard en Hem uitermate verheerlijkt.

Wij - kinderen Gods - mogen nu staan in de aangenaamheid van Christus Jezus, ons verworven door Zijn geloof.

Het woord “brengen” in Leviticus 1 betekent in de grondtekst letterlijk “naderen”. Een Israëliet, die God aangenaam wilde zijn, mocht tot Hem naderen met een brandoffer. Het was een geheel vrijwillig offer.

Jezus Christus heeft Zich VOOR ONS overgegeven als offergave en slachtoffer, GODE tot een Welriekende reuk (Efeze 5:2).

Als wij Gode welbehagelijk willen zijn, kan dat alleen in Christus, in Wie ook wij zijn: God tot een Welriekende reuk.

Lezen: Leviticus 1:1-3 en 9

16 november

Het brandoffer was dus een geheel vrijwillig offer. Het spreekt uitsluitend van Christus. God begint altijd met Christus.

Volgens Leviticus 1:3 moest het offerdier volkomen zijn. Het duidt op Jezus Christus in Zijn schoonheid en volkomenheid, in Zijn voortreffelijkheid.

Het brandoffer was ook geheel voor God. Jezus Christus heeft in volkomenheid voor Zijn God geleefd. Zijn gehoorzaamheid was volmaakt en Zijn liefde tot Zijn God volkomen. Zijn gehele leven was Gode tot een lieflijke geur.

Het wonder van Gods liefde en genade tot ons is dat alle geur, alle welgevallen van het offer van Christus, ons wordt toegerekend. Dat wij - kinderen Gods - mogen staan in deze aangenaamheid voor God.

Jezus Christus is het volmaakte Offer. God kon van Hem zeggen: "Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik al Mijn welbehagen heb".

Zó onze Heiland te zien, Die Zich voor ons overgaf als offergave en slachtoffer, Gode tot een Welriekende reuk (Efeze 5:2). "Want dat gevoel en zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was", zegt Gods Geest in Filippenzen 2:5.

En in Romeinen 12:1 staat geschreven: "Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst".

Wij mogen ons Hem beschikbaar stellen, opdat Christus ons Gode kan offeren.

Als wij deze gezindheid bezitten, wordt dit door Gods Geest in ons vervuld.

Wij staan dan voor God in de waarde van Christus.

Gods Geest wil deze gezindheid in ons bewerken. Deze gezindheid, die in ons hart het verlangen wekt Hem te kennen, die ons Hem doet liefhebben en aanbidden.

Het brengt ons tot de climax van ons geloofsleven.

Lezen: Romeinen 12:1-2

17 november

Hebreeën 10:10: “In welken wil wij geheiligd zijn, door de offerande des lichaams van Jezus Christus, eenmaal geschied“.

Het is krachtens de wil van God, Die Jezus Christus heeft volbracht in volkomen gehoorzaamheid aan Hem. In Christus geheiligd, wil zeggen dat wij afgezonderd zijn voor Hem.

Verlost uit de macht van zonde en dood en satan, getrokken uit deze boze wereld, zijn wij gevoegd bij Christus. Wij zijn Zijn eigendom geworden, gekocht met Zijn dierbaar bloed (1 Korinthe 6:20, 1 Petrus 1:18-19).

In Christus geheiligd, behoren wij tot het huisgezin van God, Die nu onze Vader is.

Het is een positie die wij voor eeuwig bezitten in Christus Jezus onze Heer.

Dit is onafhankelijk van onze openbaring als kinderen Gods. Gods Woord vermaant ons echter om ook te wandelen overeenkomstig deze hoge positie, want dit is tot Gods eer.

In Christus afgezonderd, geheiligd tot het kindschap Gods, zijn wij vreemdelingen op deze aarde geworden. Wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, zegt Filippenzen 3:20 en Efeze zegt dat wij vroeger, dat is, vóórdat wij door geloof in Jezus Christus kinderen Gods werden, wandelden overeenkomstig de loop dezer wereld en naar onze eigen begeerten en gedachten.

Wij zijn echter met Christus levend gemaakt en ontvingen in Hem een plaats in de hemel (Efeze 2:5-6).

Wij zijn vrijgekocht met het kostbare bloed van Christus en in Hem wedergeboren door het levende en blijvende Woord van God (1 Petrus 1:23).

Wij ontvingen het NIEUWE leven, opdat wij dit door geloof zouden leven.

God schonk ons daartoe Zijn Geest en Zijn Woord en Hij wil door Zijn Geest en Zijn Woord dit geloofsleven in ons tot openbaring brengen als wij ons aan Hem toevertrouwen.

Lezen: Hebreeën 10:8-14

18 november

Het is voor ons niet mogelijk om onder woorden te brengen, de onmetelijke en onnaspeurlijke liefde van God. Hij Zelf is de Liefde.

Het ontzettende is dat de natuurlijke mens niet in staat is deze liefde te zien. Door de zonde is zijn verstand verduisterd en is hij vervreemd van het leven Gods (Efeze 4:18). Hij staat zelfs vijandig tegenover deze liefde.

Gods liefde is ook zo puur, zo volkomen. De openbaring van deze liefde, Christus Jezus, in Wie God Zichzelf heeft gegeven, deed de mens in haat ontvlammen. “Zij hebben Mij zonder oorzaak gehaat”, zei de Heer (Johannes 15:25).

Reeds in Psalm 69:5 sprak Gods Geest, bij monde van David, hierover: “Die mij zonder oorzaak haten, zijn meer dan de haren mijns hoofds.”

Hij, de Zoon des mensen, Die Zijn heerlijkheid heeft afgelegd om Gods liefde te kunnen openbaren, wist dat dit zou leiden tot haat. Een haat die zijn climax vond op het vloekhout des kruises. En juist in deze climax van haat werd Gods liefde uitermate openbaar.

Toen heeft Jezus Christus, Gods Heilige en Rechtvaardige, in volkomen gehoorzaamheid aan Zijn God, de heilige en rechtvaardige toorn Gods over al het kwaad gedragen.

Toen heeft Hij, als Zoon des mensen, Zijn ziel uitgestort in de dood, verlaten door God.

“Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem” (2 Korinthe 5:21).

Gods liefde werd ten volle openbaar, liefde die gegrond is op heilig recht.

In Christus is volkomen aan het recht Gods voldaan. Het recht Gods dat de dood van de zondaar eiste.

Door Christus' dood en opstanding werd de haat volkomen machteloos. Zij liep dood op de heiligheid en rechtvaardigheid van Gods onuitsprekelijke liefde.

En nog ziet de mens niets van deze liefde. Zij is alleen te verstaan door geloof en door Gods Geest.

Gods Geest wil ieder mens de ogen openen voor deze wonderbare liefde.

Lezen: Romeinen 5:5-11

19 november

“Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen” (Markus 10:45).

In Jesaja 42:1 zegt God van Christus: “Ziet, Mijn Knecht, Dien Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Denwelken Mijn ziel een welbehagen heeft!”

Jezus Christus, de Knecht van God, kwam om te dienen. Hij heeft Zijn God gediend in volkomen gehoorzaamheid.

Hij, God van alle eeuwigheid, verliet Zijn eeuwige heerlijkheid, ontledigde Zichzelf van deze heerlijkheid, werd de mensen gelijk en nam de gestalte van een dienstknecht aan.

Hij was gehoorzaam aan Zijn God tot de dood, ja tot de dood des kruises (Filippenzen 2:7-8).

Hij volbracht het werk dat God Hem te doen gegeven had en gaf Zijn leven als rantsoen (losprijs) voor velen.

Voor ons die in Hem geloven! Hij kocht ons vrij uit de slavernij van de zonde, dood en satan. Hij betaalde met Zijn kostbaar bloed en ging voor ons in de dood.

Hoe groot en heerlijk is onze Heer en Heiland in Zijn gestalte van Dienstknecht Gods. Nu is Hij uitermate verheerlijkt. Nu mogen wij, die in Hem nieuw leven ontvingen, Zijn liefdeslaaf zijn.

Hij was geen dienstknecht van mensen. Zijn volmaakte gehoorzaamheid aan God is ons, die in Hem geloven, tot eeuwige zaligheid geworden (Hebreeën 5:8-9).

Ook wij moeten geen dienstknechten van mensen zijn (1 Korinthe 7:23), want wij zijn door Christus gekocht en betaald en Zijn eigendom.

“Gij heet Mij Meester en Heere; en gij zegt wel, want Ik ben het”, sprak de Heer tot de Zijnen (Johannes 13:13).

Als wij de consequentie van deze heerlijke waarheden aanvaarden en Hij de Heer en Meester van ons hart en leven is, is het niet moeilijk de minste te zijn en elkaar lief te hebben.

Lezen: Markus 10:41-45

20 november

De natuurlijke mens heeft geen belangstelling voor het wezen van Gods liefde, omdat deze liefde is gegrond op gerechtigheid.

Zodra de mens zijn hoofd buigt voor Gods liefde en Zijn liefde aanvaardt, houdt dat in, dat hij erkent een zondaar te zijn, die gebonden ligt in de macht van satan en dood en dat hij Jezus Christus nodig heeft als Verlosser en Zaligmaker.

Hij gelooft dan het getuigenis van God aangaande Zijn Zoon. Gods Geest wil de mens overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel (Johannes 16:8).

Als de mens zich laat overtuigen, zal hij Gods grote liefde in Christus zien.

Zijn liefde die hem de eeuwige zaligheid in Christus aanbiedt uit louter genade. Gelovend in Christus mag hij zich verlustigen in die Goddelijke liefde.

Hoe meer wij, die kinderen Gods zijn, onze Heer en Heiland leren kennen, hoe meer onze harten vervuld worden met dank en aanbidding voor deze onpeilbare Goddelijke liefde.

God heeft door Zijn Heilige Geest Zijn liefde in ons hart uitgestort (Romeinen 5:5). Het is deze liefde die ons naar Christus toe doet groeien, als wij ons aan de waarheid, dat is Gods Woord houden (Efeze 4:15), als wij niet meer voor onszelf leven, doch Christus ons leven is.

De wereld verstaat niets van deze liefde. Zij ziet ze niet eens.

Ook vele gelovigen, die het leven door geloof in en door Christus niet verstaan, zien het niet en missen de blijdschap en vrede van Zijn liefde. “Blijft in deze Mijn liefde”, zei de Heer tot de Zijnen (Johannes 15:9).

Wij in Zijn liefde en Zijn liefde in ons!

Dan smaken we dat wonderbare leven, dat met Christus is verborgen in God (Kolossenzen 3:3).

Al ziet onze omgeving het niet, wij weten dat leven in en door onze Heer is tot eer van God, de Vader, en alleen dat is belangrijk.

Lezen: Johannes 14:15-21

21 november

In Jesaja 53:7 lezen we: “Als dezelve geëist werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open”.

Hoe wonderbaar en groot is het geloofsleven van onze Heer en Heiland.

Hij, het onberispelijk en vlekkeloos Lam Gods, boog Zich in volle overgave onder Gods heilige en rechtvaardige toorn.

Wij kunnen niet peilen welk een lijden en vernedering dit voor Hem meegebracht heeft. “Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.” (2 Korinthe 5:21).

“Om ONZE ongerechtigheden is Hij verbrijzeld” (Jesaja 53:5). Gods gerechtigheid moest de zonde straffen en Jezus Christus, de Rechtvaardige, nam de gehele last van zonde en ongerechtigheid op Zich.

Hij droeg het oordeel Gods over de zonde in zijn volle omvang. Het werd Zijn hoogste verheerlijking, want zo zegt het Woord: “Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd” (Filippenzen 2:9).

“De HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen” (Jesaja 53:6). De Heer Jezus was echter volkomen eenswillend met Zijn God.

Hij droeg het rechtvaardig oordeel als een lam, dat ter slachting geleid wordt.

Hij is gehoorzaam geweest tot de dood, ja, tot de dood des kruises.

Op Hem, Gods Geliefde, Wiens leven één grote openbaring was van gerechtigheid, geloof en liefde. Net zo min als wij de diepte van Zijn lijden en vernedering kunnen begrijpen, kunnen wij Zijn grootheid en Zijn verhevenheid verstaan.

Hij is onder alle dingen de EERSTE geworden (Kolossenzen 1:18).

Welk een Heiland is Hij en welk een prijs moest worden betaald om ons, eens verloren zondaars, te maken tot kinderen Gods.

Om ons Gods gerechtigheid te kunnen schenken in Christus Jezus onze Heer!

Lezen: Jesaja 53

22 november

Psalm 31:15-16a: “Maar ik vertrouw op U, o HEERE! Ik zeg: Gij zijt mijn God. Mijn tijden zijn in Uw hand...”.

Welk een geloofsvertrouwen spreekt uit deze woorden. Deze psalm is in de eerste plaats Messiaans.

Onze Heer en Heiland heeft in volmaakt geloofsvertrouwen op deze aarde geleefd. Hij kon in volkomenheid zeggen: “Op U, o HEERE betrouw ik” (Psalm 31:2).

In en door Hem zijn wij Gods geliefde kinderen geworden. Het geloof, de gerechtigheid, ja alles wat van Christus is, wordt ons toegerekend.

Het zijn zegeningen, die wij in en door Christus Jezus bezitten. In Hem zijn wij heilig en onberispelijk voor God, in Hem zijn wij begenadigd (Efeze 1:4-6).

In Hem zijn wij zo onmetelijk rijk geworden. Nu is het Gods bedoeling, dat wij vanuit deze rijkdom zullen leven.

Daartoe heeft Hij het nieuwe leven door Zijn Geest in ons gelegd. Dit leven kunnen wij slechts door geloof leven.

Als wij door geloof leven, smaken wijde innige gemeenschap met God, onze hemelse Vader en met Christus onze Heer en Meester.

Dan zingt het ook in ons hart: “Op U vertrouw ik, mijn tijden zijn in Uw hand”.

Welk een zekerheid, welk een rust in deze donkere wereld vol moeite en verdriet, vol gevaar.

Mijn tijden zijn in UW hand. Wij kunnen rustig en stil onze weg gaan.

“Alles heeft een bestemden tijd, en alle voornemen onder den hemel heeft zijn tijd. Er is een tijd om geboren te worden, en een tijd om te sterven; een tijd om te planten, en een tijd om het geplante uit te roeien”, zegt de Prediker (Prediker 3:1-2).

Echter al wat God doet, dat zal in der eeuwigheid zijn (Prediker 3:14).

Wij zijn voor eeuwig omsloten door Zijn liefde. Hij is onze liefdevolle Vader, Die ons leidt aan Zijn hand, Die ons in Christus alles heeft gegeven wat wij nodig hebben voor tijd en eeuwigheid.

Hem te geloven, Hem al ons vertrouwen te geven! Dan is het waar voor ons: “Mijn tijden zijn in Uw hand”.

Hij is de eeuwige God, de Heer van leven en dood. Hij heeft onze weg bepaald en op Zijn tijd haalt Hij ons Thuis.

Lezen: Prediker 3:1-2, 14-15

23 november

“Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus; Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelven kan onderwerpen” (Filippenzen 3:20-21).

Onze Heer Jezus Christus heeft Zichzelf gegeven voor onze zonden, om ons te trekken UIT de tegenwoordige boze wereld, naar de wil van onze God en Vader (Galaten 1:4). Wij behoren nu bij Hem.

In Christus Jezus opgewekt zijnde, hebben wij een plaats in de HEMELEN (Efeze 2:6).

Nu reeds, nog op aarde zijnde, mogen wij vanuit deze heerlijke positie leven.

Hem verwachtende, Die ons vernederd lichaam veranderen zal.

Ook Romeinen 8:23 spreekt over deze verwachting: “En niet alleen dit, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve, zeg ik, zuchten in onszelve, verwachtende de aanstelling tot zonen, namelijk de verlossing onzes lichaams”.

Als Hij komt, zal ons vergankelijk lichaam onvergankelijkheid aandoen, ons sterfelijk lichaam onsterfelijkheid.

Zij, die reeds ontslapen zijn, zullen dan eerst opstaan en zij, die nog leven, in een ondeelbaar ogenblik veranderd worden (1 Korinthe 15:50-53).

Ons vernederd lichaam zal veranderd worden, zodat het aan Zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt.

Johannes zegt tot ons: “Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij WETEN, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is” (1 Johannes 3:2).

In ons sterfelijk lichaam zouden we onze Heiland in Zijn heerlijkheid niet kunnen aanschouwen. Wanneer ons vernederd lichaam echter veranderd zal zijn en aan Zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig, zullen wij Hem zien gelijk Hij is.

Welk een zaligheid, welk een onzegbare vreugde zal het zijn onze dierbare Heer te zien van aangezicht tot aangezicht.

Hem onze lof en aanbidding in volkomenheid te kunnen toebrengen!

Christus Jezus, de Eerstgeborene uit de doden, onze opgestane Heer, zit nu aan Gods rechterhand. Naar Hem zien wij vol verwachting uit.

Lezen: 1 Korinthe 15:50-57

24 november

Gods Woord spreekt dikwijls over verborgen dingen en verborgen leven.

Deuteronomium 29:29 zegt: “De verborgene dingen zijn voor den HEERE, onzen God; maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen, tot in eeuwigheid, om te doen al de woorden dezer wet”.

“Voorwaar, Gij zijt een God, Die Zich verborgen houdt, de God Israëls, de Heiland”, lezen we in Jesaja 45:15. Zo was het ook. God kon Zichzelf nog niet ten volle openbaren.

Hoewel de wet en de profeten van Hem getuigd hebben, bleef Zijn Wezen een verborgenheid.

“Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in den schoot des Vaders is, Die heeft Hem ons verklaard” (Johannes 1:18).

Jezus Christus, de God van alle eeuwigheid, het eeuwige Woord, is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (Johannes 1:14).

Hij moest mens worden om de mens de heerlijkheid en de grootheid van Gods liefde en genade voor Zijn gevallen schepsel te tonen. Hij heeft ons Gods Wezen doen zien.

Zijn onpeilbare liefde en genade die gegrond zijn op Goddelijk recht. "Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht (= het recht) gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven" (Johannes 1:12).

Dat is het wonder van de verlossing in Christus Jezus. Het is de openbaring van Gods gerechtigheid, liefde en genade, waarnaar de profeten eeuwen lang hebben uitgekeken.

Ook de engelen waren begerig om te zien op welke wijze God, triomferend over zonde en dood en satan, de mens zou verlossen (1 Petrus 1:12).

In Kolossenzen 2:2 wordt Christus de Verborgenheid Gods genoemd. Hij heeft reeds vóór de schepping gezegd: “Zie, Ik kom, om Uw wil te doen, o God” (Hebreeën 10:9).

Hij is die wondere Verborgenheid van God, in en door Wie Gods gerechtigheid, Gods liefde en genade tot openbaring konden komen.

In en door Wie God volkomen genoegdoening ontving voor de smaad Zijn heilige Naam door de zonde aangedaan.

Lezen: 1 Korinthe 2:6-10

25 november

“Ik ben de man, die ellende gezien heeft door de roede Zijner verbolgenheid. Hij heeft mij geleid en gevoerd in de duisternis, en niet in het licht. Hij heeft Zich immers tegen mij gewend, Hij heeft Zijn hand den gansen dag veranderd”, klaagt Jeremia in zijn Klaagliederen 3:1-3.

Er is iemand geweest aan Wie deze woorden voor de volle 100% zijn bewaarheid. Jezus Christus, Gods Zoon, Die Zijn heerlijkheid heeft verlaten om mens te worden. Hij, de Heilige, de Zondeloze, kwam in deze wereld waar zonde en dood de heerschappij voeren.

In deze wereld, wier overste de satan is. Gods Zoon heeft ellende gezien door de roede van Gods verbolgenheid, want God heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen neerkomen (Jesaja 53:6).

Hem heeft God doen gaan in duisternis en donkerte. Toen Hij, de Levensvorst, op het kruis het oordeel Gods droeg en Hij door Zijn God werd verlaten, omdat Hij tot zonde was gemaakt, is Zijn hart gebroken en ging Hij in de dood (2 Korinthe 5:21, Psalm 69:21).

Hij heeft Zijn ziel uitgestort in de dood (Jesaja 53:12). Wie kan Zijn lijden in het rijk van de boze en zijn trawanten verstaan? Hij heeft voor allen de dood gesmaakt (Hebreeën 2:9).

Thans echter is Hij met eer en heerlijkheid gekroond. God heeft Hem opgewekt en Hem gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste (Hebreeën 1:3).

Welk een Heiland is Hij!

Hij heeft volkomen aan al het recht Gods voldaan en is nu zeer verheven.

Hoe kunnen wij ooit Zijn liefde peilen? Gods liefde, geopenbaard in Christus Jezus!

Zijn werk der verlossing is zo volkomen, zo allesomvattend. Een ieder die in Hem gelooft, is in Christus Jezus voor de heilige God, heilig en onberispelijk voor eeuwig (Efeze 1:4).

In Christus een nieuwe schepping geworden (2 Korinthe 5:17-19) mogen wij in nieuwheid des levens wandelen, geleid door Gods Geest.

Moge het ook voor ons waarheid zijn: “Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft” (Galaten 2:20).

Lezen: Psalm 69:1-5, 21-22

26 november

“Alhoewel de vijgeboom niet bloeien zal, en geen vrucht aan den wijnstok zijn zal, dat het werk des olijfbooms liegen zal, en de velden geen spijs voortbrengen; dat men de kudde uit de kooi afscheuren zal, en dat er geen rund in de stallingen wezen zal; zo zal ik nochtans in den HEERE van vreugde opspringen, ik zal mij verheugen in den God mijns heils. De Heere HEERE is mijn Sterkte; en Hij zal mijn voeten maken als der hinden, en Hij zal mij doen treden op mijn hoogten”, zong de profeet Habakuk in Habakuk 3:17-19.

Dat is taal des geloofs. In Habakuk 2:4 zegt de profeet: “Maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven”.

De Heere God wees Habakuk op DE Rechtvaardige, op Jezus Christus. Christus, Die volkomen door geloof geleefd heeft. Op Hem zijn de aangehaalde woorden uit het lied van Habakuk in volmaaktheid van toepassing.

In Christus zijn wij geheiligd en gerechtvaardigd. Wij zijn in Hem rechtvaardigen. Ook voor ons geldt: “De rechtvaardige zal uit het geloof leven” (Hebreeën 10:38).

Het is Gods wil ten aanzien van ons. Door Gods Geest geleid, leven door geloof. Geloof in Gods liefde, Zijn trouw, Zijn dierbaar Woord.

Zo zullen ook wij, hoe moeilijk de omstandigheden mogen zijn, kunnen zingen: nochtans “Zo zal ik nochtans in den HEERE van vreugde opspringen, ik zal mij verheugen in den God mijns heils” (Habakkuk 3:18).

“Wordt krachtig in de Heere, en in de sterkte Zijner macht”, zegt Gods Geest in Efeze 6:10.

“Als ik zwak ben, ben ik machtig”, zegt Paulus in 2 Korinthe 12:10.

Hoe heerlijk is het zo in geloof volkomen te leunen op onze hemelse Vader, Die Zijn kind zo onuitsprekelijk liefheeft.

Hoe zalig ons te mogen verblijden in de liefde van onze Heiland en Heer, Die onze Leidsman is door dit aardse leven.

Zo, levend door geloof, zullen “onze voeten zijn als die der hinden”.

Lezen: Habakuk 3:17-19

27 november

“Aan degenen, die even dierbaar geloof met ons verkregen hebben, door de rechtvaardigheid van onzen God en Zaligmaker, Jezus Christus”, schrijft Petrus in zijn tweede brief (2 Petrus 1:1).

Romeinen 3:22-24 leert ons dat door het geloof van Jezus Christus, Gods gerechtigheid openbaar is geworden, tot allen en over allen die geloven.

Doorde verlossing in Christus Jezus werden wij, die in Hem geloven, om NIET gerechtvaardigd uit Zijn genade.

Het is de gerechtigheid van onze God en Heiland, Jezus Christus, die ons wordt toegerekend.

Wij, eens verloren in zonde en dood, zijn nu gerechtvaardigd door Zijn bloed (Romeinen 5:9).

Rechtvaardig voor een heilig God, alsof wij nooit gezondigd hadden!

Gelovende in Christus, Gods Zoon, ontvingen wij eeuwig leven (Johannes 3:36). Dit is geloof tot behoudenis.

Het “dierbaar geloof” waarover Petrus spreekt, is niet alleen het geloof in Christus om zalig te WORDEN, doch ook het geloof om zalig te léven.

Petrus schrijft aan BEHOUDEN mensen.

Wij ontvingen in Christus eeuwig leven, dat is nieuw leven. Dit nieuwe leven, dat leven door geloof is, is zo kostbaar. Het is gefundeerd op de gerechtigheid van onze Heer.

Paulus schrijft in Filippenzen 3:9-10 dat hij geen eigen gerechtigheid wil bezitten, maar de gerechtigheid door het geloof van Christus, welke uit God is, op grond van het geloof. En dat om Hem te kennen!

Christus is de kern van ons geloofsleven. Hem kennen, Hem liefhebben, Hem door geloof Heer van ons leven maken! Dit is zo kostbaar, dit alleen heeft waarde voor God.

Wij konden niets bijdragen tot onze verlossing.

Het is het werk Gods in Christus, voor ons volbracht. Ook het werk des geloofs is geheel GODS werk, dat Hij in ons volbrengt door Zijn Geest.

Het heeft tot doel ons te vullen met de vrucht der gerechtigheid welke door Jezus Christus is, tot heerlijkheid en prijs van God (Filippenzen 1:11).

Als wij ons slechts Hem ter beschikking willen stellen (Romeinen 6:13).

Lezen: 2 Petrus 1:1-4

28 november

“Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen”, sprak de Heer Jezus tot de Zijnen (Johannes 16:33).

“Opdat gij in Mij vrede hebt”. In Christus Jezus onze Heiland! “HIJ is onze vrede”, zegt Efeze 2:14.

In de wereld lijden wij verdrukking. Deze wereld wijst Christus - Gods Zoon - af en ook hen die bij Christus behoren.

Deze wereld is vol van moeite, verdriet, ziekte en eenzaamheid. Als echter Christus onze vrede is, als wij vrede IN Hem hebben, zijn wij niet afhankelijk van de omstandigheden. Dan IS er blijdschap en rust in ons hart, ongeacht verdrukking, moeite, enz.

Leven door geloof in innige gemeenschap met onze Heiland en onze hemelse Vader, heft ons boven deze wereld en haar verdrukking uit en doet ons stil en met blijdschap onze weg gaan, wetende dat wij in Christus Jezus zijn omsloten door Gods liefde.

“Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij”, zei de Heer (Johannes 14:1).

Daar komt het op aan in ons leven.

Gelóven in God, gelóven in Christus, de Heer.

Gelóven in Zijn trouw, Zijn liefde, Zijn genade. Geloven al die heerlijke zegeningen waarmede God ons in Christus heeft gezegend, zoals het Woord ons dat ontvouwt.

Dit brengt met zich mee die wonderbare diepe vrede in Christus, onze Heiland, omdat Hij Zélf deze vrede voor ons is.

Dan aanvaarden we de verdrukking en het leed dat in de wereld is.

We leggen het alles vol vertrouwen in handen van onze hemelse Vader en we verblijden ons in de liefde van onze Heer en Heiland, Die de wereld heeft overwonnen.

Lezen: Johannes 16:33-17:3

29 november

“Maar Christus is alles en in allen” (Kolossenzen 3:11b).

In Kolossenzen 3 spreekt Gods Geest over het nieuwe leven. Dit nieuwe leven, dat eeuwig leven is, is: Christus-in-ons.

Hij is er het middelpunt en het doel van. Het gaat uitsluitend om Hem. Christus is door God centraal geplaatst (Efeze 1:10).

“En Hij is voor alle dingen, en alle dingen bestaan te zamen door Hem; en Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn” (Kolossenzen 1:17 en 18).

“Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk” (Kolossenzen 2:9).

Het is Gods bedoeling met Zijn kinderen dat deze Christus Gods ook in ons hart en leven de eerste plaats heeft.

De enige mogelijkheid voor kinderen Gods, om tot Gods eer te leven en Hem te behagen, is: “Christus alles en in allen”.

Als wij Hem de plaats geven die Hem toekomt, kan God Zijn doel met ons bereiken. Dan kan Hij, de Vader der heerlijkheid, ons geven de Geest van wijsheid en openbaring om onze Heiland en Heer recht te kennen (Efeze 1:17-18).

Hem te kennen in al Zijn schoonheid en heerlijkheid! Te leren zien welk een onmetelijke rijkdom God ons schonk in Christus.

Dan leren we verstaan dat elke dag van ons leven eeuwigheidswaarde heeft, want wij zijn in Gods leerschool. In liefde heeft Hij ons bestemd om eenmaal als zoon te worden aangesteld, door Jezus Christus onze Heer.

Gods Geest leidt ons stap voor stap en doet ons door het Woord Hem kennen.

In en door onze Heiland leven we in Gods licht. Al komen er dan moeilijkheden, al gaat onze weg door donkere dalen, niet wij zelf, niet onze omstandigheden hebben immers de eerste plaats, doch Christus.

Hij is onze vrede, onze blijdschap, ja, ons alles. Als Hij in ons hart woont, wordt ons gehele zijn, ons denken en doen in en door Hem geheiligd.

Gods Geest werkt dan in ons deze heerlijke waarheid: "Maar Christus is alles en in allen".

Lezen: Kolossenzen 3:9-17

30 november

“Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol” (Jesaja 1:18).

Hoe heerlijk moet deze prediking van Jesaja geklonken hebben in de oren van die Israëlieten, die de Heere hun God liefhadden en Zijn wil wilden doen.

De tijden waren vaak zo moeilijk. Er was veel afgoderij onder Israël en dan was het niet eens altijd mogelijk om de offeranden te brengen die Gods heilige wet voorgeschreven had.

In het 53e hoofdstuk vertelt Jesaja van de Knecht des HEEREN, Die de straf voor de ongerechtigheden van het volk zou dragen.

Het waren heerlijke beloften en wonderbare Goddelijke verborgenheden, waarvan alleen de gelovige Israëliet de blijdschap kon smaken.

Zonde was voor hem zulk een geweldig probleem. Ook David spreekt erover in Psalm 51:6: “Tegen U, U alleen, heb ik gezondigd, en gedaan, dat kwaad is in Uw ogen” en in vers 7: “Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonde heeft mij mijn moeder ontvangen”.

Maar dan volgt in vers 8: “Zie, Gij hebt lust tot waarheid in het binnenste, en in het verborgene maakt Gij mij wijsheid bekend” (Psalm 51:8).

David had God lief en kende de verborgen omgang met zijn God.

Gods Geest had hem geleerd gelovig uit te zien naar de Verlosser, Die eenmaal zou komen. Hoe dikwijls heeft hij over Hem geprofeteerd.

Ook voor ons, die Gods kinderen zijn, gelden de woorden: “In het verborgene maakt Gij mij wijsheid bekend”.

In Christus Jezus, onze Zaligmaker, zijn wij verlost uit de macht van zonde en dood.

“In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade” (Efeze 1:7).

Wij zijn nieuwe mensen geworden en bekleed met het kleed van de gerechtigheid van Christus. Wij mogen de verborgen omgang met onze God en Vader, en onze Heiland smaken.

Ook ons wil Gods Geest wijsheid bekend maken. Wijsheid om onze Heiland te leren kennen; “In Denwelken al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn” (Kolossenzen 2:3).

Lezen: Psalm 51:1-10

1 december

“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit den dood overgegaan in het leven” (Johannes 5:24).

Hoe wonderbaar eenvoudig is het evangelie van God. Het is luisteren naar Zijn Woord, geloven wat God ons door Zijn Woord aangaande Zijn Zoon heeft verkondigd.

Het evangelie van God is het evangelie aangaande Zijn Zoon, Jezus Christus, de opgestane Heer (Romeinen 1: 1-4).

Wie dit evangelie Gods gelooft, heeft eeuwig leven. Hij komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven. Het werk dat Jezus Christus voor ons heeft volbracht, is zo volkomen af, zo volmaakt.

Voor de mens is er niets meer overgebleven om te doen.

Met zijn hart geloven, dat Gods evangelie aangaande Zijn Zoon waar is, dat Jezus Christus ook voor hem persoonlijk het werk der verlossing heeft volbracht, brengt de mens van de eeuwige dood in het eeuwige leven.

Het maakt hem van verloren zondaar tot een kind van God. Een kind van die grote, heilige, rechtvaardige God!

Dit geweldig grote wonder is mogelijk, doordat Jezus Christus volkomen aan al het recht Gods heeft voldaan. God kan nu een ieder, die in Christus gelooft, rechtvaardig verklaren in Hem.

Alleen Jezus Christus heeft dit werk kunnen volbrengen.
Hij was de volmaakt Rechtvaardige, de Smetteloze, in
Wie God al Zijn welbehagen had.

Hij alleen kon, als de Zoon des mensen, het oordeel Gods
over de zonde ondergaan.

Hij droeg dit oordeel in volmaakte eenswillendheid met Zijn
God en zuiverde zo de Naam van God van de smaad Hem
door de zonde aangedaan.

Hoe zeker kan ieder kind van God van de verlossing zijn!

Deze ligt uitsluitend vast in Jezus Christus. In Hem schonk
God ons eeuwig leven, dat nieuw leven is, opdat wij dit
door geloof zouden leven.

Welk een zaligheid ontvingen wij in Christus onze Heer!

Lezen: Johannes 5:22-26

2 december

“Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij, en Ik in hem” (Johannes 6:56).

Het is een wonderlijke zaligheid voor het kind van God, die de waarheid en de heerlijkheid van deze woorden van de Heer beleeft.

Christus Jezus is zulk een grote Heiland, zulk een liefdevolle Heer. Met Hem door het leven te mogen gaan, in innige gemeenschap met Hem te leven!

Het maakt ons zo onmetelijk rijk en het geeft ons leven een grote Goddelijk waarde, want het is tot verheerlijking van Gods naam.

Hem eten en Hem drinken is: in en door Hem leven.

Voor ons ego, voor ons vlees, is dit niet gemakkelijk, want het betekent onszelf geheel kwijtraken in Hem.

Het is geen wonder dat vele discipelen bij Hem wegliepen, toen Hij hen had uitgelegd, dat HIJ hun spijs en drank moest zijn.

Ook nu nog zijn er talloze gelovigen, die liever een gerust, “christelijk” leven willen leiden, vaak vol christelijke arbeid, met als einddoel de hemel.

Anderen willen God dienen door hun ziel te voeden met plechtige erediensten, massazang, enz.

De enige mogelijkheid om God te behagen is GELOVEN. (Hebreeën 11:6).

Geloven wat God ons leert in Zijn Woord en door Zijn Geest.

Geloven dat God ons Zijn Zoon heeft gegeven, opdat wij zouden LEVEN door HEM (1 Johannes 4:9).

Dat GOD, Die in ons een goed werk begon, dit voleindigen zal tot op de dag van Jezus Christus (Filippenzen 1:6).

Dat het ook in ons leven moet zijn: "CHRISTUS is alles en in allen" (Kolossenzen 3:11).

Dat "wij door de Geest moeten leven en ook door de Geest moeten wandelen" (Galaten 5:25).

Het is Gods bedoeling met ons, dat wij Zijn Verborgenschap leren kennen, CHRISTUS, in Wie al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn (Kolossenzen 2:2-3).

Christus, als onze Heer, naar de ogen kijken en uit het Woord leren zien wie Hij is in Zijn grootheid en heerlijkheid.

Dan is het uit met onze zelfhandhaving, maar het geeft ons grote vrede en blijdschap in het hart.

Lezen: Johannes 6:48-60

3 december

Als wij ons verdiepen in de Persoon van Christus Jezus, onze Heiland, komt er aanbidding in ons hart.

Hij is zo onovertrefbaar, welk een genade is het Hem te kennen als onze persoonlijke Verlosser en Zaligmaker. Dat is groot en wonderbaar.

Echter, Hem te kennen als onze Heer en Meester, in en door Hem te leven, gaat alles te boven.

“Dewelke het Beeld is des onzienlijken Gods, de Eerstgeborene aller creaturen. Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; en Hij is voor alle dingen, en alle dingen bestaan te zamen door Hem” (Kolossenzen 1:15-17).

Het is of Gods Geest geen woorden genoeg kan vinden om ons de grootheid en de majesteit van Christus te laten zien.

Wij hebben er ook geen besef van welke zichtbare en onzichtbare machten en heerschappijen er in het heelal zijn.

Wij kunnen ons slechts in aanbidding neerbuigen voor Hem, Christus Jezus de Heer, Die vóór alles is en in Wie alle dingen bestaan.

Niet alleen is Hij de Eerstgeborene der ganse schepping, Hij is ook het Begin, de Eerstgeborene uit de doden.

Dit is voor ons het allergrootste, het allerheerlijkste, dat Hij, deze God van alle eeuwigheid, MENS is geworden om de Eerstgeborene uit de doden te kunnen zijn.

Door het bloed, dat Hij op het kruis stortte, heeft Hij vrede gemaakt en heeft Hij tot Zich verzoend, de dingen, die op de aarde zijn, en de dingen, die in de hemelen zijn (Kolossenzen 1:18-20).

Door Zijn opstanding uit de doden heeft Hij de dood te niet gedaan en het leven en onverderfelijkheid aan het licht gebracht (2 Timotheüs 1:10).

De Heere Jezus zegt in Johannes 6:47: “Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven”.

Wie zijn wij, dat wij zulk een Heer mogen liefhebben, met Hem door het leven mogen gaan!

Voor eeuwig opgenomen in de Goddelijke liefde, in Christus onze Heer, uit louter genade om Zijns Naams wil!

Lezen: Kolossenzen 1:13-20

4 december

“Welgelukzalig is het volk, hetwelk het geklank kent; o HEERE! zij zullen in het licht Uws aanschijns wandelen. Zij zullen zich den gansen dag verheugen in Uw Naam, en door Uw gerechtigheid verhoogd worden” (Psalm 89:16-17).

De psalmist profeteert hier van de heerlijke tijd, dat Christus de Messias, “David mijn knecht”, zoals Psalm 89:21 Hem noemt, zal heersen over Israël en het alles vrede zal zijn.

Eens gaat deze profetie voor Israël in vervulling (Hosea 3:5).

Wij, die in Christus kinderen Gods zijn geworden, kunnen zo van harte instemmen met de woorden uit deze Psalm. Wij mogen in Christus wandelen in het licht van Gods aanschijn. Van onze God en Vader, wiens geliefde kinderen wij zijn.

Als wij in innige gemeenschap met Hem en met onze Heer en Heiland leven, kennen wij Zijn “jubelroep”. Voor Israël waren dit de klanken van de bazuin, voor ons is het Zijn blijdschap en vreugde.

Onze Heiland Zelf is onze blijdschap, onze vreugde. In Hem kunnen wij de ganse dag juichen. Het is zulk een zaligheid Zijn persoonlijke omgang met ons te smaken, in Hem in Gods Vaderhuis te verkeren!

Hoe weinig gelovigen verstaan dit leven in en door Christus. Wij kunnen het ook alleen maar genieten, als wij door geloof het nieuwe leven, dat Hij ons schonk, leven.

Het NIEUWE leven, dat is Christus IN ons.

Ons geheel aan Hem toevertrouwen, ons door Zijn Geest laten leiden, onszelf terzijde zetten en Hem de EERSTE plaats geven.

Gods Geest wil dat zo graag in ons bewerken. Hij wil ons door het Woord leren zo te leven.

“Door Uw gerechtigheid worden zij verhoogd”, zegt de psalmist in vers 17.

Door de gerechtigheid van Christus Jezus, die ons wordt toegerekend, zijn wij verhoogd tot kinderen van God. Hij voldeed volkomen aan het recht Gods, door als Rechtvaardige, voor ons onrechtvaardigen te sterven.

“Gij zijt verbolgen geworden tegen Uwen Gezalfde”, zegt Psalm 89:39.

Gods toorn kwam op Zijn Gezalfde, op Christus onze Heiland. Zulk een Heiland te kennen en lief te hebben!

Lezen: Psalm 89:14-29

5 december

In Johannes 17:23 zegt de Heer Jezus tot Zijn Vader over ons: “En Gij hen liefgehad hebt, zoals Gij Mij liefgehad hebt”.

Als wij over deze woorden gaan nadenken, staat ons verstand er bij stil. Onze Heer en Heiland heeft deze woorden Zelf uitgesproken.

In Romeinen 1:17 zegt Gods Geest: “De rechtvaardige zal uit geloof leven” en in Hebreeën 11:6 nog eens nadrukkelijk, dat het zonder geloof onmogelijk is God te behagen.

God schonk ons Zijn Woord, opdat wij het zouden GELOVEN, geloven met ons hart (Romeinen 10:9).

God gaf ons Zijn Geest in het hart, opdat wij door geloof zouden kunnen leven.

Als wij ons door de Geest laten leiden en ons door Hem uit het Woord laten onderwijzen, heeft dat tot gevolg, dat wij onze Heiland en onze God en Vader steeds beter leren kennen.

Dan buigen we ons in aanbidding neer voor de onnaspeurlijke liefde die God heeft geopenbaard in Christus.

Te mogen geloven dat Hij ons liefheeft, zoals Hij Christus, Zijn Zoon, liefheeft! Dit geloven is zeker weten, want het geloof is de VASTE GROND der dingen, die men hoopt, en BEWIJS der zaken, die men niet ziet (Hebreeën 11:1).

Wonderlijke Goddelijke logica is dat!

Voor de wereld is het niet te verstaan. Voor Gods kinderen is het Goddelijke werkelijkheid.

Wij kunnen door dit leven gaan met opgericht hoofd, in volle zekerheid dat Gods liefde voor ons eeuwig en onveranderlijk is, in Christus Jezus.

Daarom wil Gods Geest ons Christus doen zien en Hem doen kennen, want in Hem zien wij Gods heerlijkheid, Gods liefde en genade.

Die gehele rijkdom, al die zegeningen in Christus, tot ons persoonlijke bezit maken, dat is door geloof leven.

Door geloof leven, is leven in en door Christus, onze Heer, tot eer van God de vader.

Het is ons verlustigen in die Goddelijke liefde, ons er geheel aan toevertrouwen.

Lezen: Johannes 17:20-23

6 december

“Onderzoekt uzelf, of gij in het geloof zijt, beproeft uzelf” (2 Korinthe 13:5a).

Gods Geest zegt dit niet met het oog op onze behoudenis. Deze ligt vast in Jezus Christus.

Wij hebben Hem aanvaard als onze Zaligmaker. Hij heeft ons verlost uit de macht van zonde en dood. Wij weten, dat wij door Zijn bloed zijn gerechtvaardigd en door Hem behouden worden van de toorn (Romeinen 5:9).

Onze behoudenis hangt niet af van meer of minder geloof onzerzijds, doch zij is gegrond op Gods gerechtigheid.

In Christus **HEBBEN** wij de verlossing door Zijn bloed, de vergeving der misdaden, naar de rijkdom Zijner genade (Efeze 1:7).

Deze genade is onmetelijk rijk en onuitputtelijk. **IN** Christus hebben wij **EEUWIG** leven.

De woorden uit 2 Korinthe 13:5 zijn gericht tot gelovigen, tot kinderen Gods.

Het gaat hier niet om behouden **WORDEN**, doch om behouden **LEVEN**.

Het is heerlijk te weten, dat we verlost zijn van Gods toorn en eenmaal in de hemel zullen komen, bevrijd van alle moeite en pijn.

Dit is echter niet het eigenlijke doel van ons behoud. “De rechtvaardige zal uit geloof leven”, zegt het Woord in Romeinen 1:17 en in Hebreëën 11:6: “Zonder geloof is het **ONMOGELIJK** Hem te behagen”.

Uit geloof léven, dat is: het leven van elke dag toetsen aan Gods Woord. Wij ontvingen, toen wij tot geloof kwamen, in Christus het eeuwige leven. Dit is gericht op Jezus Christus, het heeft HEM tot doel.

Dat leven door geloof leven, wil Gods Geest in ons bewerken, als wij maar bereid zijn onze tegenstand op te geven en ons geheel aan Hem toe te vertrouwen.

God wil ons graag door Zijn kracht sterken in de inwendige mens, opdat Christus door het geloof in ons hart is: Hem als HEER in ons hart heiligen (1 Petrus 3:15).

Hij, Heer en Meester van ons hart en leven, wij stil en gelovig Zijn weg gaan en Zijn wil van harte doen.

Het is Gods wil ten opzichte van ons. Laten we onszelf beproeven of we in dat geloof zijn, laten we Gods Woord lezen en onderzoeken, opdat wij mogen leren verstaan wat de Heer welbehagelijk is (Efeze 5:10).

Lezen: Efeze 3:14-21

7 december

Hoe heerlijk is het, dat wij, die het eigendom zijn van Christus onze Heer, kinderen des lichts zijn.

Vroeger waren wij duisternis, zegt Efeze 5:8, “maar nu zijt gij licht in den Heere; wandelt als kinderen des lichts”.

In 1 Johannes 1:3 lezen we: “Onze gemeenschap is met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus”.

In 1 Johannes 1:5 zegt het Woord: “God is Licht, en gans geen duisternis is in Hem”.

De Heer Jezus zei: “Ik ben een Licht, in de wereld gekomen, opdat een ieder, die in Mij gelooft, in de duisternis niet blijve” (Johannes 12:46).

Het is dus vanzelfsprekend dat, als wij in gemeenschap met God onze Vader en met Zijn Zoon, Jezus Christus onze Heer, leven, wij in het licht wandelen.

Hij is onze Leidsman, Hij is onze weg, Hij is ons leven. Hij is het Licht der wereld (Johannes 8:12).

Zo met Hem, in en door Hem te leven als kinderen des lichts, licht in de Heer te mogen zijn!

We behoeven ons niet in te spannen om als kinderen des lichts te wandelen.

Wanneer wij in eenvoudig geloof ons geheel aan onze Heer en Heiland toevertrouwen, Hem de leiding in handen geven, wandelen wij in Zijn licht.

Gods Geest, Die in ons hart woont, bewerkt dan in ons die heerlijke vrucht des lichts, die bestaat uit louter goedheid en gerechtigheid en waarheid.

Hij leert ons te toetsen wat de Heere welbehagelijk is (Efeze 5:9-10).

“Indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde” (1 Johannes 1:7).

Ook dit is een vrucht van het licht, dat Gods Geest in ons bewerkt. In gemeenschap met hen die mede in het licht wandelen, mogen wij ons verheugen in Christus onze Heer.

Zijn licht, dat door Gods Geest en Woord corrigerend werkt, omstraalt onze schreden. Het doet ons schijnen als lichtende sterren in de wereld (Filippenzen 2:15-16).

Lezen: Efeze 5:8-17

8 december

In Hebreeën 2:9 lezen we: “Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die een weinig (= een korte tijd) minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor allen den dood smaken zou” (Hebreeën 2:9).

Hoe onnaspeurlijk groot is God in Zijn wijsheid en liefde. Hij, Die woont in een ontoegankelijk licht (1 Timotheüs 6:16).

Wie de serafs het driemaal heilig toezingen (Jesaja 6:3), Hij gaf Zichzelf in de Zoon Zijner liefde om de mens te verlossen uit de zonde en dood.

De mens, die volkomen machteloos lag gebonden en in eeuwigheid niet in staat is om ook maar één ogenblik te ontkomen aan het loon der zonde. Dit loon is de dood (Romeinen 6:23).

Jezus Christus werd Mens, opdat Hij door de genade Gods voor een ieder de dood zou smaken.

Hij moest het uitroepen: “Banden des doods hadden mij omvangen, banden der hel omringden mij, strikken des doods bejegenden mij” (Psalm 18:5-6).

Hij heeft het loon der zonde tot de laatste penning betaald. Hij alleen kon dit doen, want Hij was de enige Mens Die volkomen rechtvaardig en zondeloos was, en Die in volmaakte gehoorzaamheid des geloofs Gods wil heeft volbracht.

God heeft Hem opgewekt uit de doden. “Hij zond van de hoogte, Hij nam mij, Hij trok mij op uit grote wateren. Hij

verloste mij van mijn sterken vijand, en van mijn haters, omdat zij machtiger waren dan ik” (Psalm 18:17-18).

En in vers 21: “De HEERE vergold mij naar mijn gerechtigheid, Hij gaf mij weder naar de reinigheid mijner handen”.

In vers 25: “Maar ik was oprecht bij Hem, en ik wachtte mij voor mijn ongerechtigheid”, vers 25: “Zo gaf mij de HEERE weder naar mijn gerechtigheid, naar de reinigheid mijner handen, voor Zijn ogen”.

Wat moet het voor Hem, Die Zelf het Leven is, geweest zijn om Zijn leven uit te storten in de dood (Jesaja 53:12).

Wij zijn ons nauwelijks bewust geweest dat wij in Adam in de dood waren terechtgekomen, we voelden ons er zelfs wel thuis.

Jezus Christus heeft het lijden des doods volkomen bewust doorstaan in al zijn omvang en verschrikking.

Hoe groot is Hij, Die nu met eer en heerlijkheid is gekroond!

Lezen: Psalm 18:1-30

9 december

In Titus 3:4-7 lezen we o.a. dat God de Heilige Geest rijkelijk over ons heeft uitgegoten door Jezus Christus, onze Heiland, opdat wij, gerechtvaardigd door Zijn genade, erfgenamen zouden worden overeenkomstig de hope des eeuwigen levens.

Hoe heerlijk heeft God voor Zijn kinderen gezorgd. Hoe volmaakt is het werk der verlossing van onze Heiland.

Nu wij kinderen Gods zijn, vraagt Hij van ons de Heere waardig te wandelen, tot ALLE behagelijkheid, in alle goede werken vrucht te dragen en op te wassen in de kennis van God (Kolossenzen 1:10).

Dit is de openbaring van het nieuwe leven, dat Hij in ons heeft gelegd en dat wij door geloof zullen leven. Hoe zouden we dit ooit kunnen opbrengen als God Zijn Heilige Geest niet rijkelijk over ons had uitgegoten door Christus.

Door Zijn Geest is Gods liefde in ons hart uitgestort (Romeinen 5:5) en deze Geest getuigt met onze geest dat wij kinderen Gods zijn (Romeinen 8:16).

Het is Gods Geest Die ons het Woord doet verstaan, Die ons de weg wijst en in ons de Heiland verheerlijkt (Johannes 16:13-14).

Laten we ons toch aan de leiding van Gods Geest toevertrouwen en niet naar het vlees wandelen. "Naar het vlees wandelen:" is: eigen wegen gaan, onszelf in het middelpunt plaatsen, leven zoals het ons behaagt.

De gezindheid van de Geest is leven en vrede, zegt Romeinen 8:6. Het is leven en vrede; het is Goddelijk

leven, dat door geloof geleefd wordt en dat Gods Geest in ons bewerkt.

Wie zo door Gods Geest geleid wordt, groeit op van kind tot zoon en zal zijn: “Erfgenaam van God en mede-erfgenaam van Christus” (Romeinen 8:14-17).

Gods Woord vertelt ons niet hoe groot de heerlijkheid van deze erfenis zal zijn.

1 Korinthe 2:9: “Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklimmen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben”.

Het is overeenkomstig de hoop des eeuwigen levens. Deze hoop ligt vast in Christus onze Heer, Die Zelf onze Hoop is (1 Timotheüs 1:1).

Efeze 1:18 spreekt van de heerlijkheid ZIJNER erfenis bij de heiligen. En wij zijn mede-erfgenamen van Christus!

Lezen: Efeze 1:11-18

10 december

“Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der zoonstelling, door Welken wij roepen: Abba, Vader! Dezelve Geest getuigt met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn” (Romeinen 8:15-16).

Vóórdat wij in Christus geloofden en kinderen Gods werden, waren wij in slavernij. Wij waren geketend aan de zonde en niet in staat te leven zoals een heilig God dat eiste.

Wij waren zondaars van nature en konden niet anders doen dan overeenkomstig onze natuur leven. Wij waren onderdanen van het rijk des doods en der duisternis, waarvan satan heer is.

Jezus Christus heeft ons vrijgemaakt. Vrijgemaakt van de zonde en wij zijn in dienst van God gekomen (Romeinen 6:22).

Hij heeft ons verlost van de dienstbaarheid des doods. Door Zijn dood heeft Hij satan onttroond, namelijk te niet gedaan (Hebreeën 2:14-15). Wij zijn nu vrij, WAARLIJK vrij, omdat Christus de Zoon ons vrijgemaakt heeft (Johannes 8:36).

Wij zijn niet van de ene dienstbaarheid in de andere terechtgekomen, doch staan thans in de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods (Romeinen 8:21).

Wij ontvingen de Geest van het zoonschap en mogen God in Christus “Vader” noemen.

Wij mogen als kind in Zijn Huis verkeren.

Geen dienstbaarheid om opnieuw te vrezen, zoals we vroeger deden. Gods Geest in ons hart getuigt dat we kinderen Gods zijn.

Zulk een Vader te hebben, die ons liefheeft met dezelfde, onuitsprekelijke liefde, waarmede Hij Christus, Zijn eniggeboren Zoon liefheeft (Johannes 17:23).

En dat alles is mogelijk geworden door het grote werk der verlossing dat Christus heeft volbracht. In Hem ligt deze zaligheid, deze grote, Goddelijke genade ten aanzien van ons, voor eeuwig vast.

Hoe vinden we ooit woorden genoeg om uit te drukken wat wij in Christus Jezus hebben gevonden? “Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht (= het recht) gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven” (Johannes 1:12).

1 Johannes 3:1: “Ziet, hoe grote LIEFDE ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden en wij zijn het ook”. Welk een liefde in Christus onze Heer!

Lezen: Romeinen 8:14-17

11 december

Romeinen 8:17: “En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en medeërfgenen van Christus; zo wij anders met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden”.

In de Voorhoeve-vertaling luidt het 2e deel van deze tekst als volgt: “Als wij inderdaad met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden”.

Als Gods kinderen zullen wij eenmaal erven. Echter het is: “Indien wij met Hem lijden”.

In Galaten 5:16-21 waarschuwt Gods Geest Gods kinderen die “naar het vlees leven”, dat zij het Koninkrijk Gods niet zullen BEËRVEN. Zij zijn wel behouden en komen eens in de eeuwige heerlijkheid. Zij leefden echter het NIEUWE leven niet en zo was hun leven zonder vrucht voor God.

In Galaten 4:4-5 zegt het Woord, tot de gelovigen die weer de wet wilden houden, dat Christus hen vrijgekocht heeft van de wet, opdat zij de aanstelling tot ZONEN zouden verkrijgen.

Wie de wet houdt, leeft niet in de vrijheid van het kindschap van God, doch als dienstknecht en, zegt Galaten 4:7 “Zo dan, gij zijt NIET meer een dienstknecht, maar een zoon; en indien gij een zoon zijt (dus als zoon leeft), zo zijt gij ook een erfgenaam door God”.

Efeze 5:5 leert ons dat geen hoereerder, onreine of gierigaard, die een afgodendienaar is, ERFENIS heeft in het Koninkrijk van Christus en van God.

Wij behoren te wandelen als kinderen des lichts en te beproeven wat de HERE welbehagelijk is (Efeze 5:8,10).

Kolossenzen 2:16-23 waarschuwt de gelovigen zich niet te laten overheersen: "Naar zijn wil in nederigheid" (Kolossenzen 2:18).

Hoe belangrijk is het voor het kind van God om ook te léven als Zijn kind.

OM door geloof het NIEUWE leven in Christus te beleven, om door de Geest te leven.

MET Christus lijden is, samen met Hem door het leven gaan, Hem de eerste plaats geven. In gemeenschap leven met de Vader en met Zijn Zoon, Jezus Christus (1 Johannes 1:3).

Kolossenzen 3 spreekt over de openbaring van het nieuwe leven in ons. Van de Heer zullen wij dan tot vergelding de erfenis ontvangen (Kolossenzen 3:24).

God schonk ons Zijn Geest in ons hart door Wie wij mogen leven en door Wie wij mogen wandelen (5:25).

Lezen: Efeze 5:3-10

12 december

Wij, die in Christus Jezus als onze Verlosser en Zaligmaker geloven, zijn opnieuw geboren en kinderen Gods geworden.

Deze positie hebben wij in Christus, zij is onveranderlijk en eeuwig.

Echter niet alle kinderen van God wandelen overeenkomstig deze hoge positie. Dit komt doordat zij niet door geloof leven en zich niet voeden met het Woord van God.

Zij wassen zodoende niet op in de genade en de kennis van onze Heer en Zaligmaker, Jezus Christus (2 Petrus 3:18).

Zij blijven jonge kinderen, onmondigen in Christus, zegt 1 Korinthe 3:1-2 en verdragen alleen maar "melk".

Het is uitsluitend in en door Christus Jezus, dat God de Vader ons tot Zijn geliefde kinderen heeft gemaakt. Het is Zijn wil dat wij nu ook zullen leven in en door Zijn geliefde Zoon.

Wij ontvingen daartoe, toen wij tot geloof kwamen, nieuw leven. Alleen dat nieuwe leven, dat Christus-leven is, is Gode welbehagelijk en tot Zijn eer.

Als wij de Heer Jezus liefhebben en Hij de Heer en de Leidsman van ons leven is, leidt Hij ons door Zijn Geest door het leven heen.

Dan lezen en herlezen wij het Woord van God, opdat wij metterdaad leren verstaan wat Hem welbehagelijk is.

Zo zullen wij opgroeien tot zonen.

Wij zijn wedergeboren, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God (1 Petrus 1:23) en daarom vermaant Gods Geest ons in 1 Petrus 2:2: “En, als nieuwgeborene kinderkens, zijt zeer begerig naar de redelijke onvervalste melk, opdat gij door dezelve moogt opwassen”.

Het is de redelijke, onvervalste melk van het Woord, waardoor wij opwassen tot zonen, die de vaste spijs van het Woord kunnen verdragen (Hebreeën 5:12-14).

Daartoe gaf God ons Zijn Geest en Zijn Woord.

“Want zovelen als er door den GEEST Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods”, zegt Romeinen 8:14.

Het is deze Geest Die ons de weg wijst, en Die altijd bezig is Christus in ons te verheerlijken (Johannes 16:12-15).

Christus Jezus, door Wie God ons heeft bestemd om als zonen van Hem te worden aangesteld, naar het welbehagen van ZIJN wil (Efeze 1:5).

Hoe heerlijk als blij en gelukkig kind Gods te mogen leven in en door onze Heiland!

Lezen: 1 Petrus 1:22-2:2

13 december

“Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren” (Romeinen 5:8).

1 Korinthe 15:3: “Dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften”.

Galaten 1:4: “Jezus Christus, Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden”.

1 Petrus 3:18: “Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden”.

2 Korinthe 5:21: “Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt”.

Romeinen 6:23: “Want de bezoldiging der zonde is de dood” en omdat ALLE mensen gezondigd hebben, zijn zij allen in de dood terecht gekomen (Romeinen 5:12).

Allen zijn onder de toorn van God (Johannes 3:36).

Het was voor de mens volkomen onmogelijk om uit de dood over te gaan in het leven. De mens is van nature zondaar, hij is in zonde ontvangen en geboren en als zodanig kan hij voor God niet bestaan.

God is de Bron des levens, het ware leven komt uitsluitend uit Hem. Door de zonde werden alle mensen onderdaan van het rijk des doods, waarvan satan heer is (Hebreeën 2:14-15). Zij zijn dus afgesneden van de Levensbron.

Jezus Christus werd Mens om voor ons tot zonde gemaakt te kunnen worden, opdat Hij het loon der zonde, de dood, zou kunnen ondergaan.

Hij droeg het oordeel over de zonde en stierf voor ons. Hij, de Zoon des mensen, was de Rechtvaardige, de Smetteloze.

Zijn geloof was volkomen en Zijn gehoorzaamheid tot de dood, ja, de dood des kruises (Filippenzen 2:8).

God heeft Hem opgewekt uit de doden en Hem heerlijkheid gegeven (1 Petrus 1:21).

Het is het bewijs, dat Hij volkomen aan het recht Gods heeft voldaan. Hij heeft de reiniging der zonden tot stand gebracht en Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste (Hebreeën 1:3).

Hij is de EERSTGEBORENE uit de doden (Kolossenzen 1:18) en nu kan ieder die in Hem gelooft, uit de macht des doods verlost worden.

Wie in Hem gelooft, IS overgegaan uit de dood in het leven (Johannes 5:24b), want in Hem HEBBEN wij de verlossing door Zijn bloed en wel zo volkomen, dat wij in Hem voor God heilig en onberispelijk zijn (Efeze 1:7 en 4).

Welk een wonder van liefde en genade!

Lezen: Romeinen 5:8-11

14 december

“Nu is het oordeel dezer wereld; nu zal de overste dezer wereld buiten geworpen worden”, zei de Heer Jezus kort voor Zijn lijden aan het kruis en Zijn gaan in de dood (Johannes 12:31).

“Wat zal Ik zeggen? Vader verlos Mij uit deze ure? Maar hierom ben Ik in deze ure gekomen”, sprak de Heer even tevoren (Johannes 12:27).

Hoe wonderbaar, hoe onuitsprekelijk groot is de Persoon van onze Heiland, Jezus Christus!

In volkomen bereidwilligheid, in volkomen gehoorzaamheid aan de wil van Zijn Vader, heeft Hij het oordeel Gods over de zonde ondergaan.

Hij, de Zondeloze, Wiens leven van volmaakte liefde en geloof één grote verheerlijking was van Zijn God en Vader!

Hij heeft Zichzelf overgegeven als een offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk (Efeze 5:2).

Door Zijn lijden en sterven heen, namelijk door de opstanding, heeft Hij God ten zeerste verheerlijkt, want daardoor kwam Gods gerechtigheid en liefde tot volle openbaring.

Hij heeft God volkomen genoegdoening gegeven voor al de smaad Hem door de zonde aangedaan. God heeft Hem opgewekt uit de dood, Hem heerlijkheid en eer gegeven.

Nu kan God in Christus uit genade al Zijn liefde schenken aan een ieder, die Jezus Christus als Verlosser aanvaardt en in Hem gelooft.

Hij kan dit doen op grond van de gerechtigheid van Christus Jezus, die de gelovige wordt toegerekend (Romeinen 4:5).

Verder staat er in Romeinen 8:30b: “En die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt”.

Dat geldt voor ons, omdat het voor Christus geldt. God heeft Christus gerechtvaardigd op grond van Zijn geloof en Hem verheerlijkt.

Er was een volkomen eenheid tussen de Vader en de Zoon. Gods verheerlijking was Zijn verheerlijking, de verheerlijking van de Zoon was Gods verheerlijking.

God gaf Zichzelf in de Zoon Zijner liefde, opdat wij in Hem de verlossing door Zijn bloed zouden hebben (Efeze 1:7).

Hoe ondoorgrondelijk, hoe onovertrefbaar is Gods liefde geopenbaard in Christus Jezus onze Heer.

Christus Jezus, de Verborgenheid Gods; “In Wie als de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn” (Kolossenzen 2:3).

O, Hem te kennen!

Lezen: Johannes 12:23-33

15 december

“Gij zijt het zout der aarde, Gij zijt het licht der wereld”, heeft de Heer Jezus tot zijn volk Israël gezegd (Mattheüs 5:13a en 14a).

Hij was gekomen tot Israël en predikte hen het Koninkrijk der hemelen (Mattheüs 4:23, 5:3).

Israël echter wilde niet luisteren en de Farizeeën beraadslaagden tegen Hem, hoe zij Hem zouden doden (Mattheüs 12:14).

Zij hebben hun eigen Messias, de Christus Gods, verworpen en nog steeds willen zij Hem niet als zodanig aanvaarden.

Eenmaal echter zal de tijd komen, dat Israël metterdaad het zout der aarde en het licht der wereld zal zijn.

Als de profetie uit Zacharia 12:10-14 in vervulling is gegaan, zullen zij Hem zien die zij doorstoken hebben, zullen zij door Gods Geest Hem aannemen als hun Koning en Messias.

Welk een wondere tijd zal dat zijn! Nu zijn ze in ongeloof naar Palestina gegaan en daar zullen zij eerst de antichrist, de wetteloze, de zoon des verderfs, die in de tempel te Jeruzalem als God geëerd zal worden (2 Thessalonicenzen 2:3-4), aanvaarden als de Messias.

Er zal dan een tijd van grote verdrukking komen, totdat Christus verschijnt in koninklijke heerlijkheid (2 Thessalonicenzen 2:8-10).

Wij, die nu door geloof in Christus, kinderen Gods zijn geworden, zijn dan reeds Boven bij Hem.

Wij komen niet in het oordeel, doch zullen vóór die tijd door de Heer opgenomen worden in heerlijkheid (1 Thessalonicenzen 4:15-17).

Het Woord van God leert ons niet dat de Gemeente van Christus, waarvan wij allen leden zijn, als Gemeente de roeping heeft het zout der aarde en het licht der wereld te zijn. Haar roeping is een hemelse (Efeze 3:10).

Elk kind van God persoonlijk behoort te wandelen als een kind des lichts, “want hij IS licht in de Heer” (Efeze 5:8).

Als wij het nieuwe leven door geloof leven, wandelen wij als kinderen des lichts.

Gods Geest, Die in ons woont, bewerkt dan in ons vrede, blijdschap en liefde in Christus en leidt ons door dit leven heen tot eer van God en tot zegen voor onze naaste.

Lezen: Mattheüs 5:13-20

16 december

In Jeremia 17:13 lezen we: “O HEERE, Israëls Verwachting! allen, die U verlaten, zullen beschaamd worden; en die van mij afwijken, zullen in de aarde geschreven worden; want zij verlaten den HEERE, den Springader des levenden waters” (Jeremia 17:13).

De schriftgeleerden en farizeeën, die bij de Heer Jezus in de tempel een vrouw op overspel betrapt, brachten, hebben deze woorden uit Jeremia zeker gekend.

Volgens de wet van Mozes moest de zonde van deze vrouw gestraft worden met steniging.

Hoe zou de Heer Jezus Zich uit deze situatie redden? De Heiland gaf hen geen antwoord, maar schreef met Zijn vinger in de aarde.

Toen de schriftgeleerden en farizeeën bleven aandringen op een beslissing, sprak de Heer: “Die van u zonder zonde is, werpe eerst den steen op haar”.

En weer bukte Hij Zich en schreef in de aarde. Een voor een, te beginnen met de oudsten, de belangrijkste personen onder hen, gingen zij heen en verlieten de tempel.

Zij konden niet stand houden voor de majesteit van Jezus Christus, Die hen zo doorzag. Zij hadden de bron van levend water, de Heere, verlaten.

De vrouw stond nu alleen voor de Heer, alleen met haar schuld. Hoe heerlijk moet het voor haar geweest zijn, toen zij de Heiland hoorde zeggen: “Zo veroordeel Ik u ook niet; ga heen, en zondig niet meer”.

“Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden. Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die NIET gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des eniggeboren Zoons van God” (Johannes 3:18-19).

Hij kwam om ZONDAARS zalig te maken. Ook wij waren eens dood door onze misdaden en zonden, wij waren VAN NATURE kinderen des toorns (Efeze 2:1).

“Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden)” (Efeze 2:4 en 5).

Het is een onuitsprekelijke zaligheid dit door geloof te mogen weten.

Welk een liefde van onze God Die Zichzelf gaf in Zijn Zoon.

Welk een liefde van Jezus Christus, onze Heiland, Die Zijn bloed heeft gegeven, opdat wij door Zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem behouden zullen worden van de toorn (Romeinen 5:9).

Lezen: Johannes 8:2-11

17 december

“Den zelven alleen wijzen God zij door Jezus Christus de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen” (Romeinen 16:27).

God, de Almachtige, Die woont in een ontoegankelijk licht, kan uitsluitend door Jezus Christus geëerd en geprezen worden.

Door het gehele leven van onze Heer Jezus Christus, en door Zijn lijden en Zijn dood heen, werd Zijn God en Vader verheerlijkt.

Hij heeft op volmaakte wijze de eis van Gods heiligheid en gerechtigheid voldaan en het wezen van Gods liefde tot volle openbaring gebracht.

God heeft volkomen genoegdoening ontvangen voor de smaad, Zijn heilige Naam door de zonde aangedaan, en Hij kan nu de heerlijkheid van Zijn genade bewijzen aan elk mensenkind dat in de Christus Gods gelooft.

Het bewijs dat het werk der verlossing van Jezus Christus in Gods oog volkomen en algenoegzaam was is, dat Hij Jezus Christus heeft opgewekt uit de doden, Hem uitermate heeft verhoogd en Hem een Naam heeft gegeven, welke boven ALLE naam is, opdat in Zijn Naam zou buigen alle knie dergenen, die in de hemel, en die op de aarde zijn, en die onder de aarde zijn en alle tong zou belijden: Jezus Christus, is de Heere, TOT HEERLIJKHEID van GOD DE VADER (Filippenzen 2:9-11).

De verheerlijking van God houdt in de verheerlijking van Jezus Christus, de Heer en de verheerlijking van Jezus Christus is Gods verheerlijking.

Christus Jezus - de Heer - staat centraal in het ganse heelal. Voor God betekent Hij alles en eenmaal zal, naar Gods wil, al wat in de hemelen en op de aarde is onder één Hoofd, Christus, tot één vergaderd worden (Efeze 1:10).

God heeft ieder van ons, die door geloof in Jezus Christus Zijn kind is geworden, NIEUW leven gegeven, opdat wij dit nieuwe leven door geloof zullen leven.

Dit is Zijn bedoeling met ons, want zulk een leven is op Christus gericht. Zoals Christus voor God alles betekent, zo behoort Hij ook voor ons alles te zijn. Alleen op deze wijze wordt God in ons verheerlijkt.

Als wij eenmaal Boven zijn, zullen wij volmaakt tot lof van Zijn heerlijkheid zijn.

Nu reeds mogen wij dit zijn in en door Christus onze Heer en daartoe schonk Hij Zijn Geest in ons hart.

Welk een zaligheid zo tot Gods eer te mogen leven!

Lezen: Romeinen 16:25-27

18 december

“Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwint, namelijk ons geloof. Wie is het, die de wereld overwint, dan die gelooft, dat Jezus is de Zoon van God”, zegt Johannes in zijn eerste brief (1 Johannes 5:4-5).

“Een ieder, die gelooft, dat Jezus is de Christus, die is uit God geboren” (Johannes 5:1).

Wij, die in Christus kinderen van God zijn, kunnen van ganser harte amen zeggen op deze Goddelijke uitspraken.

Eertijds dood door misdaden en zonden (Efeze 2:1), nu opnieuw geboren, uit God geboren, zijn we Zijn geliefde kinderen geworden.

In Christus onze Heer mogen wij dit nieuwe leven, dat wij ontvingen, door geloof leven. Gods Geest woont nu in ons hart en werkt in ons dat wonderlijke werk des geloofs.

Leven door GELOOF, geloof in Christus Jezus, de opgestane Heer, geloof in wat Gods Geest ons leert uit het Woord van God, is de overwinning die de wereld in ons en rondom ons HEEFT overwonnen.

Hebt de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is, vermaant Gods Geest ons in 1 Johannes 2:15.

Geloof werkt door liefde (Galaten 5:6) en onze Heiland heeft gezegd: “ZO iemand Mij liefheeft, die zal Mijn Woord bewaren” (Johannes 14:23).

Als we zo onze Heer liefhebben en Zijn Woord bewaren, hoe zouden we dan de wereld kúnnen liefhebben!

Hij, Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden om ons te trekken UIT de tegenwoordige boze wereld (Galaten 1:4).

Hoe belangrijk is het voor het kind van God om door geloof het NIEUWE leven te leven. Dit nieuwe leven is: Christus IN ons.

Als we Hem leren kennen in Zijn schoonheid en heerlijkheid, in Zijn genade en liefde, verliest de wereld haar aantrekkingskracht geheel voor ons.

Dan verheugen en verblijden we ons in Hem, Die onze Metgezel is op onze doorreis naar Boven.

Dan is Hij onze vrede, de vrede die ons uittilt boven de omstandigheden en ons doet rusten aan Gods Vaderhart.

Lezen: 1 Johannes 5:1-5

19 december

Efeze 1:7: “In Welken (Jezus Christus) wij HEBBEN de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade”.

In Hebreëën 9:26 lezen we: “Maar nu is Hij EENMAAL in de voleinding der eeuwen geopenbaard, om de zonde TE NIET te doen, door Zijnszelfs offerande”.

“Het is volbracht! En het hoofd buigende, gaf den geest” (Johannes 19:13).

“Het is volbracht”. Volbracht op een Goddelijk volmaakte wijze. Jezus Christus heeft volledig betaald met Zijn kostbaar bloed.

Nu HEBBEN wij, die in Hem geloven, de verlossing door Zijn bloed, de vergeving van de misdaden.

Dit is zo volkomen, zo volmaakt, het is naar de rijkdom van Gods genade. Deze rijkdom is onmetelijk groot. Zonde is voor God geen probleem meer, Hij heeft er geheel en al mee afgerekend.

Jezus Christus heeft door Zijn offer zo geheel aan al het recht Gods voldaan, dat wij nu in Hem voor het aangezicht van deze grote en heilige God, heilig en onberispelijk staan (Efeze 1:4).

Niet in onszelf, doch in Christus, want HIJ is onze rechtvaardigheid, onze heiligmaking, onze verlossing (1 Korinthe 1:30).

Wij zijn gerechtvaardigd door ZIJN bloed (Romeinen 5:9). Dit is voor eeuwig. Het probleem zonde is voor eeuwig opgelost in Jezus Christus!

Vele gelovigen zijn nog altijd bezig met hun zonden en tekortkomingen. Gods wil is, dat wij zullen leven in en door Jezus Christus, dat HIJ ons leven zal zijn.

Als Hij het doel van ons geloofsleven is, leven wij vanuit Zijn gerechtigheid, Zijn heiligheid en dan is er voor zonde geen plaats.

Wij behoren te leven vanuit het volbrachte werk van onze Heer en Zaligmaker, vanuit de volkomen vergeving.

Als God in Christus volkomen genoegdoening heeft ontvangen, hoe zullen wij die in Hem geloven, ons dan nog verdiepen in dat, wat door Zijn offer TE NIET is gedaan?

Lezen: Hebreëën 9:24-28

20 december

1 Johannes 1:9: “Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid”.

In Jezus Christus staan wij voor Gods aangezicht als heilig en onberispelijk (Efeze 1:4), want door het offer van Christus is de zonde te niet gedaan (Hebreeën 9:26).

Deze positie van ons is eeuwig en onveranderlijk en niet afhankelijk van onze wijze van wandelen. God gaf ons deze positie in Christus, opdat wij nu als Zijn kinderen door het leven kunnen gaan.

Johannes zegt het zo in 1 Johannes 1:3: “En onze gemeenschap ook zij met den Vader, en met Zijn Zoon Jezus Christus”.

Wij mogen nu als kind in Gods Vaderhuis verkeren en ons als liefdeslaaf ter beschikking stellen van onze Heer en Heiland. Dit is wandelen in Gods licht.

Omdat wij nog in een onverlost lichaam zijn, zullen wij telkens weer verkeerd doen want, hoewel wij nu vrijgemaakt zijn van de HEERSCHAPPIJ van de zonde (Romeinen 6:22), zijn we nog steeds geneigd onze oude meester te gehoorzamen.

Welk een rijkdom van Gods genade is het, dat Christus met Zijn eigen bloed eens voor altijd is binnengegaan in het Heiligdom dat Boven is. Hij heeft ons een eeuwige verlossing teweeggebracht (Hebreeën 9:12).

Op grond van Zijn bloed kan God Zijn kind vergeven en reinigen van ALLE ongerechtigheid, als het aan Hem zijn zonden belijdt.

“Hij is getrouw” staat er. Getrouw aan het volbrachte werk van Zijn geliefde Zoon.

Als zondaar zijn wij in Christus volkomen gerechtvaardigd en nu als kind van God mogen we weten dat Jezus Christus, de Rechtvaardige, onze verzoening is.

Levend in Zijn gemeenschap en verkerend in Gods Vaderhuis, mogen wij, ja behoren wij, open en eerlijk met onze hemelse Vader om te gaan. Hem te zeggen wat er aan schort.

Wij mogen leven uit het geloof, dat: “Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid” (1 Johannes 1:9).

Hoe wonderbaar en heerlijk is zulk een leven in Zijn gemeenschap.

“En deze dingen schrijven wij u (zegt Johannes), opdat uwe blijdschap vervuld zij” (1 Johannes 1:4).

Lezen: 1 Johannes 1

21 december

“En deze dingen schrijven wij u, opdat uw blijdschap vervuld zij” (1 Johannes 1:4).

Onze blijdschap kan ook vervuld (volkomen) zijn. Zij kan alleen volkomen zijn, als wij door geloof leven. Geloof, dat voor waar houdt, wat Gods Geest zegt in Gods Woord.

God is niet alleen getrouw, Hij is ook rechtvaardig om ons, die Zijn kinderen zijn, de zonden die wij al wandelend op deze aarde doen, te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid, die het gevolg is van het zondigen.

God kan niet anders handelen. Zijn gerechtigheidverplicht Hem, met eerbied gesproken, ertoe om zo te handelen.

Zonden kunnen van Zijn kant nimmermeer een probleem zijn, want Christus heeft een volkomen werk gedaan.

Alleen op grond van dat volbrachte werk kon Paulus zeggen: “Toch leef ik, dat is niet meer mijn ik, maar CHRISTUS leeft in mij” (Galaten 2:20).

Christus, Die Zich voor ons heeft overgegeven, heeft door Zijn werk elke belemmering weggenomen, opdat Hij Zijn leven in ons zou kunnen leven.

HIJ moet ons levensdoel zijn. Zodra een kind van God zich gaat bezinnen op wat hij is in zichzelf, op zijn falen, zijn tekortkomingen, staat hij niet op de juiste plaats.

Het leven door geloof, dat nieuw leven is, is gericht op CHRISTUS, als onze Heer en op niets en niemand anders.

Het is leven door de Geest en wandelen door de Geest (Galaten 5:25).

Niet, zoals vele gelovigen doen, door proberen de wet te houden, want de wet houdt ons bezig met zonde.

In Christus heeft God de zonde veroordeeld. Hij heeft ermee afgedaan en nu wordt de eis van Zijn wet IN ons vervuld, in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest, zegt Romeinen 8:3-4.

Het is puur “vleselijk” om ons bezig te houden met onszelf en met alles wat we eigenlijk anders hadden moeten doen.

Gods wil is, dat we leven vanuit geloof in het Woord, dat ons leert: “Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere” (Romeinen 6:11).

Levend voor God, levend in gemeenschap met Hem en met Zijn Zoon Jezus Christus, opdat onze blijdschap vervuld zij!

Lezen: Romeinen 6:7-11

22 december

Efeze 1:7-8 spreekt ons over de rijkdom van Gods genade, die Hij ons overvloedig heeft bewezen in alle wijsheid en voorzichtigheid.

Hoe wordt het ons wonderlijk te moede, als wij over deze woorden gaan nadenken.

In Christus Jezus hebben wij de verlossing door Zijn bloed, de vergeving der misdaden. Dit is zo volkomen, zo afdoende, dat wij in Christus heilig en onberispelijk staan voor God.

Romeinen 6:7 zegt dat wij gerechtvaardigd zijn van de zonde, want wij zijn in Christus gestorven en met Hem opgestaan tot NIEUW leven.

Dit zijn heerlijke Goddelijke feiten voor elk kind van God.

Wij zijn in Christus een nieuwe schepping geworden, het oude is VOORBIJGEGAAN (2 Korinthe 5:17).

Wij behoren nu in NIEUWHEID des levens te wandelen (Romeinen 6:4).

Deze wonderlijke Goddelijke waarheid wordt door zo weinig gelovigen verstaan. Sinds zij de Heer Jezus als hun Verlosser en Zaligmaker hebben leren kennen, proberen zij een goed, christelijk leven te leiden. Zij doen hun best om liefde, trouw, geloof, ja, al wat goed is, tot openbaring te brengen. Zij strijden tegen de zonde, die in hen woont.

Het is zulk een onmetelijke liefde van God, zulk een wijsheid en inzicht, dat Hij ons NIEUW leven heeft gegeven in Jezus Christus onze Heer.

Al wat wij nu te doen hebben, is dit nieuwe leven door geloof te leven.

God gaf ons Zijn Geest in ons hart, Die zal ons in alle waarheid leiden. Deze Geest zal CHRISTUS in ons verheerlijken (Johannes 16:13-14).

Als wij ons maar aan onze Heer en Heiland toevertrouwen en ons door Zijn Geest laten leiden.

Het heerlijke is dat GODS GEEST dan in ons werkt de negenvoudige vrucht: "Liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid" (Galaten 5:22).

Als we zo het nieuwe leven door geloof leven, wordt het oude, zondige leven vanzelf teruggedrongen, want waar nieuw leven is, heeft het oude geen plaats meer.

Lezen: 2 Korinthe 5:15-17

23 december

Hebreeën 1:9: “Gij hebt rechtvaardigheid liefgehad, en ongerechtigheid gehaat; daarom heeft U, o God! Uw God gezalfd met olie der vreugde boven Uw medegenoten”.

Deze woorden heeft de heilige God gesproken tot Zijn Zoon, Die Zelf God is van alle eeuwigheid.

“Gij hebt rechtvaardigheid liefgehad, en ongerechtigheid gehaat”. Deze Zoon Gods, de Rechtvaardige, heeft Zichzelf ontledigd, heeft Zijn heerlijkheid afgelegd en de gestalte van een dienstknecht aangenomen (Filippenzen 2:7).

Hij, Die rechtvaardigheid liefhad, ja, Die Zelf de rechtvaardigheid is, is in deze boze, opstandige wereld gekomen en de mensen gelijk geworden, uitgenomen de zonde.

De omvang van dit wonder van Goddelijk recht en Goddelijke liefde, kunnen wij niet bevatten. Deze Christus Gods stierf voor de zonden als Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen (1 Petrus 3:18).

Hij, Die ongerechtigheid haatte, heeft in deze wereld gewandeld temidden van ongerechtigheid. Hij heeft Zich door onrechtvaardigen laten bespotten en kruisigen.

De heilige God heeft onzer aller ongerechtigheid op HEM doen aanlopen en Hij heeft Zich als een lam ter slachting laten leiden (Jesaja 53:6-7).

Hij is gehoorzaam geweest tot de dood, ja, tot de dood des kruises (Filippenzen 2:8).

Gods rechtvaardig oordeel over alle ongerechtigheid kwam op Hem neer.

Wij, die van harte in Hem geloven, kunnen het nu uitjubelen: “Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem” (2 Korinthe 5:21).

En wij buigen ons in aanbidding neer voor deze Heiland, onze Heer, Die nu gezalfd is tot de hoogste heerlijkheid en zit aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste (Hebreeën 1:3).

In Hem zijn wij gerechtvaardigd, werden we Gods geliefde kinderen, in Hem ontvingen wij het nieuwe leven dat Goddelijk is.

Dit leven door geloof leven, vervult ons met vrede en blijdschap, het is Hem welbehagelijk en het is tot eer van onze God en Vader.

Lezen: Hebreeën 1

24 december

“Dit was het waarachtige Licht, Hetwelk verlicht een ieder mens, komende in de wereld. Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt; en de wereld heeft Hem niet gekend” (Johannes 1:9-10).

Gods Woord spreekt hier over Jezus Christus. Hij is God de Schepper, het eeuwige Woord. Hij is het waarachtige Licht. “En het Licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft hetzelfde niet begrepen” (Johannes 1:5).

De wereld heeft Hem niet gekend. Hoe peilloos diep viel de mens, hoe volkomen werd hij onderdaan van het rijk der duisternis.

De mens, het schepsel Gods, heeft Zijn Schepper, het waarachtige Licht, de Heer der Heerlijkheid (1 Korinthe 2:8) naar het kruis verwezen.

En nog begrijpt “de duisternis” Hem niet, nog kent de wereld Hem niet. “En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht; want hun werken waren boos” (Johannes 3:19).

De mens, geketend aan de macht van zonde en dood, heeft de duisternis liever dan het licht.

En Hij, Jezus Christus, gaf ondanks en niettegenstaande dat Zijn kostbaar bloed, Zijn leven in de dood, voor deze hopeloos verloren mens.

Ja, juist omdat de mens zo volkomen reddeloos en machteloos was, gaf Hij Zichzelf.

Hij, God de Schepper, werd MENS onder de mensen.

Op Hem kwam het oordeel van de heilige God neer.
En nu, wie in de Zoon des mensen gelooft, heeft eeuwig leven (Johannes 3:16).

Welk een wonderbare zaligheid in Hem te geloven,
eenvoudig geloven met het hart (Romeinen 10:9-11).

Dan zingt ons hart die heerlijke woorden uit Kolossenzen 1:13-14 “Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde; In Denwelken wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden”.

Dan buigt ons hart in aanbidding voor zulk een God, voor zulk een Heiland.

Uit genade zalig geworden door te geloven wat Hij zegt in Zijn Woord, mogen we nu wandelen in Zijn licht.

Lezen: Johannes 1:3-17

25 december

In Hebreeën 2:8-9 zegt Gods Woord, dat wij Jezus nu zien met eer en heerlijkheid gekroond. Hij heeft Zich, nadat Hij door Zichzelf de reinigmaking van de zonden tot stand heeft gebracht, gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste (Hebreeën 1:3).

In de wereld zien velen Hem als Voorbeeld, als goed Mens, als symbool van vrede en goedheid, enz.

Het christendom viert zijn kerstfeest en ziet Hem als kind in de kribbe, dat kwam om vrede te brengen.

De gelovige, die het nieuwe leven beleeft, ziet Hem in geloof met eer en heerlijkheid gekroond.

Dit is ook de bedoeling van Gods Geest. Steeds weer worden wij in het Woord, vooral ook in de brieven, met grote nadruk gewezen op Zijn Majesteit en de allesovertreffende grootheid van Zijn Persoon.

Alles is aan Zijn voeten onderworpen, Hij is het Hoofd, boven alles, van de Gemeente die Zijn lichaam is (Efeze 1:10,23). Hij is uitermate verhoogd en heeft de Naam die boven alle naam is (Filippenzen 2:9).

“Hij is het Beeld van de onzienlijke God, de Eerstgeborene aller creaturen. ..., alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; en Hij is voor alle dingen, en alle dingen bestaan te zamen door Hem; en Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de EERSTE zou zijn” (Kolossenzen 1:15-18).

1 Petrus 4:11b: “Opdat God in allen geprezen worde door Jezus Christus, Welken toekomt de heerlijkheid en de kracht, in alle eeuwigheid. Amen”.

1 Johannes 5:20b: “Wij zijn in den Waarachtige, namelijk in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God, en het eeuwige Leven”.

Het zijn slechts enkele aanhalingen uit Gods Woord, Dat vol is van Christus en Zijn heerlijkheid.

Christus is nu onze HEER en MEESTER. Wij behoren Hem als HEER in onze harten te heiligen (1 Petrus 3:15).

Geloofsleven is geestelijk leven. Het is: “Zoekt de dingen die BOVEN zijn, waar Christus is” (Kolossenzen 3:1-3).

Geloofsleven is niet: godsdienst bedrijven, doch: gesterkt worden door Gods Geest in de inwendige mens, opdat Christus door het geloof in onze harten wone (Efeze 3:16-17).

Lezen: Hebreeën 2:8-13

26 december

Toen de Heer Jezus geboren was, hebben de engelen-scharen gezongen: “Ere zij God in de hoogste, en vrede op aarde in mensen des welbehagens” (Lukas 2:14 letterlijk).

In Hebrreeën 10:7 lezen we, dat de Heer Jezus heeft gezegd: “Zie, Ik kom (in het begin des boeks is van Mij geschreven), om Uw wil te doen, o God!”

Zijn komst op aarde had in de eerste plaats tot doel, Gods Naam groot te maken en Hem volkomen genoegdoening te geven voor de smaad Hem door de zonde aangedaan.

Het leven van Jezus Christus was één grote manifestatie van volmaakt geloof, volmaakte liefde, volmaakte gerechtigheid en gehoorzaamheid aan Zijn God.

Het liep uit op de dood des kruises, waar Hij tot zonde werd gemaakt.

Het bewijs van dit geweldige, heerlijke, voor ons niet te omvatten feit is, dat Jezus Christus is opgewekt uit de doden en nu zit aan Gods rechterhand in de hemelen.

Nu dit grote werk der verlossing volbracht is, kan God de mens Zijn vrede en Zijn welbehagen uit vrije, pure genade aanbieden.

“Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende” (2 Korinthe 5:19).

Wie in Hem gelooft als de Christus Gods, wordt verheven tot hemelburger, ja, wordt rechtvaardigheid Gods in Christus (2 Korinthe 5:21).

Zonde is het probleem niet meer. Het gaat nu alleen om Jezus Christus.

Hem geloven is leven, Hem niet geloven is: blijven in de slavernij van de zonde en dood. “Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods BLIJFT op hem” (Johannes 3:36).

Eens, als deze tijd van genade, van Goddelijke amnestie voorbij is, zal God de mens die niet gelooft, ter verantwoording roepen (Openbaring 20:11-13).

Lezen: Lukas 2:8-20

27 december

“Het volk, dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen, die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen” (Jesaja 9:1).

In Jesaja 9:5 en 6 ziet de profeet vooruit op het Kind dat geboren is, de Zoon Die gegeven is. Groot zal Zijn heerschappij zijn en eindeloos de vrede.

Deze profetie is nog niet in vervulling gegaan. Jezus Christus, Davids Zoon, is op deze aarde gekomen als de LIJDENDE Knecht des HEEREN.

De profetie uit Jesaja 53:5: “Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden”, is letterlijk in vervulling gegaan.

Deze profetie moest eerst vervuld zijn, opdat het mogelijk zou kunnen worden, dat eens Christus' heerschappij over Israël groot zou zijn en Zijn vrede eindeloos.

Israël verwierp Hem, verachte deze Man van smarten (Jesaja 53:3). Nog wonen zij dientengevolge in een “land van diepe duisternis”.

Eens echter, op Gods tijd, zal Gods Geest over hen uitgestort worden en zullen zij Hem zien Die zij doorstoken hebben (Zacharia 12:10). Dan zullen zij rouwklagen, omdat ze zo ongelovig geweest zijn.

Nu heeft God hen zolang terzijde gezet en is Hij bezig Zich een volk uit de heidenen te vergaderen voor Zijn Naam (Handelingen 15:14).

Wij, die in Christus kinderen Gods zijn, woonden ook eens in een land van diepe duisternis. Wij hebben HET Licht gezien, Jezus Christus onze Verlosser.

In Zijn licht zagen wij onze hopeloos verloren toestand. Wij hebben ons gelovig aan Hem toevertrouwd en mogen nu voor altijd als Gods kinderen wandelen in Zijn licht.

“Want gij waart eertijds duisternis, maar nu zijt gij licht in den Heere; wandelt als kinderen des lichts”, vermaant Gods Geest ons in Efeze 5:8.

Welk een wonderbare zaligheid en welk een hoge roeping. Wandelen als kinderen des lichts. Het is het nieuwe leven, dat God ons door Zijn Geest gaf, door geloof leven.

“Ik ben het licht der wereld; die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben” (Johannes 8:12).

“Het Licht des Levens”, Jezus Christus, onze dierbare Heiland en Heer!

Lezen: Jesaja 9:1-6

28 december

De Bijbel spreekt dikwijls over de hoop van Gods kinderen.

Als deze hoop ons wordt voorgesteld als een blijde verwachting, heeft het verwachten de betekenis van: er met reikhalzend verlangen naar uitzien.

De hoop in Gods Woord heeft niet een element van onzekerheid in zich. Integendeel. Hoop is een anker der ziel, dat zeker en vast is, zegt Hebreëën 6:19.

Hoop is gegrond op geloof, want: “Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt” (Hebreëën 11:1).

1 Korinthe 13:7 zegt over de liefde: “Zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen”. Hoop wordt uit liefde geboren. God schonk ons zoveel heerlijkheid waarop wij onze hoop mogen vestigen.

Het sterven, ons heengaan naar de Heer, wordt ons nimmer als onze hoop voorgesteld. De dood brengt ons eenvoudig bij de Heer.

Onze heerlijkste hoop is: het uitzien naar het grote ogenblik, dat Christus Jezus onze Heer zal verschijnen in heerlijkheid. “Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus” (Filippenzen 3:20).

Wij wachten ook op de verlossing van ons lichaam, want zo zegt Filippenzen 3:21: “Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelf kan onderwerpen”.

Hoe wonderbaar heerlijk is dit facet van onze hoop. Ook 1 Korinthe 15:50-58 en 1 Thessalonicenzen 4:15-17 spreken erover. In een punt des tijds zullen zij, die in Christus ontslapen zijn, onvergankelijk opgewekt worden.

Ons sterfelijk lichaam doet dan onsterfelijkheid aan en we gaan de Heer tegemoet in de lucht om eeuwig bij Hem te zijn.

God heeft Zijn licht doen schijnen in onze harten om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus. “Maar wij hebben deze schat in aarden vaten” (2 Korinthe 4:7), dat is in een broos, nog niet verlost lichaam.

Wat zal het zijn, als wij Hem gelijk zullen zijn en Hem zullen zien gelijk Hij is (1 Johannes 3:2).

Lezen: 1 Johannes 3:1-3

29 december

De hoop die God ons heeft geschonken, is niet alleen een blij verwachten, doch ook een vast vertrouwen in ons hart.

De hoop als vast vertrouwen, als anker der ziel, te bezitten, bewaart ons voor wereldgezindheid en voor afdrijven van de waarheid.

Abraham bezat deze hoop. Abraham zag uit naar “de stad die fundamenten heeft”. Hij vertoefde in het land der belofte als vreemdeling (Hebreeën 11:9-10), wetende dat het eens hem zou toebehoren.

Met die vaste hoop in zijn hart weigerde hij ook maar één draad of een schoenriem van de koning van Sodom aan te nemen, opdat deze niet zou kunnen zeggen: “Ik heb Abram rijk gemaakt”.

God zei dan ook tot Abraham: “Vrees niet, Abram, IK ben uw Schild, uw Loon zeer groot” (Genesis 14:21-15:1).

Dit is geloofsleven zoals God dat graag ziet. Hoe heerlijk is de uitwerking van de hoop als vast vertrouwen in het hart van het kind van God.

Deze hoop deed Abraham bewust afstand doen van het recht dat hij in de wereld had.

Naast geloof en liefde behoren wij de hoop als vast vertrouwen te bezitten. De drie facetten van het nieuwe leven: geloof, hoop en liefde, worden dikwijls in het Woord naar voren gebracht.

O.a. in 1 Thessalonicenzen 1:3, dat spreekt over “het werk uws GELOOFS, en den arbeid der LIEFDE, en de verdraagzaamheid der HOOP op onzen Heere Jezus Christus, voor onzen God en Vader”.

Kolossenzen 1:4-5: “Alzo wij van uw GELOOF in Christus Jezus gehoord hebben, en van de LIEFDE, die gij hebt tot alle heiligen, om de HOOP, die u weggelegd is in de hemelen”.

1 Petrus 1:3: “Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende HOOP, door de opstanding van Jezus Christus”.

Vers 7 noemt de beproeving van het GELOOF; vers 8 zegt: “Denwelken gij niet gezien hebt, en nochtans LIEFHET, in Denwelken gij nu, hoewel Hem niet ziende, maar GELOVENDE, u verheugt met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde”.

Hoop als vast vertrouwen te bezitten is een gesteldheid van het hart, het is een gezindheid van waaruit wij leven.

Het is standvastig blijven als ziende de Onzienlijke (Hebreeën 11:27).

Het is: “Het oog alleen richten op Jezus Christus de Leidsman en Voleinder des geloofs” (Hebreeën 12:2).

Lezen: 1 Petrus 1:3-9

30 december

De hoop die wij bezitten komt van God en is gegrond op het Woord. Alleen deze hoop, zoals Gods Geest Die ontvouwt, kan ons blij maken.

“Jezus Christus, onze Hope” (1 Timotheüs 1:1).

Hij is de vervulling van onze hoop. Hij is ook de Hope Israëls en op Hem hopen de heidenen.

Deze hoop is onlosmakelijk verbonden met Gods Woord. Romeinen 15:4: “Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren geschreven, opdat wij, door lijdzaamheid en vertroosting der SCHRIFTEN, hoop hebben zouden”.

De hoop van Abraham en de oudtestamentische gelovigen is de nieuwe hemel en de nieuwe aarde (Hebreeën 11:9-10, Openbaring 21).

Ons, die behoren tot de Gemeente, het Lichaam van Christus, heeft God de VERBORGENHEID van Zijn wil bekend gemaakt, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelf.

“Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is; In Hem, in Welken wij ook een erfdeel geworden zijn,, opdat WIJ zouden zijn tot PRIJS ZIJNER HEERLIJKHEID” (Efeze 1:9-12).

Dit is het allerhoogste. Deze openbaring van de heerlijkheid van Christus Jezus was één van de verborgenheden die betrekking hadden op de hoogste heerlijkheid.

Aan deze heerlijkheid gaat vooraf de Opname. Ook onze openbaring voor de rechterstoel van Christus en de uitreiking van lonen en kronen.

Dan zijn wij op onze eeuwige bestemming gekomen en begint voor ons een onuitsprekelijke heerlijkheid, zoals nooit in een mensenhart is opgekomen en die God ons bereid heeft die Hem liefhebben.

Deze hoop doet het gehele accent op Christus vallen.

Wij zullen zijn tot prijs van Zijn heerlijkheid (Efeze 1:12 en 14), tot prijs der heerlijkheid ZIJNER genade (Efeze 1:6).

Als Gemeente zullen wij delen in de glorie van ons Hoofd, doch ook zal er heerlijkheid zijn voor ons ieder persoonlijk.

“En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is” (1 Johannes 3:3).

Onze heerlijke hoop is: Christus Jezus en ZIJN openbaring in heerlijkheid.

Lezen: Filippenzen 1:6-11

31 december

“Hij zeide tot hen: Als Ik u uitzond, zonder buidel, en male, en schoenen, heeft u ook iets ontbroken? En zij zeiden: Niets” (Lukas 22:35).

In Deuteronomium 2:7 zegt Mozes tot Israël: “Want de HEERE, uw God, heeft u gezegend in al het werk uwer hand; Hij kent uw wandelen door deze zo grote woestijn; deze veertig jaren is de HEERE, uw God, met u geweest; geen ding heeft u ontbroken”.

Psalm 23:1 zegt: “De HEERE is mijn Herder, mij zal niets ontbreken”.

In 1 Petrus 5:7 zegt het Woord tot Gods kind: “Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u”.

Ja, inderdaad! Hij zorgt voor ons. Als wij Hem laten zorgen, zal ook onze lofzang zijn: “De Heer is mijn Herder, mij zal niets ontbreken”.

Wat is het toch een onuitsprekelijk grote genade een kind van God te zijn.

In Christus Jezus heeft Hij ons lief met een eeuwige liefde en heeft Hij ons geheel voor Zijn rekening genomen.

Wij mogen ons volkomen aan Hem toevertrouwen.

Wij weten uit het Woord dat, als wij God liefhebben, ALLE dingen medewerken ten goede (Romeinen 8:28).

ALLE dingen, hetzij vreugdevolle, hetzij moeitevolle.

Hij omringt ons met Zijn liefde en trouw. Onze Heiland heeft gezegd: “Gelijkerwijs de Vader Mij liefgehad heeft,

heb Ik ook u liefgehad; blijft in deze Mijn liefde” (Johannes 15:9).

In Johannes 17:26 bidt Hij: “En Ik heb hun Uw Naam bekend gemaakt, en zal Hem bekend maken; opdat de liefde, waarmee Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij, en Ik in hen”.

Zo mogen wij ons opgesloten weten in deze Goddelijke liefde.

Stil in de liefde van onze Heiland blijven, stil wandelen aan de hand van onze hemelse Vader. Luisteren naar wat Zijn Woord ons door Zijn Geest openbaart aangaande Jezus Christus, in en door Wie al deze Goddelijke zegeningen over ons worden uitgestort.

Geloven wat Gods Woord ons leert.

De vrucht van zulk een gezindheid des harten, van zulk een geloofsleven, zal zijn dat wij ons in Hem verheugen met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde (1 Petrus 1:8).

Dan zingen wij met David: “O God! mijn hart is bereid; ik zal zingen en psalmzingen, ook mijn eer” (Psalmen 108:2).

Zo wordt Kolossenzen 3:16-17 bewaarheid in ons leven.

Lezen: Kolossenzen 3:15-17